

แนวทางการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการท่องเที่ยวชายหาดปึกเตียน จังหวัดเพชรบุรี

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

โดย
นางสาวภัทรพร ประภาสุทธิกุล

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการประกอบการ

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2553

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

แนวทางการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการท่องเที่ยวชายหาดปีกเตียน จังหวัดเพชรบุรี

โดย

นางสาวภัทรพร ประภาสุทธิกุล

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการประกอบการ

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2553

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

**TOURISM DEVELOPMENT GUIDELINES FOR PUEK TIAN
BEACH,PHETCHABURI PROVINCE**

By

Pattaraporn Prapasuthikul

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for the Degree

MASTER OF BUSINESS ADMINISTRATION

Program of Entrepreneurship

Graduate School

SILPAKORN UNIVERSITY

2010

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร อนุมัติให้วิทยานิพนธ์เรื่อง “แนวทางการพัฒนา
โครงสร้างพื้นฐานด้านการท่องเที่ยวชายหาดปึกเตียน จังหวัดเพชรบุรี” เสนอโดย นางสาวภัทรพร
ประภาสุทธิกุล เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการประกอบการ

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปานใจ ธารทัศน์วงศ์)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
วันที่.....เดือน..... พ.ศ.....

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
อาจารย์ ดร.สรวรรยา ชื้อล้อม

คณะกรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์
มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

..... ประธานกรรมการ

(อาจารย์ ดร.วิโรจน์ เจษฎาลักษณ์)

...../...../.....

..... กรรมการ

(อาจารย์ ดร.สุจินณา วรรณสุด)

...../...../.....

..... กรรมการ

(อาจารย์ ดร.สรวรรยา ชื้อล้อม)

...../...../.....

51602343 : สาขาวิชาการประกอบการ

คำสำคัญ : การท่องเที่ยว, ชายหาดปึกเตียน, โครงสร้างพื้นฐาน

ภัทรพร ประภาสุทธิกุล : แนวทางการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการท่องเที่ยวชายหาดปึกเตียน จังหวัดเพชรบุรี. อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ : อ.ดร.สวรรยา ชื่อเล่ม. 110 หน้า.

การศึกษาแนวทางการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการท่องเที่ยวชายหาดปึกเตียน จังหวัดเพชรบุรี มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาโครงสร้างพื้นฐานด้านการท่องเที่ยว ศึกษาความต้องการ ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการจัดบริการ โครงสร้างพื้นฐานเพื่อหาแนวทางในการพัฒนา โครงสร้างพื้นฐานด้านการท่องเที่ยวชายหาดปึกเตียน โดยใช้การสัมภาษณ์เชิงลึกนายกองค์การบริหารส่วนตำบลปึกเตียน ผู้ประกอบการด้านคมนาคม ผู้ประกอบการด้านที่พัก ผู้ประกอบการด้านร้านอาหาร ผู้ประกอบการด้านร้านขายสินค้าที่ระลึก ผู้ประกอบการกิจกรรมนันทนาการ ใช้แบบสอบถามนักท่องเที่ยวชาวไทยจำนวน 385 ชุด

ผลการศึกษาพบว่า การจัดบริการโครงสร้างพื้นฐานด้านการท่องเที่ยวโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.80$) โดยด้านที่พักอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.77$) ด้านร้านอาหาร อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.25$) ด้านร้านขายของที่ระลึก อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.10$) ด้านกิจกรรมนันทนาการ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.31$) ด้านระบบสาธารณูปโภค อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.90$) ด้านการเข้าถึง อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.80$) โดยมีสิ่งที่จะต้องปรับปรุงอย่างเร่งด่วน 3 ด้าน ได้แก่ มีรถรับจ้างบริการเข้าชายหาดมากพอ ถนนสภาพดีไม่อันตราย และมีผู้โทรศัพท์สาธารณะเพียงพอ

ข้อมูลที่ได้จะเป็นประโยชน์ต่อองค์กรและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งในระดับท้องถิ่น ระดับจังหวัดหรือระดับประเทศ นำไปใช้ประกอบการตัดสินใจวางแผนกำหนดนโยบายและแนวทางในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการท่องเที่ยวเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวชายหาดปึกเตียน

สาขาวิชาการประกอบการ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร ปีการศึกษา 2553

ลายมือชื่อนักศึกษา

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

51602343 : MAJOR : ENTREPRENEURSHIP

KEY WORD : TOURISM/PUEK TIEN BEACH/INGRASTRUCTURE

PATTARAPORN PRAPASUTHIKUL : TOURISM DEVELOPMENT GUIDELINES FOR PUEK TIAN BEACH,PHETCHABURI PROVINCE. THESIS ADVISOR : SAWANYA SUELUEAM,Ph.D. 110 pp.

The purpose of this research , the guideline for tourism infrastructure and facilities development at Puek Tien Beach, Petchaburi Province were 1) to study the tourism infrastructure and facilities 2) to examine tourists' satisfaction on infrastructure and facilities management, and 3) to discover the guideline for developing tourism infrastructure and facilities. Both methods of qualitative and quantitative research were employed in this study. Data were collected through the in-dept interview with Chief Executive of the Puek Tien Subdistrict Administration Organization, the researcher's participating observation, and 385 questionnaires distributed to Thai tourists.

The results of this research were revealed aspects as follow: The overall of the destination access aspect showed the medium level on the scale ($\bar{x} = 2.80$). On this aspect, the sufficient availability of vehicle service for the beach access gained the lowest score. The overall of the accommodations aspect got the high level on the scale($\bar{x} = 3.77$). The overall of the restaurant facilities aspect gained the medium level on the scale ($\bar{x} = 3.25$). The overall of the souvenir shop facilities aspect received the medium level of the scale($\bar{x} = 3.10$). The overall of the facilities for recreation activities aspect obtained the medium level on the scale($\bar{x} = 3.31$). The overall of the infrastructure systems aspect gained the medium level on the scale ($\bar{x} = 2.90$). The overall of the transportation at a moderate level on the scale ($\bar{x} = 2.80$). Therefore, this study showed that the development on infrastructure and facilities are the urgent necessity for developing tourism infrastructure and facilities in three aspects. This included a sufficient availability of vehicle services for the beach access, the good-condition roads with no presence of road hazard, and a sufficient number of public payphones.

The Information will be useful to organizations and agencies involved in both the local level, provincial or national level. Apply decisions and planning policy guidance in the development of tourism infrastructure to promote tourism Puektian beach.

Program of Entrepreneurship Graduate School, Silpakorn University Academic Year 2010
Student's signature
Thesis Advisor's signature

กิตติกรรมประกาศ

การทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความกรุณาจาก อาจารย์ ดร.สวรรยา ชื่อเลื่อม อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ อาจารย์ ดร.วิโรจน์ เกษภูลักษ์ณ์ และอาจารย์ ดร.สุจินดา วรรณสูต กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ที่คอยให้คำปรึกษา ให้คำแนะนำในการตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ เป็นอย่างดี ผู้วิจัยซาบซึ้งในพระคุณเป็นอย่างยิ่งและขอบคุณไว้ ณ โอกาสนี้

กราบขอบพระคุณนายกองค์การบริหารส่วนตำบลปึกเตียน เจ้าหน้าที่องค์การบริหาร ส่วนตำบลปึกเตียน และผู้ประกอบการทุกท่านที่ให้ความช่วยเหลือและความอนุเคราะห์ในการเก็บ ข้อมูล

กราบขอบพระคุณ คุณแม่ (พัชรา ประภาสุทธิกุล) คุณพ่อ (โสภณ ประภาสุทธิกุล) ที่ เป็นผู้ให้ทุนการศึกษา ซึ่งให้เห็นถึงความสำเร็จของการศึกษา คอยแนะแนวทางในการดำเนินชีวิต และเป็นกำลังใจให้ลูกเสมอมา

ท้ายสุดนี้ ขอขอบคุณผู้ที่มีส่วนร่วมในการทำวิทยานิพนธ์ทุกท่าน ในทุก ๆ ขั้นตอน หากบุคคลใดที่มีได้เอ่ยนาม ผู้วิจัยใคร่ขอภัยไว้ ณ ที่นี้ด้วย

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

สารบัญ

		หน้า
	บทคัดย่อภาษาไทย	ง
	บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
	กิตติกรรมประกาศ	ฉ
	สารบัญตาราง	ญ
	สารบัญภาพ	ฎ
	บทที่	
1	บทนำ.....	1
	ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
	ความมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของการศึกษา	2
	ขอบเขตของการศึกษา	3
	ขั้นตอนของการศึกษา	3
	คำจำกัดความที่ใช้ในการศึกษา	3
	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	4
	กรอบแนวคิดการวิจัย	5
2	วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	6
	แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการท่องเที่ยว	6
	แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการพัฒนาการท่องเที่ยว	14
	แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ	17
	แนวคิดเกี่ยวกับโครงสร้างพื้นฐานด้านการท่องเที่ยว	19
	สถานการณ์การท่องเที่ยว	26
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	29
	พื้นที่ที่ศึกษา	31
3	วิธีดำเนินการวิจัย	35
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	35
	กลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลัก	36
	เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา	36
	การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ	37

บทที่		หน้า
	การเก็บรวบรวมข้อมูล	38
	การวิเคราะห์ข้อมูล	39
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	40
	ตอนที่ 1 บริบทโครงสร้างพื้นฐานด้านการท่องเที่ยว บริเวณชายหาดปึกเตียน	40
	ตอนที่ 2 ความต้องการและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว ต่อการจัดบริการ โครงสร้างพื้นฐานด้านการท่องเที่ยว บริเวณชายหาดปึกเตียน	53
	ตอนที่ 3 แนวทางในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้าน การท่องเที่ยว เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวชายหาดปึกเตียน	65
5	สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	70
	สรุปผลการศึกษา	70
	การอภิปรายผลการศึกษา	82
	ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป	83
	บรรณานุกรม	84
	ภาคผนวก	89
	ภาคผนวก ก แบบนำสัมภาษณ์สำหรับผู้ประกอบการธุรกิจด้านการเข้าถึง ในบริเวณชายหาดปึกเตียน.....	91
	ภาคผนวก ข แบบนำสัมภาษณ์สำหรับผู้ประกอบการธุรกิจด้านที่พักบริเวณ ชายหาดปึกเตียน.....	93
	ภาคผนวก ค แบบนำสัมภาษณ์สำหรับผู้ประกอบการธุรกิจด้านร้านอาหาร บริเวณชายหาดปึกเตียน.....	95
	ภาคผนวก ง แบบนำสัมภาษณ์สำหรับผู้ประกอบการธุรกิจ ด้านร้านขายสินค้าที่ระลึกบริเวณชายหาดปึกเตียน.....	97
	ภาคผนวก จ แบบนำสัมภาษณ์สำหรับผู้ประกอบการธุรกิจ ด้านกิจกรรมนันทนาการบริเวณชายหาดปึกเตียน.....	99

	หน้า
ภาคผนวก ฉ แบบนำสัมภาษณ์สำหรับเจ้าหน้าที่ องค์กรบริหารส่วนตำบลปึกเตียน.....	101
ภาคผนวก ช แนวทางการเก็บข้อมูลโดยการสำรวจ.....	103
ภาคผนวก ซ แบบสอบถามความพึงพอใจและความต้องการของนักท่องเที่ยว ต่อการจัดบริการโครงสร้างพื้นฐานด้านการท่องเที่ยว บริเวณชายหาดปึกเตียน.....	105
ประวัติผู้วิจัย	110

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	แสดงจำนวนนักท่องเที่ยว ระยะเวลาในการพักอาศัย การใช้จ่ายเฉลี่ยต่อวัน และรายได้ของนักท่องเที่ยวต่างชาติ	26
2	แสดงจำนวนนักท่องเที่ยว ระยะเวลาในการพักอาศัย การใช้จ่ายเฉลี่ยต่อวัน และรายได้ของนักท่องเที่ยวชาวไทย.....	27
3	สถิติข้อมูลผู้เยี่ยมเยือนจังหวัดเพชรบุรี ปี 2550	28
4	แสดงหมู่บ้าน จำนวนครัวเรือน จำนวนประชากรในตำบลปึกเตียน.....	32
5	แสดงรายละเอียดสิ่งอำนวยความสะดวกตำบลปึกเตียน.....	33
6	ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง	53
7	ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อชายหาดปึกเตียน.....	57
8	แสดงความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวด้านที่พัก	59
9	แสดงความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวด้านกิจกรรมนันทนาการ.....	60
10	แสดงความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวด้านร้านอาหาร.....	61
11	แสดงความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวด้านร้านขายสินค้าที่ระลึก	61
12	แสดงความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวด้านระบบสาธารณูปโภค	62
13	แสดงความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวด้านการเข้าถึง.....	63
14	แนวทางการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านที่พัก	76
15	แนวทางการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านกิจกรรมนันทนาการ.....	77
16	แนวทางการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านร้านอาหาร	78
17	แนวทางการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านร้านขายสินค้าที่ระลึก	79
18	แนวทางการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านระบบสาธารณูปโภค	80
19	แนวทางการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการเข้าถึง	81

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1	กรอบแนวคิดการวิจัย	5
2	พื้นที่ศึกษาชายหาดปึกเตียน อ.ท่าช้าง จ.เพชรบุรี.....	34
3	แผนที่การเดินทางเข้าถึงหาดปึกเตียนทางด้านตัวเมืองจังหวัดเพชรบุรี.....	42
4	แผนที่การเดินทางเข้าหาดปึกเตียนทางด้านคลองชลประทานสาย 2.....	43
5	เส้นทางการเข้าถึงชายหาดปึกเตียนและบรรยากาศบริเวณชายหาดปึกเตียน.....	44
6	เส้นทางการเข้าถึงหาดปึกเตียน โดยรถไฟจากสถานีที่กรุงเทพฯ.....	45
7	เส้นทางการเข้าถึงหาดปึกเตียน โดยรถทัวร์จากสายใต้ใหม่(ถ.บรมราชชนนี).....	46
8	รถทัวร์และรถสองแถวที่ใช้ในการเข้าถึงชายหาดปึกเตียน.....	46
9	ที่พักหาดเพชรรีสอร์ท.....	47
10	ที่พักบลูมรินทร์รีสอร์ท.....	48
11	ที่พักพรณวิภาการ์เด็นโฮม	48
12	ที่พักปึกเตียนคาบาน่าบีชรีสอร์ทแอนด์เรสซิเดนซ์(ปึกเตียน ซีวิว เรสซิเดนซ์).....	49
13	ที่พักชลเคปิช	50
14	ที่พักคาซ่าริชาร์ด.....	50
15	ร้านอาหารในบริเวณชายหาดปึกเตียน	51
16	ร้านขายสินค้าที่ระลึกในบริเวณชายหาดปึกเตียน	52
17	กิจกรรมนันทนาการในบริเวณชายหาดปึกเตียน	52

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ประเทศไทยได้รับการจัดอันดับ จาก นิตยสาร Conde Nast Traveller ในปี 2551 ว่าเป็นประเทศที่ได้รับความนิยมจากนักท่องเที่ยวทั่วโลกอยู่ในลำดับที่ 4 รองจาก นิวซีแลนด์ อินเดีย และ อิตาลี (Conde Nast Traveller 2552) และหากพิจารณาเฉพาะในภูมิภาคเอเชีย ประเทศไทยจัดอยู่ในลำดับที่ 1 โดยในปี 2551 มีนักท่องเที่ยวเดินทางมาเฉลี่ย 14.3 ล้านคน คิดเป็นรายได้ประมาณ 588 พันล้านบาท (ธนาคารแห่งประเทศไทย 2552:2) นำมาซึ่งเงินตราต่างประเทศทั้งในรูปแบบของการจำหน่ายสินค้าและบริการและการสร้างอาชีพ

ด้วยข้อได้เปรียบด้านความหลากหลายของทรัพยากรการท่องเที่ยว ทั้งทรัพยากรการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม เช่น ประเพณี เทศกาล ทรัพยากรการท่องเที่ยวทางโบราณสถาน เช่น วัด พระธาตุ กำแพงเมือง เมืองโบราณ และโดยเฉพาะทรัพยากรการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ เช่น อุทยานแห่งชาติ ภูเขา น้ำตก ทะเล เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับความนิยมจากนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและต่างชาติ โดยแหล่งท่องเที่ยวประเภทชายหาดหลายแห่งของประเทศไทยมีชื่อเสียงโด่งดังเป็นที่รู้จักของนักท่องเที่ยวทั่วโลก เช่น ภูเก็ต พังงา กระบี่ เกาะสมุย บางแสน ชะอำ หัวหิน ฯลฯ โดยจากการจัดอันดับแหล่งท่องเที่ยวประเภทชายหาดที่ได้รับความนิยมจากนักท่องเที่ยวชาวไทย 3 อันดับแรก ได้แก่ เกาะพีพี เกาะภูเก็ต และ เกาะสมุย ตามลำดับ (ศูนย์วิจัยกรุงเทพโพลล์ 2546) และชายหาดที่ได้รับความนิยมจากนักท่องเที่ยวต่างชาติ 3 อันดับแรก ได้แก่ หาดกะตะ จังหวัดภูเก็ต เกาะสิมิลัน จังหวัดพังงา และ ทะเลแหวก จังหวัดกระบี่ตามลำดับ (Thailongtour 2552)

จังหวัดเพชรบุรีเป็นจังหวัดชายหาดทะเลแห่งหนึ่งที่ได้รับคามนิยมจากนักท่องเที่ยวชาวไทย โดยเฉพาะหาดชะอำ ซึ่งเป็นชายหาดที่ได้รับความนิยมมากที่สุดในจังหวัดเพชรบุรี เนื่องจากการคมนาคมที่สะดวก เข้าถึงได้หลายเส้นทางทั้งจากทางรถยนต์ รถไฟและรถโดยสารประจำทาง ความพร้อมของระบบสาธารณูปโภค เช่น ไฟฟ้า ประปา โทรศัพท์สาธารณะ รวมถึงธุรกิจบริการการท่องเที่ยวที่หลากหลาย เช่น ที่พัก ร้านอาหาร ร้านจำหน่ายสินค้าที่ระลึก นำเที่ยว

ด้วยเหตุนี้จึงทำให้การท่องเที่ยวในพื้นที่ชายหาดชะอำเจริญเติบโตอย่างรวดเร็ว นอกจากนี้ในบริเวณใกล้เคียงยังมีชายหาดเจ้าสำราญ ที่นักท่องเที่ยวมักจะเดินทางไปเช่นกัน แต่หากเปรียบเทียบลักษณะทางกายภาพแล้ว จะเห็นได้ว่า ชายหาดเจ้าสำราญ มีความสวยงามน้อยกว่าชะอำ เนื่องจากมีการก่อสร้างกำแพงกันคลื่นเพื่อลดปัญหาการกัดเซาะชายฝั่ง ทำให้ความสวยงามเป็นธรรมชาติของชายหาดถูกบดบังไป รวมถึงความพร้อมของระบบสาธารณูปโภคและธุรกิจบริการการท่องเที่ยวที่มีน้อย แต่อย่างไรก็ตามหาดเจ้าสำราญ ก็ยังคงมีนักท่องเที่ยวเดินทางมาเยือนอยู่บ้าง

ชายหาดปึกเตียน เป็นชายหาดท่องเที่ยวแห่งหนึ่งในจังหวัดเพชรบุรีที่ได้รับความนิยมจากนักท่องเที่ยวที่ชื่นชอบความสงบ ผู้คนไม่พลุกพล่าน แต่อย่างไรก็ตามความพร้อมของธุรกิจบริการการท่องเที่ยว ไม่ว่าจะเป็น ที่พัก ร้านอาหาร ร้านจำหน่ายสินค้าที่ระลึก ยังคงมีให้บริการน้อย การเดินทางเข้าถึงได้อย่างจำกัดเฉพาะรถยนต์และรถเช่า ไม่มีรถโดยสารประจำทางและรถไฟ ปัจจัยเหล่านี้ส่งผลต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว ทำให้การเจริญเติบโตด้านการท่องเที่ยวของชายหาดปึกเตียนยังมีน้อย

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัย จึงสนใจศึกษาแนวทางการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการท่องเที่ยวชายหาดปึกเตียน ความต้องการและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการจัดบริการโครงสร้างพื้นฐานด้านการท่องเที่ยว เพื่อหาแนวทางการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการท่องเที่ยวของแหล่งท่องเที่ยวชายหาดปึกเตียน อันเป็นการช่วยส่งเสริมการท่องเที่ยวชายหาดปึกเตียนเพื่อเพิ่มรายได้ให้กับชุมชนท้องถิ่นและเศรษฐกิจของประเทศต่อไป

ความมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของการศึกษา

เพื่อศึกษาโครงสร้างพื้นฐานด้านการท่องเที่ยวบริเวณชายหาดปึกเตียน

1. เพื่อศึกษาความต้องการและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการจัดบริการโครงสร้างพื้นฐานด้านการท่องเที่ยวบริเวณชายหาดปึกเตียน
2. เพื่อหาแนวทางในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการท่องเที่ยวเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวชายหาดปึกเตียน

ขอบเขตการศึกษา

1. ขอบเขตเชิงพื้นที่ : ชายหาดปึกเตียน อำเภอท่ายาง จังหวัดเพชรบุรี
2. ขอบเขตเชิงเนื้อหา : ศึกษาโครงสร้างพื้นฐานด้านการท่องเที่ยว

ความต้องการและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการจัดบริการ โครงสร้างพื้นฐานด้านการท่องเที่ยวบริเวณชายหาดปึกเตียน

3. ขอบเขตเชิงประชากร : นักท่องเที่ยว ผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยว และผู้นำ
อย่างเป็นทางการในพื้นที่
4. ขอบเขตเชิงเวลา : เดือนกันยายน 2553 – เดือนเมษายน 2554 รวมระยะเวลา 7 เดือน

ขั้นตอนของการศึกษา

1. การเก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสารที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมากำหนดกรอบแนวคิดในการศึกษา
2. การเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนาม โดยการสัมภาษณ์และการสอบถามกลุ่มตัวอย่าง
3. การวิเคราะห์ข้อมูล
3. การสรุปผลการศึกษา
4. การเสนอแนะ

คำจำกัดความที่ใช้ในการศึกษา

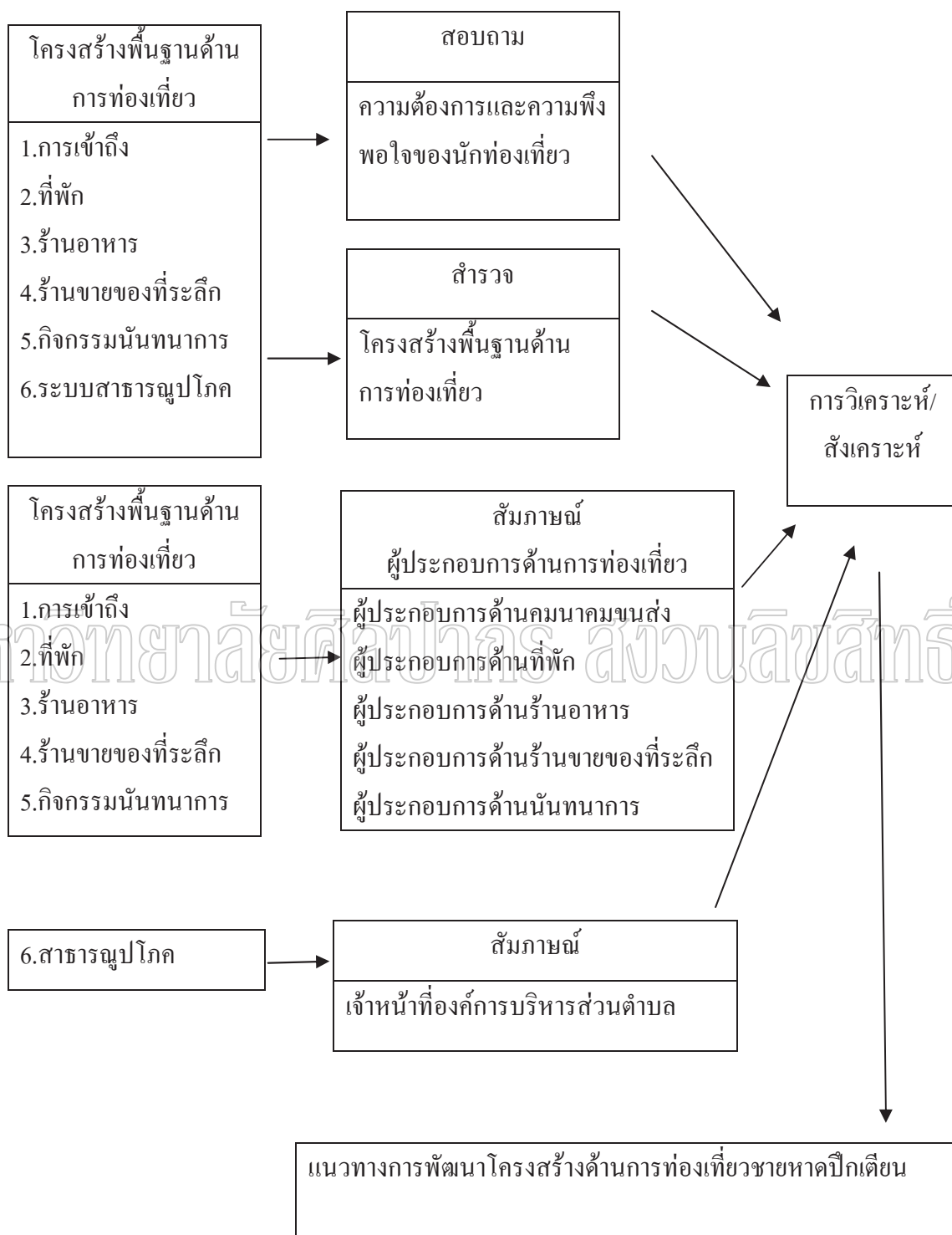
1. นักท่องเที่ยว หมายถึง นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวชายหาดปึกเตียน
2. โครงสร้างพื้นฐานด้านการท่องเที่ยว หมายถึง สิ่งบริการพื้นฐานในการท่องเที่ยวสำหรับนักท่องเที่ยวแบ่งเป็น 6 ด้าน ได้แก่ การเข้าถึง ที่พัก ร้านอาหาร ร้านขายของที่ระลึก กิจกรรมนันทนาการ และระบบสาธารณูปโภค
3. การเข้าถึง หมายถึง ความสามารถในการเดินทางเข้าถึงสถานที่ที่ต้องการไป
4. ที่พัก หมายถึง สถานที่พักแรมประเภทโรงแรม รีสอร์ท บังกะโลหรือสถานประกอบการที่นักท่องเที่ยวสามารถใช้เป็นที่พักชั่วคราว
5. ร้านอาหาร หมายถึง สถานที่เป็นสิ่งปลูกสร้างชั่วคราว ถาวร และหาบเร่ที่ขายอาหารและเครื่องดื่มซึ่งเป็นปัจจัยจำเป็นของนักท่องเที่ยว
6. ร้านขายของที่ระลึก หมายถึง ร้านขายสินค้าที่นักท่องเที่ยวซื้อจากแหล่งท่องเที่ยว ทั้งประเภทอาหาร เสื้อผ้า และเครื่องประดับต่างๆ เพื่อนำกลับไปเป็นที่ระลึกถึงสถานที่ที่ไปเที่ยว หรือฝากคนรู้จัก

7. กิจกรรมนันทนาการ หมายถึง เป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้นักท่องเที่ยวได้ใช้เวลาในการทำกิจกรรมที่ตนเองสนใจ เพื่อให้เกิดความสุข สนุกสนาน และผ่อนคลาย
8. ระบบสาธารณูปโภค หมายถึง ระบบไฟฟ้า น้ำประปา โทรศัพท์สาธารณะ ถนน
9. ผู้ประกอบการ หมายถึง ผู้ให้บริการสิ่งบริการพื้นฐานในการท่องเที่ยว 5 ด้าน ได้แก่ ผู้ประกอบการด้านการขนส่ง ผู้ประกอบการร้านอาหาร ผู้ประกอบการที่พัก ผู้ประกอบการร้านค้าจำหน่ายสินค้าที่ระลึก ผู้ประกอบการธุรกิจนันทนาการ
10. ผู้นำอย่างเป็นทางการในพื้นที่ หมายถึง องค์การบริหารส่วนตำบลปึกเตียน

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบถึงโครงสร้างพื้นฐานด้านการท่องเที่ยวบริเวณชายหาดปึกเตียน
2. ทราบถึงความต้องการและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการจัดบริการด้านการท่องเที่ยวของพื้นที่ชายหาดปึกเตียน
3. ข้อมูลที่ได้จะเป็นประโยชน์ต่อองค์กรและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งในระดับท้องถิ่น ระดับจังหวัดหรือระดับประเทศ นำไปใช้ประกอบการตัดสินใจวางแผนกำหนดนโยบายและแนวทางในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการท่องเที่ยวเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวชายหาดปึกเตียน

กรอบแนวคิด

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง แนวทางการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการท่องเที่ยวชายหาดปึกเตียน อำเภอท่ายาง จังหวัดเพชรบุรี ผู้ศึกษาได้ทบทวนเอกสาร แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง จากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ อาทิเช่น เอกสาร ตำรา งานวิจัยและระบบสืบค้นทางอินเทอร์เน็ต เพื่อนำมา กำหนดกรอบแนวคิดในการศึกษา ในประเด็นต่อไปนี้

1. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการท่องเที่ยว
2. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการพัฒนาการท่องเที่ยว
3. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ
4. แนวคิดเกี่ยวกับโครงสร้างพื้นฐานด้านการท่องเที่ยว
5. สถานการณ์การท่องเที่ยว
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
7. พื้นที่ที่ศึกษา

1. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการท่องเที่ยว

1.1 ความหมายของการท่องเที่ยว

สุวัฒน์ จูชากรณ์ (2544:70) ให้ความหมายของการท่องเที่ยวว่า การท่องเที่ยว หมายถึงกิจกรรมใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเคลื่อนไหวนของการเดินทางของบุคคลจากที่อยู่อาศัยปกติ ไปยังที่อื่นเป็นการชั่วคราว เพื่อวัตถุประสงค์ใด ๆ ที่ไม่ใช่เพื่อการหารายได้ซึ่งกิจกรรมดังกล่าว ก่อให้เกิดปรากฏการณ์และความสัมพันธ์ที่เกิดจากการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลที่เดินทาง ซึ่งหมายถึงนักท่องเที่ยวหรือผู้มาเยือน

สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย (2540 : 2-5) ให้ความหมายของการท่องเที่ยวว่า การท่องเที่ยวเป็นการนันทนาการ (recreation) รูปแบบหนึ่งที่เกิดขึ้นระหว่างเวลาว่างที่มีการเดินทางเข้ามาเกี่ยวข้อง โดยเป็นการเดินทางจากที่หนึ่งที่มีจุดหมายถึงที่อยู่อาศัย ไปยังอีกที่หนึ่งทีถือเป็นแหล่งท่องเที่ยว เพื่อเปลี่ยนบรรยากาศและสิ่งแวดล้อม โดยมีแรงกระตุ้น (motivator) จากความต้องการในด้านกายภาพ ด้านวัฒนธรรม และการปฏิสัมพันธ์

โสภณ วัฒนมงคล (2549:7) ให้ความหมายของการท่องเที่ยวว่า การท่องเที่ยว (Tourism) หมายถึง การเดินทางเพื่อความเพลิดเพลิน และพักผ่อนหย่อนใจ ซึ่งเป็นการเดินทาง ที่มีเงื่อนไขสำคัญ 3 ประการ คือ

1. เดินทางจากที่อยู่อาศัยปกติไปยังที่อื่นเป็นการชั่วคราว
 2. เดินทางด้วยความสมัครใจ
 3. เดินทางด้วยวัตถุประสงค์ใด ๆ ก็ได้ แต่ไม่ใช่เพื่อประกอบอาชีพหรือหารายได้
- นิคม จารุมณี (2544) ให้ความหมาย การท่องเที่ยว (Tourism) ว่าเป็นคำที่มีความหมายค่อนข้างกว้างขวางเพราะว่ามีได้หมายความแต่เฉพาะเพียงการเดินทางเพื่อพักผ่อนหย่อนใจ หรือเพื่อความสนุกสนานบันเทิงรื่นรมย์ รวมไปถึงการเดินทางเพื่อการประชุมสัมมนา เพื่อศึกษาหาความรู้ เพื่อศึกษาหาความรู้ เพื่อการศึกษา เพื่อการกีฬา เพื่อการติดต่อธุรกิจตลอดจนการเยี่ยมชมญาติพี่น้อง นับว่าเป็นการท่องเที่ยวทั้งสิ้น

แม็คอินทอชและโกลด์เนอร์ (Mcintosh and Goeldner 1984) (อ้างถึงใน นิคม จารุมณี 2544) ให้ความหมายของการท่องเที่ยวว่า การท่องเที่ยว (Tourism) หมายถึง ผลรวมของปรากฏการณ์ต่าง ๆ และความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นจากปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักท่องเที่ยวกับธุรกิจและบริการต่าง ๆ รัฐบาลประเทศเจ้าภาพ และประชาชนในท้องถิ่นซึ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องอยู่ในกิจกรรมหรือกระบวนการในการดึงดูด และให้การต้อนรับที่อบอุ่นเปี่ยมไมตรีจิตแก่นักท่องเที่ยวหรือผู้มาเยือน

เสรี วงษ์ไพจิตร (2534 : 12) ให้ความหมายของการท่องเที่ยวว่า การท่องเที่ยว (Tourism) หมายถึงผลรวมของปรากฏการณ์และความสัมพันธ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นมาจากปฏิสัมพันธ์หรือการกระทำต่อกันและกันของนักท่องเที่ยว ผู้ประกอบการ รัฐบาล และชุมชนผู้เป็นเจ้าของบ้านในการดึงดูดใจและต้อนรับขับสู้ให้นักท่องเที่ยวและผู้มาเยือน

ระพีพรรณ ทองหล่อ (2549 : 6) ให้ความหมายของการท่องเที่ยวว่า การท่องเที่ยว คือ การเดินทางจากที่อยู่อาศัยปกติไปยังที่อื่นเป็นการชั่วคราว เพื่อทำการศึกษาและพักผ่อนหย่อนใจ หรือก่อให้เกิดการกระทำร่วมกันของมนุษย์ทั้งทางธรรมชาติและสังคม

ดังนั้นความหมายของการท่องเที่ยว ในทรรศนะของผู้ศึกษาสรุปว่า การท่องเที่ยว หมายถึง การทำกิจกรรมบางอย่างเพื่อให้เกิดความเพลิดเพลินก่อให้เกิดความสบายใจ สนุกสนาน รื่นเริง บันเทิงใจ เป็นการทำกิจกรรมร่วมกันในครอบครัวเพื่อให้เกิดความสัมพันธ์อันดีในครอบครัว

1.2 ความสำคัญของการท่องเที่ยว

การท่องเที่ยวมีบทบาทในการพัฒนาเศรษฐกิจ สามารถนำเงินตราต่างประเทศเข้าสู่ประเทศ ทำให้เกิดการหมุนเวียนและการกระจายรายได้ ออกสู่ท้องถิ่น และสร้างงานอาชีพ เป็นการแก้ปัญหาการว่างงาน นอกจากนี้ยังเป็นการส่งเสริมความสัมพันธ์ของมนุษยชาติ ก่อให้เกิดสันติภาพ ความเป็นมิตรไมตรี และความเข้าใจอันดีระหว่างเจ้าของบ้าน และผู้มาเยือน ก่อให้เกิดการอนุรักษ์ฟื้นฟูมรดกทางวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม ก่อให้เกิดความมั่นคงปลอดภัย และเป็นการสร้างสรรค์ความเจริญให้แก่สังคม (सानนท์ สมศรี 2532:1)

วิชย เทียนน้อย (2528:8) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการท่องเที่ยว สรุปได้ว่า การท่องเที่ยว เป็นตัวการที่สำคัญที่จะเอื้ออำนวยผลประโยชน์แก่ประชากรในท้องถิ่น ทั้งในเรื่องการสร้างงาน สร้างอาชีพ และสร้างรายได้ นอกจากนี้ยังเป็นสิ่งที่กระตุ้นให้เกิดการพัฒนาทางด้านต่าง ๆ ตลอดจนการสร้างชื่อเสียงให้เกิดขึ้นแก่ท้องถิ่น หรือสถานที่ท่องเที่ยวแห่งนั้น และประเทศชาติอันเป็นส่วนรวมอีกด้วย

วรรณ วลัยวานิช (2539:51) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการท่องเที่ยว สรุปได้ ดังนี้

1. ด้านเศรษฐกิจ ทำให้การว่างงานเพิ่มขึ้น ประชากรรายได้เพิ่มขึ้น ธุรกิจคมนาคมขนส่งดีขึ้น ทุนสมัยขึ้น คุณภาพชีวิตดีขึ้น เงินตราต่างประเทศไหลเข้าสู่ประเทศเพิ่มมากขึ้น

2. ด้านสังคม

2.1 ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ก่อให้เกิดการปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานต่าง ๆ เช่น ถนน ไฟฟ้า ประปา สาธารณูปโภคต่าง ๆ ตลอดจนการบริการด้านการโรงแรม ศูนย์การค้า และภัตตาคารต่าง ๆ เป็นต้น

2.2 ด้านศิลปวัฒนธรรม ช่วยให้เกิดความรู้ ความเข้าใจในเรื่องศิลปวัฒนธรรมขนบธรรมเนียม ประเพณี สัมคม และปัญหาเศรษฐกิจของประเทศอื่น ๆ ได้ดี นอกจากนี้ยังเป็นการเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรม และเกียรติภูมิของประเทศให้เป็นที่รู้จักแก่ชาวโลก

3. ด้านการเมืองการปกครอง ก่อให้เกิดความเข้าใจ และความสัมพันธ์อันดีต่อกันให้หมู่เพื่อนมนุษย์ด้วยกัน ไม่ว่าจะต่างถิ่นต่างภาษา เกิดความรู้สึกร่วมกัน ไม่ตรีต่อกัน กล่าวได้ว่า การท่องเที่ยวก่อให้เกิดความสัมพันธ์อันดีของมนุษยชาติในโลก

สุวัฒน์ จุฑากรณ์ (2544) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการท่องเที่ยว สรุปได้ ดังนี้

1. ความสำคัญของการท่องเที่ยวต่อเศรษฐกิจของประเทศ

การเดินทางของนักท่องเที่ยวจากสถานที่หนึ่งไปยังอีกสถานที่หนึ่ง ก่อให้เกิดภาพของการเคลื่อนไหวของกลุ่มนักท่องเที่ยวและการเคลื่อนไหวทางเศรษฐกิจ โดยทุกระบวนการทุก

ขั้นตอนของการเดินทางแต่ละบุคคลย่อมต้องมีการใช้จ่ายเกิดขึ้นไม่ว่าจะเป็นการใช้จ่ายก่อนเดินทาง เช่น ซื้ออาหารแห้ง ค่าตรวจยานพาหนะ ค่าที่พัก ค่าอาหาร ฯลฯ กิจกรรมดังกล่าว ทำให้เกิดธุรกิจที่ผลิตสินค้าและบริการเพื่อตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นอย่างกว้างขวาง ทั้งธุรกิจที่ได้รับผลโดยตรงจากนักท่องเที่ยวและธุรกิจที่ได้รับผลโดยอ้อม การท่องเที่ยวมีบทบาทสำคัญต่อเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศทั้งในแง่ของการสร้างเงินตราต่างประเทศ ความสำคัญต่ออุตสาหกรรมและบริการของประเทศ การสร้างผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP) การกระจายรายได้ การจ้างงาน และการลงทุนของประเทศ

2. ความสำคัญต่อสังคมและวัฒนธรรม

2.1 การท่องเที่ยวสร้างสันติภาพให้กับโลก วัตถุประสงค์คือต้องการให้เกิดความเข้าใจอันดีระหว่างคนต่างท้องถิ่น ต่างวัฒนธรรม อันจะนำไปสู่ความเข้าใจกันระหว่างประเทศและเกิดสันติภาพของโลกในที่สุด เสริมสร้างความเป็นมิตรไมตรีระหว่างประเทศ

2.2 การท่องเที่ยวช่วยฟื้นฟูและอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม การท่องเที่ยวมีส่วนช่วยให้คนท้องถิ่นเกิดความสามัคคีในการช่วยกันอนุรักษ์ฟื้นฟูขนบธรรมเนียม ประเพณี ศิลปวัฒนธรรม โบราณสถาน และโบราณวัตถุ ซึ่งเป็นทรัพยากรอันมีค่าของท้องถิ่นเพื่อดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยว

3. ความสำคัญต่อธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

การท่องเที่ยวเป็นกิจกรรมที่ต้องพึ่งพาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในระดับสูงในการดึงดูดนักท่องเที่ยว

ปรีชา แดงโรจน์ (2544:29) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการท่องเที่ยวในภาพรวมแบ่งได้เป็น 3 ด้าน คือ

1. ด้านพัฒนา เมื่อเกิดการเดินทางท่องเที่ยวเข้าไปถึงแหล่งท่องเที่ยวในชนบท การพัฒนาความเจริญไปถึงภูมิภาคนั้น ๆ อาทิ ระบบสาธารณูปโภค การคมนาคม โรงแรม ภัตตาคาร ร้านอาหาร และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ

2. ด้านเศรษฐกิจ

2.1 การท่องเที่ยวก่อให้เกิดรายได้เป็นเงินตราต่างประเทศเข้าประเทศเป็นจำนวนมาก

2.2 รายได้จากการท่องเที่ยวจะมีผลเป็นทวีคูณในการสร้างรายได้หมุนเวียนในระบบเศรษฐกิจเพิ่มขึ้น ซึ่งจะทำให้ผลผลิตส่วนรวมของประเทศมีค่าที่มากกว่า 2 เท่าตัว

2.3 การท่องเที่ยวช่วยกระตุ้นให้เกิดการผลิตเป็นวงจรหมุนเวียนภายในประเทศและมีการกระจายรายได้ไปสู่ภูมิภาค ทำให้เกิดการสร้างอาชีพของประชาชน ทั้ง

ทางตรงและทางอ้อมเป็นการลดการว่างงานลง ประชากรมีรายได้เพิ่มขึ้น ซึ่งมีผลให้รัฐบาลได้รับรายได้ในรูปภาษีอากรประเภทต่าง ๆ

3. ด้านสังคม

3.1 การท่องเที่ยวมีส่วนในการส่งเสริมความสัมพันธ์ของมนุษยชาติเป็นการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม สร้างความเป็นมิตรไมตรี และความเข้าใจอันดีระหว่างเจ้าของบ้านและผู้มาเยือน

3.2 การท่องเที่ยวมีบทบาทในการพัฒนา สร้างสรรค์ความเจริญทางสังคมให้เกิดแก่ท้องถิ่น ทำให้ประชาชนมีรายได้จากการมีงานทำ จึงทำให้อยู่ดีกินดีมีความสุขโดยทั่วกัน

3.3 การท่องเที่ยวก่อให้เกิดการอนุรักษ์ฟื้นฟูมรดกทางวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อมก่อให้เกิดความภาคภูมิใจความสำนึกและตระหนักในคุณค่าของศิลปวัฒนธรรม ตลอดจนการรักษาเอกลักษณ์ของชาติ

3.4 การท่องเที่ยวช่วยขจัดปัญหาความแตกต่างระหว่างเมืองกับชนบท ช่วยบรรเทาการอพยพแรงงานจากชนบทสู่เมือง

สุทัศน์ นาคัจั่น (2548 : 23-24) ได้กล่าวว่า การท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมบริการที่มีบทบาทสูงยิ่งในการเงินตราต่างประเทศเข้าสู่ระบบเศรษฐกิจของประเทศไทย เป็นอุตสาหกรรมที่ทำรายได้อันดับหนึ่ง เมื่อเทียบกับสินค้าอื่น ๆ จึงพอจะสรุปความสำคัญของการท่องเที่ยวได้ 2 ด้าน ดังนี้

1. ความสำคัญของการท่องเที่ยวต่อเศรษฐกิจของประเทศ
 - 1.1 เป็นแหล่งที่มาของรายได้ในรูปเงินตราต่างประเทศ
 - 1.2 ช่วยลดปัญหาการขาดดุลการชำระเงินระหว่างประเทศ
 - 1.3 ช่วยสร้างอาชีพและการจ้างงาน
 - 1.4 ก่อให้เกิดการกระจายรายได้
 - 1.5 ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางเศรษฐกิจของท้องถิ่น
 - 1.6 การท่องเที่ยวก่อให้เกิดการกระตุ้นการผลิต
2. ความสำคัญของการท่องเที่ยวต่อสังคมของประเทศ
 - 2.1 ช่วยยกมาตรฐานการครองชีพของคนในท้องถิ่น
 - 2.2 ช่วยสร้างความเจริญทางสังคมให้แก่ท้องถิ่น
 - 2.3 ช่วยอนุรักษ์ฟื้นฟูวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม
 - 2.4 ก่อให้เกิดประโยชน์ด้านการศึกษา
 - 2.5 ช่วยลดปัญหาการอพยพย้ายถิ่นของชุมชนท้องถิ่น

2.6 ช่วยกระตุ้นให้มีการคิดค้นนำทรัพยากรส่วนเกินที่ไร้ค่ามาประดิษฐ์เป็นสินค้าที่ระลึกจำหน่าย

2.7 ช่วยสร้างสันติภาพและความสามัคคี

ดังนั้นความสำคัญของการท่องเที่ยว โดยทรรศนะของผู้ศึกษาสรุปว่า การท่องเที่ยวมีความสำคัญอย่างยิ่งไม่ว่าจะเป็นทางด้านเศรษฐกิจ สังคม เพราะการท่องเที่ยวทำให้เกิดการจ้างงาน การพัฒนาหลาย ๆ ด้าน ตลอดจนการสร้างชื่อเสียงให้กับประเทศชาติ

1.3 ประเภทของทรัพยากรการท่องเที่ยว

บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา (2542 : 64-67) ได้แบ่งประเภทของทรัพยากรการท่องเที่ยวตามลักษณะความต้องการของนักท่องเที่ยวได้เป็น 3 ประเภท ดังนี้

1. ทรัพยากรการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ

เป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติ โดยเกิดจากสภาพแวดล้อมทางกายภาพตามธรรมชาติที่มีความสวยงาม น่าสนใจต่อการเดินทางเที่ยวชม เป็นรมณีสถาน(สถานที่ให้ความสนุกสนาน ตื่นเต้น บันเทิง มีความสุข ความประทับใจ และความทรงจำ) รวมถึงบริเวณที่มนุษย์เข้าไปปรุงแต่งเพิ่มเติมจากธรรมชาติในบางส่วน

2. ทรัพยากรการท่องเที่ยวประเภทประวัติศาสตร์ โบราณวัตถุสถานและโบราณวัตถุ

เป็นทรัพยากรท่องเที่ยวที่มนุษย์สร้างขึ้นตามประโยชน์ของมนุษย์ ทั้งที่เป็นมรดกในอดีตและได้สร้างเสริมในสมัยปัจจุบัน ซึ่งมีความสำคัญทางประวัติศาสตร์ โบราณคดี และศาสนาเป็นผลงานทางศิลปกรรม สถาปัตยกรรมและจิตรกรรม มีความงามทางสุนทรียศิลป์ (ความรู้สึกที่เห็นคุณค่าของความงามวิจิตร งามตระการ และอลังการ) เป็นสิ่งที่แสดงถึงอารยธรรมและความเจริญก้าวหน้าของท้องถิ่น

3. ทรัพยากรการท่องเที่ยวประเภทศิลปวัฒนธรรม

ประเพณีและกิจกรรมเป็นทรัพยากรการท่องเที่ยวที่มนุษย์สร้างขึ้น ในรูปแบบของการดำเนินชีวิตของผู้คนในสังคม เป็นผลงานทางประเพณี ความเชื่อ การดำรงชีวิต แต่ละกลุ่มชนที่มีความแตกต่างกันไปตามสภาพแวดล้อม โดยยึดถือปฏิบัติสืบทอดกันมา เป็นสิ่งที่บรรพบุรุษได้สร้างขึ้นไว้ให้อนุชนรุ่นหลังเห็นคุณค่ามีความภาคภูมิใจที่จะปฏิบัติตาม ตลอดจนกิจกรรมต่าง ๆ ของสังคมที่มีผลต่อการดึงดูดให้นักท่องเที่ยวเดินทางไปเยือน

เสาวภา มีถาวรกุล (2545:199) ได้แบ่งประเภทของทรัพยากรการท่องเที่ยวตามลักษณะการคงอยู่ออกเป็น 3 ประเภทใหญ่ ๆ ดังนี้

1. ทรัพยากรที่ใช้แล้วไม่หมดเปลืองหรือสูญหายไป (Inexhaustible Natural Resources) แบ่งได้เป็น 2 ชนิด คือ

1.1 บรรยากาศ (Climate) ในบรรยากาศ ประกอบไปด้วย อากาศ ซึ่งจำเป็นสำหรับสิ่งมีชีวิต นอกจากนั้นยังมีความชื้นมีอุณหภูมิ และการเคลื่อนไหวของมวลอากาศ รวมเรียกว่า ภูมิอากาศ (Climate) ซึ่งมีความสำคัญต่อลักษณะ ดิน พืชพรรณ และสภาพอื่น ๆ ของสิ่งมีชีวิตบนพื้นผิวโลก ตลอดจนส่งผลให้เกิดการท่องเที่ยวขึ้นมา บรรยากาศจะมีการเปลี่ยนแปลงต่อเนื่องกันไปอย่างไม่มีการสิ้นสุด จึงจัดบรรยากาศอยู่ในทรัพยากรที่ใช้ไม่รู้จกหมด

1.2 น้ำที่อยู่ในวัฏจักร (Water in Cycle) น้ำจะหมุนเวียนเปลี่ยนไปจากสภาพหนึ่งเป็นอีกสภาพหนึ่งอย่างไม่มีที่สิ้นสุด เช่น น้ำฝน หิมะ ลูกเห็บ ตกลงสู่พื้นดิน แล้วทยอยไหลลงสู่ลำห้วย ลำคลอง มหาสมุทร จากนั้นระเหยกลายเป็นไอขึ้นไปรวมตัวกันเป็นก้อนเมฆ ก่อนจะตกลงมาในรูปของเม็ดฝน หิมะ ลูกเห็บ เป็นการหมุนเวียนแบบไม่มีที่สิ้นสุดหรือหมดไปแต่อย่างใด

2. ทรัพยากรที่ทดแทนได้หรือรักษาไว้ได้ (Replace-able and Maintinable Natural Resources) แบ่งได้เป็น 7 ชนิด คือ

2.1 น้ำที่อยู่ ณ ที่ใดที่หนึ่ง (Water in place) หมายถึง น้ำที่อยู่เฉพาะแห่งที่เราเห็น เราใช้อยู่ทุกวัน เช่น น้ำในภาชนะ เป็นต้น เมื่อใช้แล้วหมดไปและสามารถหาทดแทนใหม่ได้

2.2 ดิน (Soil) หมายถึง เนื้อดินที่เป็นที่อยู่อาศัยของพืช เป็นแหล่งสะสมแร่ธาตุ ที่จำเป็นสำหรับพืช ดิน เกิดทดแทนตามธรรมชาติได้ช้ามาก กว่าจะได้เนื้อดินหน้า 1 นิ้ว ธรรมชาติต้องใช้เวลาสร้างถึงร้อยปี พันปีเป็นอย่างน้อยแต่มนุษย์สามารถดูแลรักษาดินให้คงมีคุณภาพเหมือนเดิมได้ จากการใช้ประโยชน์จากดินอย่างถูกต้องตามหลักอนุรักษ์

2.3 ที่ดิน (Land) หมายถึง ผืนแผ่นดิน มากกว่าเนื้อดิน ซึ่งสามารถอำนวยความสะดวกแก่มนุษย์ได้ 2 ประการด้วยกัน คือ เป็นการใช้ประโยชน์ที่ดินโดยตรงจากการตัดแปลงด้วยฝีมือมนุษย์ เช่น ที่อยู่อาศัย และเป็นการใช้ประโยชน์ทางอ้อมในรูปแบบของทิวทัศน์อันสวยงามตามธรรมชาติ

2.4 ป่าไม้ (Forest) ทรัพยากรป่าไม้นับว่ามีความสำคัญมากในการอนุรักษ์ดิน น้ำ และสัตว์ป่า ซึ่งอำนวยความสะดวกให้แก่มนุษย์ทั้งทางตรงและทางอ้อม เนื่องจากป่าไม้สามารถขึ้นทดแทนได้โดยธรรมชาติหรือปลูกให้เป็นป่าขึ้นมาใหม่ได้ จึงถูกจัดอยู่ในทรัพยากรพวกที่เกิดขึ้นทดแทน และรักษาให้คงอยู่ได้ หากได้มีการจัดการป่าไม้อย่างถูกต้องตามหลักวิชา

2.5 ทุ่งหญ้า (Rangeland) หมายถึง พื้นที่ใดพื้นที่หนึ่งซึ่งมีพืชวงศ์หญ้าและพืชพรรณอื่น ๆ ขึ้นอยู่เองตามธรรมชาติ มักเป็นที่ที่ฝนตกน้อย ให้เป็นที่หากินของสัตว์

2.6 สัตว์ป่าที่เป็นสัตว์บกและสัตว์น้ำ (Wildlife Resources) สัตว์ป่าทั้งที่อยู่บนบกและในน้ำเป็นสิ่งมีชีวิตที่สามารถกำเนิดลูกหลานสืบแทนกันได้ มนุษย์สามารถนำมาให้ประโยชน์และสามารถรักษาให้คงอยู่ได้

2.7 กำลังงานมนุษย์ (Humanpower) มนุษย์เป็นทรัพยากรธรรมชาติอย่างหนึ่งที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติสามารถใช้กำลังงานด้านร่างกายและจิตใจให้เป็นประโยชน์ อย่างไรก็ตาม กำลังงานมนุษย์เป็นสิ่งที่สูญหายไป แต่ก็สามารถรักษาให้คงอยู่ หรือทำให้เกิดขึ้นใหม่ได้เช่นกัน

3. ทรัพยากรที่ไม่ถาวรแล้วหมดไป (Exhaustible Natural Resources) แบ่งได้ 2 ชนิด คือ

3.1 แร่ (Mineral) ได้แก่ โลหะ เชื้อเพลิง น้ำมัน หล่อลื่น และพวกที่ไม่ใช่เชื้อเพลิงหรือโลหะ พวกนี้เป็นทรัพยากรที่ไม่สามารถถาวรได้ ใช้ประโยชน์แล้วก็หมดไปแต่บางชนิดอาจนำกลับมาใช้ใหม่ (recycle) ได้เหมือนกัน

3.2 ที่ดินในสภาพธรรมชาติ (Land in Natural Condition) ได้แก่ สถานที่ใช้ศึกษาธรรมชาติและสถานที่วิเวกห่างไกลผู้คน (Wilderness area) สถานที่เหล่านี้หากถูกทำลายจะไม่สามารถสร้างใหม่มาทดแทนได้ ประเทศที่เจริญมีวัฒนธรรมสูง ยิ่งมีความจำเป็นในการที่จะรักษาสภาพธรรมชาติที่ไม่เคยถูกรบกวนมาก่อนไว้ สำหรับศึกษาหาความรู้ตามธรรมชาติมีไว้สำหรับคุณค่าทางจิตใจที่แบบนี้เป็นทรัพยากรธรรมชาติที่ไม่สามารถทำให้เกิดขึ้นมาใหม่ได้ เพราะมีคุณสมบัติเฉพาะตัว (unique) ตามธรรมชาติ เช่น น้ำตก หน้าผา ถ้ำ จุดเด่นตามธรรมชาติต่าง ๆ

1.4 องค์ประกอบของทรัพยากรการท่องเที่ยว

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (2544 : 16) ได้สรุปแนวคิดที่ว่า ทรัพยากรการท่องเที่ยวเป็นองค์ประกอบหลักที่สำคัญอย่างยิ่งของการท่องเที่ยว โดยจำแนกองค์ประกอบนี้ออกเป็น 2 ประเภท คือ

ประเภทที่ 1 แหล่งธรรมชาติ (เน้นที่ความหลากหลายหรือความดั้งเดิม)

ประเภทที่ 2 แหล่งวัฒนธรรม รวมทั้งแหล่งประวัติศาสตร์ที่เน้นความสัมพันธ์กับระบบนิเวศในพื้นที่

แหล่งทรัพยากรเหล่านี้อาจมีสภาพการเป็นแหล่งท่องเที่ยว และมีการใช้ประโยชน์เพื่อการท่องเที่ยวในรูปแบบต่าง ๆ อยู่แล้ว หรือเป็นแหล่งธรรมชาติ หรือแหล่งวัฒนธรรมที่มีศักยภาพ

ในการนำมาใช้ประโยชน์เพื่อการท่องเที่ยว อย่างไรก็ตามภายในแหล่งท่องเที่ยวหนึ่ง ๆ จะสามารถจัดการเพื่อให้มีการท่องเที่ยวได้มากกว่าหนึ่งรูปแบบ การจัดการทรัพยากรการท่องเที่ยวไม่เพียงแต่เป็นการนำทรัพยากรที่มีความสำคัญในระบบนิเวศเสนอต่อนักท่องเที่ยวเท่านั้น หากยังรวมถึงการสงวนรักษา ฟื้นฟู ควบคุม คุณแลทรัพยากรให้คงสภาพไว้ให้ดีที่สุด เป็นการเสริมมาตรการการรักษาทรัพยากรธรรมชาติ สามารถนำมาเป็นทรัพยากรท่องเที่ยวได้นานที่สุดหรือตลอดไป

2. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการพัฒนาการท่องเที่ยว

2.1 ความหมายของการพัฒนา

สมยศ มะลิลา (2546 : 8) ได้กล่าวสรุปความหมายของการพัฒนา สรุปได้ว่า ความพยายามในการกำหนดความหมายในการพัฒนาจะผูกพันกับอุดมการณ์ บรรทัดฐานทางความคิด ค่านิยมของคน และการให้คุณค่าทางสังคมที่แตกต่างก็ตาม แต่ในความหมายที่ชัดเจน การพัฒนาเป็นกระบวนการในการเปลี่ยนแปลง และสรรสร้างความก้าวหน้าในทางเศรษฐกิจ ความเป็นธรรมทางสังคมความเสมอภาคในทางการเมือง การธำรงรักษาวัฒนธรรมอันดีงามของประเทศหนึ่ง ด้วยวิธีการบริหารที่เหมาะสมเพื่อบรรลุเป้าหมาย ในอันที่จะสร้างคุณภาพชีวิตของคนในประเทศนั้นให้ดีขึ้นมีคุณภาพในการจัดสรร ตลอดจนการกระจายทรัพยากรทางเศรษฐกิจ และสังคมที่เหมาะสมมากยิ่งขึ้น

ปาริชาติ ห่วงศรี (2545 : 18) ได้กล่าวสรุปความหมายของการพัฒนาว่า คือวิธีการบริหารจัดการทรัพยากร หรือสิ่งที่มีอยู่แล้วแต่เดิมให้เพิ่มขีดความสามารถในการนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด หรือมากขึ้นกว่าเดิมที่เคยเป็นอยู่ การพัฒนา คือการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงให้ดีขึ้นอย่างมีทิศทาง มีเป้าหมาย มีระบบระเบียบ และมีการวางแผน โดยในการพัฒนานั้นจะต้องคำนึงถึงความเสมอภาคในการกระจายผลประโยชน์จากทรัพยากรอย่างทั่วถึง คำนึงถึงขีดความสามารถในการรองรับต่อการพัฒนา คำนึงถึงความยั่งยืนในการพัฒนา และที่สำคัญต้องคำนึงถึงกลุ่มชุมชนท้องถิ่น ซึ่งจะต้องให้เข้ามามีส่วนในการพัฒนาตั้งแต่ระดับของการวางแผนจนถึงระดับของการปฏิบัติให้เป็นจริง แนวทางและวิธีการพัฒนาที่ได้ผลในสังคมหนึ่ง อาจไม่สามารถนำมาใช้กับอีกสังคมหนึ่ง เนื่องจากเหตุผลด้านสังคมและวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน

(Siers 1995, อ้างถึงใน บุญชอบ เพ็ญสมบุรณ์ 2538 : 31) กล่าวว่า

การพัฒนา มีความหมายกว้างขวาง ครอบคลุมทั้งทางด้านความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ และการสรรสร้างความเป็นธรรมทางสังคม กล่าวคือ การพัฒนาควรจะเป็นการดำเนินการไปสู่เป้าหมายดังต่อไปนี้

1. ครอบครัวยุคใหม่แต่ละครอบครัวมีรายได้น้อยลง สำหรับการแสวงหาปัจจัยยังชีพอันได้แก่ อาหาร ที่อยู่อาศัย และเครื่องนุ่งห่ม
2. หัวหน้าครอบครัวแต่ละครอบครัวมีงานทำ เพราะการมีงานทำ จะทำให้มีการกระจายรายได้เกิดขึ้นอย่างทั่วถึง และงานก็ยังช่วยในการพัฒนาบุคลิกภาพของคนที่อยู่อาศัย
3. ความเสมอภาคทางโอกาสในการได้รับบริการสาธารณะจากรัฐบาล อย่างเท่าเทียมกันโดยเฉพาะอย่างยิ่งทางด้านการศึกษา การสาธารณสุข และบริการอื่น ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อการผลิต
4. การมีเสรีภาพขั้นพื้นฐานของประชาชนทางการเมือง การสมาคม และวัฒนธรรมรวมทั้งการมีโอกาสเข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายของรัฐด้วย
5. ประเทศมีอิสระภาพในการกำหนดนโยบาย และแนวทางในการบริหาร และพัฒนาประเทศของตนได้อย่างแท้จริง

รุ่ง กาญจนวิโรจน์ (2541) ได้กล่าวถึงนโยบายการพัฒนาการท่องเที่ยวเร่งด่วนว่าควรมุ่งการสร้างมูลค่าเพิ่มแก่แหล่งท่องเที่ยวให้เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมาย ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างรัฐ เอกชน สนับสนุนการให้บริการในด้านสิ่งอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยว มีการพัฒนาบริการข้อมูลข่าวสารในระบบที่ทันสมัยด้วยเครือข่ายคอมพิวเตอร์ และส่งเสริมให้กลุ่มครอบครัวรักษาความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยวอย่างต่อเนื่อง โดยให้ชุมชนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการพัฒนาแก้ไขด้านการท่องเที่ยว รุ่ง กาญจนวิโรจน์ ยังได้กล่าวถึงแนวทางในการพัฒนาสินค้าทางการท่องเที่ยวในด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. ด้านแหล่งท่องเที่ยว โดยเน้นให้ท้องถิ่นเห็นถึงความสำคัญของอุตสาหกรรม การท่องเที่ยว การเข้ามามีบทบาทในการบริหาร ดูแล จัดการ บำรุงรักษาแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่เร่งรัดการพัฒนา ปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยว
2. ด้านบริการ ในการอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวเกี่ยวกับพิธีการเข้าเมืองการให้บริการภายในท่าอากาศยาน มีการจัดตั้งศูนย์บริการนักท่องเที่ยว (Tourist Service Center) ในลักษณะเบ็ดเสร็จ (One Stop Service) พร้อมทั้งการบริการข้อมูลข่าวสาร ให้ความช่วยเหลือแก่นักท่องเที่ยว และคุ้มครองความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว นอกจากนี้ควรมีการพัฒนาบุคลากรทางการท่องเที่ยวร่วมกับสถาบันการศึกษา องค์กรที่เกี่ยวข้องโดยจัดการฝึกอบรมให้ความรู้อย่างมีคุณภาพที่สามารถแข่งขันกับนานาชาติในระดับสากล สร้างจิตสำนึกและความรู้แก่ประชาชนท้องถิ่นให้สามารถดูแลจัดการแหล่งท่องเที่ยวของตนได้ดียิ่งขึ้น ให้ข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวของตนได้

3. ทางด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว เช่น งานประเพณีต่าง ๆ กิจกรรมส่งเสริมกิจกรรมกีฬาเพื่อการท่องเที่ยว

ชยาภรณ์ ชื่นรุ่งโรจน์ (2539 : 35-37) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างมีความสำคัญและส่งผลกระทบต่อสังคม วัฒนธรรม การเมือง ดังต่อไปนี้

1. มาตรฐานการครองชีพดีขึ้น อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวก่อให้เกิดการกระจายรายได้และกระจายโอกาสการจ้างงานไปสู่คนในท้องถิ่นมากยิ่งขึ้น ทั้งทางตรง เช่น การจ้างงานบุคลากรในโรงแรม การขนส่ง บริการนำเที่ยว บริการให้เช่าสินค้าและบริการต่าง ๆ หรือทางอ้อม เช่น คนส่งหนังสือพิมพ์โรงแรม คนงานทอผ้า เกษตรกรผู้ผลิตอาหาร คนงานชุดทอ พนักงานธนาคาร ฯลฯ บุคคลเหล่านี้เมื่อมีอาชีพมีรายได้ย่อมมีอำนาจในการจับจ่ายใช้สอยซื้อสินค้าและบริการที่จำเป็นเพื่อการดำรงชีวิตที่ดีขึ้นได้

2. ความสะดวกสบายจากกิจการสาธารณูปโภคสาธารณูปการที่รัฐจัดทำขึ้น ในแหล่งท่องเที่ยวคนในท้องถิ่นย่อมได้รับประโยชน์จากกิจการน้ำประปา ไฟฟ้า โทรศัพท์ และอื่น ๆ การพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เหล่านี้ย่อมส่งผลดีแก่สภาพความเป็นอยู่ที่สะดวกสบายในท้องถิ่นได้ทั้งสิ้น

3. การเดินทางท่องเที่ยวจะช่วยให้เกิดสันติภาพแห่งมวลมนุษย สหประชาชาติได้เคยประกาศให้ปี ค.ศ.1967 (พ.ศ. 2510) เป็นปีแห่งการท่องเที่ยวสากลและกำหนดคำขวัญว่า “การท่องเที่ยวเป็นหนทางไปสู่สันติภาพ” (tourism is a passport to peace) เพราะเมื่อมีการเดินทางไปยังท้องถิ่นต่าง ๆ ผู้คนมีโอกาสสังสรรค์ร่วมกิจกรรมกัน ได้มีโอกาสในการแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิด ได้เห็นและมีโอกาสใช้ชีวิตความเป็นอยู่ขนบธรรมเนียมประเพณีร่วมกันและกันต่างฝ่ายต่างมีโอกาสถ่ายทอดและรับความรู้ประสบการณ์ซึ่งกันและกันและนำกลับไปเผยแพร่ ยังภูมิภาคของตน

4. การท่องเที่ยวชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของทรัพยากรนั้นทุนการ วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณี การละเล่น ฯลฯ ของท้องถิ่นทำให้เกิดความต้องการที่จะค้นคว้าอนุรักษ์และฟื้นฟูมรดกทางวัฒนธรรมและธรรมชาติเหล่านี้ ให้อยู่ในสภาพที่เหมาะสม รักษาความเป็นเอกลักษณ์ของชาติเอาไว้ได้

5. การท่องเที่ยวก่อให้เกิดประโยชน์ด้านการคือช่วยให้คนมีโลกทัศน์กว้าง ความรู้และประสบการณ์ที่พบเห็นด้วยตนเองมีประโยชน์สามารถนำมาปรับใช้กับวิถีชีวิตในสังคมได้

6. การท่องเที่ยวจะช่วยลดปัญหาการอพยพหลังไหลเข้าไปแออัดในเมืองหลวง เพราะอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวจะเปิดโอกาสให้คนในท้องถิ่น ประกอบอาชีพรายย่อยหรือทำ

อุตสาหกรรมภายในครอบครัว เมื่อคนเหล่านี้มีงานทำ ย่อมไม่อพยพไปแออัดยัดเยียดในเมืองหลวงและอาจจะก่อให้เกิดปัญหาทางสังคมได้

7. ใช้ทรัพยากรไร้ค่าให้เกิดประโยชน์ อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวจะช่วยกระตุ้นให้มีการคิดค้นที่จะนำเอาทรัพยากรส่วนเกินหรือไร้ค่ามาประดิษฐ์คิดค้นเป็นของใช้ ของที่ระลึกในรูปของสินค้าพื้นเมืองจำหน่ายแก่นักท่องเที่ยว เช่น เอาเปลือกหอยมาประดิษฐ์เป็นของประดับบ้าน ก่อให้เกิดรายได้และใช้ทรัพยากรให้เกิดประโยชน์เพิ่มคุณค่า

8. เกิดทัศนคติดี ความประทับใจในการเดินทางท่องเที่ยวจะทำให้บุคคลเกิดทัศนคติที่ดีต่อสถานที่ ยามเมื่อมีโอกาสและช่องทางที่ให้ความช่วยเหลือก็จะเป็นแรงกระตุ้นให้ตัดสินใจในด้านที่เป็นคุณได้

9. การท่องเที่ยวจะช่วยป้องกันการแทรกซึมบอยทำลายจากฝ่ายตรงข้ามกล่าวคือเมื่อสถานที่นั้น ผู้คนมีงานทำ มีความเป็นอยู่ที่ดีและมีคนพลุกพล่านจะทำให้ผู้ก่อการร้ายไม่มีโอกาสโจมตีรัฐบาล

10. อุตสาหกรรมท่องเที่ยว เป็นมาตรการที่ช่วยส่งเสริมความปลอดภัยและความมั่นคงให้แก่พื้นที่ที่ได้รับการพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยว เพราะนักท่องเที่ยวจะเลือกเดินทางไปทีใดจะต้องมั่นใจมีความปลอดภัยทั้งชีวิตและทรัพย์สิน ฉะนั้นแหล่งใดที่นักท่องเที่ยวเข้าไปได้ แหล่งนั้นจะต้องมีความปลอดภัยเพียงพอ

3. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ

3.1 ความหมายของความพึงพอใจ

โกสกล น้อยอ่าง (2543 : 12) ได้กล่าวสรุปความหมายของความพึงพอใจ สรุปได้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกหรือทัศนคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ที่เป็นไปในทางที่ดีและไม่ดี หรือในด้านบวกและด้านลบหรือไม่มีปฏิกิริยา คือเฉย ๆ ก็ได้ ซึ่งจะเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อสิ่งนั้นสามารถตอบสนองความต้องการแก่บุคคลนั้น ถ้าตอบสนองได้ก็เป็นในแง่บวก แต่ถ้าตอบสนองไม่ได้ก็เป็นไปในแง่ลบ ความพึงพอใจอาจเปลี่ยนแปลงได้ เมื่อเวลาและสถานการณ์แวดล้อมอื่น ๆ เปลี่ยนแปลงไป

สุภาลักษณ์ ชัยอนันต์ (2540 : 17) ได้กล่าวสรุปความหมายของความพึงพอใจ สรุปได้ว่า ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกส่วนตัวที่รู้สึกเป็นสุขหรือยินดีที่ได้รับการตอบสนองความต้องการในสิ่งที่ขาดหายไป หรือสิ่งที่ทำให้เกิดความไม่สมดุล ความพึงพอใจเป็นสิ่งที่กำหนดพฤติกรรมที่จะแสดงออกของบุคคล ซึ่งมีผลต่อการเลือกที่จะปฏิบัติในกิจกรรมใด ๆ นั้น

นิภารัตน์ ดวงมณี (2551 : 7) ได้กล่าวสรุปความหมายของความพึงพอใจ สรุปได้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกนึกคิด ทศนคติที่ดีความต้องการด้านจิตใจที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เป็นความรู้สึกที่เกิดขึ้นจากการได้รับการตอบสนองทั้งทางร่างกายและจิตใจเป็นผลให้เกิดความพึงพอใจ เป็นไปตามความคาดหวังของผู้มารับบริการ

ดังนั้นความหมายของความพึงพอใจ โดยทฤษฎีของผู้ศึกษาสรุปว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกที่ดีต่อการกระทำบางอย่างที่ทำร่วมกับผู้อื่นหรือกระทำเพียงคนเดียว ความพึงพอใจอาจเปลี่ยนแปลงได้เสมอขึ้นอยู่กับภาวะจิตใจในตัวบุคคลกับสิ่งที่กระทำอยู่ ณ ตอนนั้น

3.2 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ

พงเพชร วัชรอยู่ (2546 : 100 , อ้างถึงใน ชนสรณ์ ศรีสวัสดิ์ 2552 : 21) กล่าวถึง ทฤษฎีความต้องการของแอลเดอร์เฟอร์ (Alderfer's Hierarchy Modified Need Theory) ที่เรียกว่า E.R.G (Existence – Relatedness – Growth Theory) โดยแบ่งความต้องการของบุคคลออกเป็น 3 ประการ คือ (1) ความต้องการมีชีวิตอยู่ (Existence needs) (2) ความต้องการสัมพันธ์ภาพกับคนอื่น (Relatedness needs) และ (3) ความต้องการความเจริญก้าวหน้า (Growth needs)

ปริยาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2542 : 133, อ้างถึงใน ชนสรณ์ ศรีสวัสดิ์ 2552 : 23) กล่าวถึง ทฤษฎีความต้องการ 5 ขั้นของอีริกฟรอมม์ (Erich Fromm) ซึ่งสรุปได้ว่า มนุษย์มีความต้องการ 5 ประการ ได้แก่ มีสัมพันธภาพ สร้างสรรค์ มีสังกัด มีเอกลักษณ์แห่งตน และมีหลักยึดเหนี่ยว

3.3 การวัดความพึงพอใจ

ภนิกา ชัยปัญญา (2542: 29 , อ้างถึงใน จิราวรรณ กังน้อย 2552 : 41) กล่าวถึง การวัดความพึงพอใจ สามารถทำได้หลายวิธีดังต่อไปนี้

1. การใช้แบบสอบถาม

โดยผู้ออกแบบสอบถามต้องการทราบความคิดเห็น ซึ่งสามารถทำได้หลายลักษณะ กำหนดคำตอบให้เลือก หรือตอบคำถามอิสระ คำถามดังกล่าวอาจสอบถามความพอใจในด้านที่ต่าง ๆ

2. การสัมภาษณ์

เป็นวิธีการวัดความพึงพอใจทางตรงต้องอาศัยเทคนิคและวิธีการที่ดีจึงจะได้ข้อมูลที่เป็นจริง

3. การสังเกต

เป็นวิธีวัดความพึงพอใจ โดยการสังเกตพฤติกรรมของบุคคลเป้าหมาย ไม่ว่าจะแสดงออกจากการพูด กิริยา ท่าทาง ซึ่งวิธีนี้ต้องอาศัยการสังเกตอย่างจริงจังและมีแบบแผน

4. แนวคิดเกี่ยวกับโครงสร้างพื้นฐานด้านการท่องเที่ยว

ศรัญญา วรากุลวิทย์ (2546 : 104-157) ได้กล่าวถึงสิ่งบริการพื้นฐานในการท่องเที่ยว สำหรับนักท่องเที่ยว 6 ด้าน ได้แก่ การคมนาคม ที่พัก ร้านอาหาร ร้านขายของที่ระลึก กิจกรรม นันทนาการ และระบบสาธารณสุขปกศ ไว้ดังนี้

4.1 การคมนาคม

การคมนาคม หมายถึง การเดินทางไปสู่สถานที่ซึ่งมีความแตกต่างในด้าน วัฒนธรรมภูมิอากาศ และภูมิประเทศ เพื่อสัมผัสสิ่งแปลกและแตกต่างจากประสบการณ์เดิม ดังนั้นการคมนาคมขนส่งจึงเป็นปัจจัยสำคัญ ในการนำนักท่องเที่ยวไปยังแหล่งท่องเที่ยวอย่าง รวดเร็ว สะดวก สบาย และปลอดภัย

องค์ประกอบของการคมนาคม การคมนาคมมีองค์ประกอบที่สำคัญ 5 องค์ประกอบ คือ เส้นทาง สถานีขนส่ง ยานพาหนะ ราคาค่าเดินทาง และระบบการขนส่ง ซึ่งสามารถอธิบาย ได้ดังนี้

1 เส้นทาง เส้นทางในการคมนาคมขนส่งมี 2 ประเภท คือ เส้นทางในการคมนาคมขนส่งที่เกิดขึ้นเองโดยทางธรรมชาติ เช่น ทะเล แม่น้ำ ลำคลอง และทางอากาศ และเส้นทางในการคมนาคมขนส่งที่มนุษย์สร้างขึ้น ได้แก่ ถนน รางรถไฟ หรือรถรางประเภทต่าง ๆ

2 สถานีขนส่ง สถานีขนส่งเป็นศูนย์รวมและตรวจสอบยานพาหนะที่ใช้ในการคมนาคมขนส่งผู้โดยสารและใช้เป็นสถานที่สับเปลี่ยนเส้นทางคมนาคมขนส่ง ประเภทของสถานีขึ้นอยู่กับลักษณะของยานพาหนะดังต่อไปนี้

สนามบิน เป็นชุมทางขึ้นลงของเครื่องบินและผู้โดยสาร เป็นสถานที่สับเปลี่ยนเส้นทางการเดินทางของผู้โดยสารและนักท่องเที่ยว

สถานีขนส่ง เป็นชุมทางขึ้นลงรถประจำทางและรถรับจ้างประเภทต่าง ๆ ที่ให้บริการการคมนาคมขนส่งผู้โดยสารและนักท่องเที่ยว

สถานีรถไฟ เป็นชุมทางขึ้นลงรถไฟ และเปลี่ยนเส้นทางเดินทางของผู้โดยสารและนักท่องเที่ยว การให้บริการเช่นเดียวกับสถานีขนส่ง

3 ยานพาหนะ ยานพาหนะทำหน้าที่บรรทุกผู้โดยสารให้ไปถึงจุดหมายปลายทางที่กำหนดไว้

4 ราคาค่าเดินทาง การกำหนดราคาค่าเดินทางเป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่งของการท่องเที่ยว และมีอิทธิพลต่อการเลือกใช้บริการการคมนาคมขนส่งของนักท่องเที่ยว นอกจากนี้ยังเป็นตัวกำหนดปริมาณการจราจรบนถนนอีกด้วย

5 ระบบการขนส่ง ระบบการขนส่งประกอบด้วย สถานีขนส่ง เส้นทางและยานพาหนะ ระบบการขนส่งแต่ละประเภทมีข้อดี ข้อเสียแตกต่างกัน

รูปแบบของการคมนาคมขนส่ง การคมนาคมขนส่งสามารถนำนักท่องเที่ยวเดินทางจากสถานที่หนึ่งไปยังจุดหมายปลายทางที่ต้องการได้ด้วยความสะดวก รวดเร็ว และปลอดภัย นักท่องเที่ยวสามารถเดินทางได้ 3 ทางด้วยกัน คือ ทางบก ทางน้ำ และทางอากาศ

1 การคมนาคมขนส่งทางบก เป็นการคมนาคมที่สะดวกสบาย ปลอดภัย ประหยัดเวลาและค่าใช้จ่าย นักเดินทางและนักท่องเที่ยวภายในประเทศนิยมเลือกการเดินทางโดยวิธีนี้

2 การคมนาคมขนส่งทางน้ำ โดยส่วนใหญ่เป็นการขนส่งสินค้า เพราะค่าใช้จ่ายถูกการเดินทางโดยทางน้ำเสียค่าใช้จ่ายถูกแต่ใช้เวลานาน จึงไม่เป็นที่นิยมของนักเดินทาง นอกจากนี้ไม่มีวิธีอื่นให้เลือก นักท่องเที่ยวนิยมเดินทางทางน้ำเพื่อการท่องเที่ยวชมธรรมชาติและศึกษาวิถีชีวิตเท่านั้น

3 การขนส่งทางอากาศ เป็นที่นิยมในการเดินทางท่องเที่ยวระหว่างประเทศหรือในประเทศใหญ่ๆ เช่น สหรัฐอเมริกาและแคนาดา ประชาชนนิยมเดินทางทางอากาศระหว่างมลรัฐ และระหว่างเมือง การเดินทางทางอากาศเป็นที่นิยมของนักเดินทางและนักท่องเที่ยวที่เดินทางในระยะทางไกลและมีเวลาจำกัด

4.2 ที่พัก

สถานที่พักแรมหรือที่พักแรม หมายถึง โรงแรมหรือสถานประกอบการที่นักท่องเที่ยวสามารถใช้เป็นที่พักชั่วคราว และที่พักลำนี้เปิดบริการแก่บุคคลทั่วไปตามวิถีทางของการค้า หลังจากนักท่องเที่ยวเดินทางท่องเที่ยวชมแหล่งท่องเที่ยวมาตลอดทั้งวัน ย่อมต้องการพักผ่อนนอนหลับในสถานที่ที่สะดวกสบาย ดังนั้นการจัดหาสถานที่พักแรมที่เพียงพอ และเหมาะสมให้แก่นักท่องเที่ยวจึงเป็นสิ่งสำคัญ สถานที่พักแรมมีหลายประเภท ได้แก่ โรงแรม โมเต็ล บ้านพักตากอากาศ บ้านแบ่งให้เช่าพัก ที่ตั้งแคมป์ และที่จอดรถคาราวาน เป็นต้น การให้บริการของสถานที่พักแรมแต่ละประเภทขึ้นอยู่กับตลาดของสถานที่พักแรม

ประเภทของสถานที่พักแรม สถานที่พักแรมสำหรับนักท่องเที่ยวแบ่งออกได้หลายประเภทดังนี้

1. โรงแรม เป็นธุรกิจที่ให้บริการแก่นักท่องเที่ยวในการอำนวยความสะดวกในเรื่องที่พักอาหาร เครื่องดื่ม และบริการอื่น ๆ ตามขนาดของโรงแรมและการบริหารจัดการ เช่น บริการเก็บรักษาของมีค่า บริการซักรีด จำหน่ายของที่ระลึก บริการนำเที่ยว ในดัลลับ ออบอบนวด สระว่ายน้ำ สถานที่พักผ่อน ศูนย์ออกกำลังกาย และสนามกีฬาบางประเภท ฯลฯ

2. โรงแรมแบบพิเศษ เป็นสถานที่พักแรมที่มีบริการต่าง ๆ น้อยกว่าโรงแรมมาตรฐาน มีอุปกรณ์ต่าง ๆ เพื่อการพักผ่อนและห้องน้ำ เช่น

2.1 โมเต็ล เป็นสถานที่พักแรมสำหรับนักท่องเที่ยวที่เดินทางโดยรถยนต์ โมเต็ล อาจจัดอุปกรณ์ที่จำเป็นสำหรับการพักผ่อนเท่านั้น หรืออาจจัดอุปกรณ์อื่น ๆ เช่น ปูพรม มีเครื่องรับโทรทัศน์ มีตู้เย็น และสิ่งฟุ่มเฟือยอื่น ๆ

2.2 โรงแรมการ์นี เป็นโรงแรมที่มีเพียงห้องนอนกับอาหารเช้า

2.3 โฮมสเตย์ เป็นสถานที่พักแรมที่ผู้เข้าพักแรมปฏิบัติตนเป็นสมาชิกของครอบครัว ได้รับประทานอาหารร่วมกับเจ้าของบ้าน สนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ภาษา และวัฒนธรรม เจ้าของบ้านอาจนำไปเที่ยวชมสถานที่ท่องเที่ยวในท้องถิ่น หรือเจ้าของบ้านแนะนำให้รายละเอียดต่าง ๆ ที่นักท่องเที่ยวสนใจ สถานที่พักแรมประเภทนี้มีอยู่จำกัด

3. บ้านพักรับรองของหน่วยงานรัฐบาลและเอกชน เป็นบ้านพักรับรองที่จัดไว้เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ผู้ไปเยี่ยมหน่วยงานอย่างเป็นทางการและนักท่องเที่ยวสามารถเข้าพักได้

สถานที่พักแรมเป็นปัจจัยทางการท่องเที่ยวที่สำคัญประการหนึ่ง ก่อให้เกิดการหมุนเวียนของกระแสการเงินภายในประเทศและระหว่างประเทศ

4.3 ร้านอาหาร

ร้านอาหาร หมายถึง ร้านที่ขายอาหารและเครื่องดื่มเป็นปัจจัยจำเป็นของนักท่องเที่ยวที่ต้องบริโภคในแต่ละเวลา โดยเฉพาะขณะที่นักท่องเที่ยวกำลังเดินทางท่องเที่ยว การบริโภคอาหารและเครื่องดื่มของนักท่องเที่ยวย่อมมากกว่าปกติ เมื่อนักท่องเที่ยวบริโภคอาหารย่อมบริโภคอาหารและเครื่องดื่มที่คุ้นเคยก่อนที่นักท่องเที่ยวจะบริโภคอาหารและเครื่องดื่มที่นักท่องเที่ยวไม่รู้จัก ดังนั้นการจัดอาหารให้นักท่องเที่ยวย่อมต้องจัดทั้งอาหารประจำชาติของนักท่องเที่ยว และอาหารท้องถิ่น อาหารทั้งสองประเภท เป็นสิ่งที่นักท่องเที่ยวต้องการ

ในปัจจุบันธุรกิจร้านอาหารได้ขยายตัวอย่างรวดเร็วเพื่อตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวและประชาชนในท้องถิ่น ธุรกิจดังกล่าวมีแนวโน้มจะเจริญเติบโตอย่างกว้างขวางในอนาคต เนื่องจากปริมาณนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น อย่างไรก็ตามรายได้ซึ่งได้จากอาหารและเครื่องดื่มส่วนหนึ่งจะถูกส่งจากนอกประเทศ โดยการสั่งซื้อสินค้าประเภทอาหาร และเครื่องดื่มเข้ามาบริการนักท่องเที่ยว

องค์ประกอบของที่ตั้งร้านอาหาร

นิตา ชัชกุล (2550 : 208) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบที่สำคัญของร้านอาหารไว้ 5 ประการ คือ

1. สภาพแวดล้อมดี (Good Environment) หมายถึง สภาพแวดล้อมทางกายภาพที่ร้านอาหารตั้งอยู่ การมีสภาพแวดล้อมที่ดีถือว่าเป็นปัจจัยที่สำคัญสู่ความสำเร็จของร้านอาหาร ขอพิจารณาเพื่อให้มีสภาพแวดล้อมที่ดีมีดังนี้

1.1 ทำเลที่ตั้ง เป็นปัจจัยที่สำคัญสู่ความสำเร็จของร้านอาหาร ซึ่งควรตั้งอยู่ในที่ที่มีผู้บริโภครวม หรือมีสภาพแวดล้อมที่ดี เช่น ย่านชุมชน ย่านธุรกิจการค้า ชายหาด เป็นต้น

1.2 การตกแต่งสถานที่ ควรตกแต่งให้เข้ากับบรรยากาศหรือทำเลที่ตั้งของร้าน ลักษณะ ประเภทของอาหารและการบริการ และเหมาะสมสอดคล้องกับบรรยากาศของสภาพธรรมชาติ

1.3 ความสะอาด ความสะอาดเป็นบ่อเกิดของความสุขอนามัย และเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งในการดึงดูดใจลูกค้านับตั้งแต่อาคารสถานที่ พนักงานในร้านรวมทั้งบริการ อุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ ห้องน้ำ ห้องครัว

1.4 บริการที่จอดรถ สำหรับภัตตาคาร ร้านอาหาร ซึ่งค่อนข้างหรูหรา จำเป็นต้องมีบริเวณที่จอดรถเพื่อความสะดวกในการเข้าสู่ร้าน และถ้าร้านอยู่ในย่านธุรกิจการค้าที่แออัด สถานที่จอดรถก็ยิ่งมีความจำเป็นมากยิ่งขึ้น หรือในสถานที่ตั้งที่อยู่ห่างไกลจากตัวเมืองและไม่มีรถโดยสารสาธารณะ สถานที่จอดรถก็เป็นสิ่งจำเป็น เช่นเดียวกัน

2. การบริการเป็นกันเอง (Good Friendly Service) คือการให้บริการของพนักงานในภัตตาคาร ร้านอาหารที่เป็นกันเอง มีมิตรไมตรีจิต และช่วยให้ลูกค้าเกิดความประทับใจการให้บริการที่ดีประกอบด้วยองค์ประกอบหลายประการ เช่น

2.1 พนักงานให้เกียรติและให้บริการ แก่ลูกค้าโดยเสมอภาคกัน

2.2 พนักงานมีความสุขภาพ อ่อนน้อม และเป็นมิตร

2.3 พนักงานให้บริการด้วยใบหน้าที่ยิ้มแย้มแจ่มใส

2.4 พนักงานให้บริการด้วยความรวดเร็ว

2.5 พนักงานแต่งกายสุภาพ เรียบร้อย เหมาะสมกับประเภทของร้าน

3. อาหารเครื่องดื่มที่มีรสชาติ (Good Food and Beverages) รสชาติของอาหารและเครื่องดื่มเป็นอีกปัจจัยหนึ่งในการดึงดูดใจลูกค้าความประทับใจของลูกค้าในรสชาติของอาหารและเครื่องดื่มจะนำไปสู่การโฆษณาแบบปากต่อปาก ซึ่งส่งผลให้ยอดขายของร้านเพิ่มขึ้นและประสบผลสำเร็จในธุรกิจด้านนี้อย่างรวดเร็ว

4. ราคาที่เหมาะสม (Good Value) คือ การคิดค่าบริการในราคาที่เหมาะสม ราคาที่เหมาะสมขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลาย ๆ อย่าง เช่น ความหรูหราของสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์

เครื่องมือเครื่องใช้ในการให้บริการ คุณภาพและปริมาณของอาหารและเครื่องดื่ม ลักษณะหรือรูปแบบของการบริการ ฯลฯ

5. การจัดการและการควบคุมกิจการดี (Good Management Control) หมายถึง การจัดการที่ดีต่อลูกค้า ไม่มีข้อบกพร่อง ลูกค้าได้รับการบริการที่สะดวก รวดเร็ว และมีคุณภาพ ซึ่งผู้ประกอบการจะต้องดูแลเอาใจใส่ และมีความสามารถในการบริหารคน เงิน เครื่องจักร การจัดการให้ผสมผสานกันได้ ซึ่งในการปฏิบัติงานต้องมีการวางแผน การจัดการองค์การ การบังคับบัญชา การประสานงาน และการควบคุม

4.4 ร้านขายของที่ระลึก

สินค้าที่ระลึกหมายถึง สินค้าที่นักท่องเที่ยวซื้อจากแหล่งท่องเที่ยวที่ไปเยือนและนำกลับไปยังภูมิลำเนาของตนเอง โดยมีวัตถุประสงค์ในการซื้อสินค้านั้นต่าง ๆ กัน เช่น มีความประทับใจในแหล่งท่องเที่ยวจึงซื้อสินค้าที่ระลึก เพื่อระลึกถึงประสบการณ์ที่ดีงาม หรือเป็นสื่อในการเล่าเรื่องราวของประสบการณ์จากการท่องเที่ยวให้แก่ญาติและมิตรสหาย หรือเป็นของฝากให้บุคคลใกล้ชิด หรือเป็นสิ่งเตือนใจของการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวที่ไปเยือนนั้น ๆ เป็นต้น

ศรัญญา วรากุลวิทย์ (2546 : 200-202) ได้กล่าวถึงลักษณะของสินค้าที่ระลึกดังต่อไปนี้

1. เป็นผลิตภัณฑ์ที่ผลิตขึ้นในท้องถิ่นนั้น และมีลักษณะเป็นเอกลักษณ์ เป็นจุดเด่นที่สามารถเป็นตัวแทนของท้องถิ่นนั้น ๆ เมื่อกล่าวถึงผลิตภัณฑ์นี้แล้วเป็นที่รู้จักของบุคคลทั่วไปว่าเมื่อเห็นผลิตภัณฑ์นั้นจะนึกถึงสถานที่มาของผลิตภัณฑ์นั้น

2. เป็นผลิตภัณฑ์ที่หายากมีแต่แหล่งท่องเที่ยวที่ไปเยือนนั้น ๆ เป็นต้นกำเนิด สินค้าที่ระลึกประเภทนี้ เป็นสินค้าที่นักท่องเที่ยวซื้อเพราะเห็นว่าเป็นต้นตอการผลิต มีความแน่ใจว่าได้ซื้อสินค้าที่เป็นของแท้ และมีราคาถูกกว่าที่อื่น เช่น อัญมณีในท้องถิ่นต่าง ๆ ฯลฯ

3. เป็นผลิตภัณฑ์ราคาสูง เมื่อซื้อในแหล่งผลิตนั้น ๆ เช่น ไม้แกะสลัก จากหมู่บ้านถวาย ผ้าไหมมัดหมี่ จากภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีดตราตุ๊กตาจากประเทศเยอรมัน และมีดพกจากประเทศสวิตเซอร์แลนด์ เป็นต้น

4. เป็นสินค้าที่หาซื้อได้ง่าย นักท่องเที่ยวสามารถหาซื้อได้ง่ายในแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ ในแหล่งท่องเที่ยวที่มีนักท่องเที่ยวจำนวนมาก จะมีร้านขายของที่ระลึกจากภูมิภาคต่าง ๆ จัดหาไว้บริการให้แก่ นักท่องเที่ยวที่สามารถซื้อหาได้

5. เป็นสินค้าที่ใช้วัสดุในท้องถิ่นนั้น ๆ เช่น ต้นย่ำยลิเกา และต้นกก นำมาแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ประเภทต่างๆ ฯลฯ

6. เป็นสินค้าที่ได้รับการออกแบบและการผลิตอย่างปราณีตงดงาม กลุ่มค่าในการซื้อ และมีประโยชน์ในการใช้สอย

7. เป็นสินค้าที่สาธิตขั้นตอนในการผลิต ให้นักท่องเที่ยวได้ชม หรือมีโอกาสดทดลองทำ ซึ่งที่ให้นักท่องเที่ยวเกิดความประทับใจ และตัดสินใจซื้อผลิตภัณฑ์ เช่น ผ้าลูกไม้ที่มีชื่อเสียงของประเทศเบลเยียม การทอผ้ามัดหมี่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และการแกะสลักที่หมู่บ้านถวาย ฯลฯ

8. เป็นสินค้าที่มีรายละเอียดอธิบายส่วนประกอบต่าง ๆ ของผลิตภัณฑ์ และวิธีการประกอบผลิตภัณฑ์นั้น ๆ เช่น นาฬิกาที่ทำด้วยไม้สน ที่แบล็กฟรอสท์ ประเทศเยอรมนี ฯลฯ

4.5 กิจกรรมนันทนาการ

นันทนาการ หมายถึง กิจกรรมที่เปิดโอกาสให้คนในสังคมได้ใช้เวลาว่างเข้าร่วมกิจกรรมที่ตนเองสนใจ เพื่อให้เกิดความสุข สนุกสนาน และผ่อนคลาย มีกำลังใจที่จะต่อสู้เพื่одำรงชีวิตอย่างมีความสุขต่อไป การท่องเที่ยวเป็นรูปแบบหนึ่งของกิจกรรมนันทนาการที่มีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นการพักผ่อนและสุขภาพ

ศักดิ์ชาย พิทักษ์วงศ์ (2545 : 5-7) ได้กล่าวถึงคุณลักษณะของนันทนาการ ไว้ดังนี้

1. นันทนาการต้องเป็นกิจกรรม คือ ต้องมีการทำอย่างใดอย่างหนึ่งของร่างกายต่อกิจกรรมนั้น การนอนไม่ถือว่าเป็นกิจกรรมนันทนาการ กิจกรรมที่ร่างกายกระทำถือเป็นนันทนาการ เช่น การเล่นกีฬา ฟังดนตรี หรือ เต้นดนตรี เป็นต้น

2. ต้องเข้าร่วมกิจกรรมด้วยความสมัครใจ ความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมนั้น ๆ ต้องเป็นไปด้วยความสมัครใจ ไม่มีใครบังคับ ไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อม

3. กิจกรรมนั้นต้องกระทำในเวลาว่าง เป็นเวลาที่นอกเหนือจากภารกิจประจำวัน ว่าเป็นหน้าที่ความรับผิดชอบและกิจวัตรประจำวัน

4. กิจกรรมที่เข้าร่วมทำให้เกิดความพึงพอใจ สนุกสนานทันทีและโดยตรง เช่น การร้องเพลง หรือการเล่นกีฬา จะรู้สึกสนุกสนานหรือเป็นสุข ไร้เงาระหว่างที่เข้าร่วมกิจกรรมนั้น ๆ

5. กิจกรรมที่กระทำนั้นไม่ใช่เป็นอาชีพหรือภารกิจประจำ เช่น การตกปลาของชาวประมง เป็นอาชีพไม่ใช่เป็นนันทนาการ หรือการตกปลาในวันหยุดของผู้จัดการธนาคารเป็นนันทนาการ เป็นต้น

ศักดิ์ชาย พิทักษ์วงศ์ (2545 : 5-7) ได้กล่าวถึงความสำคัญของธุรกิจนันทนาการในการท่องเที่ยว ไว้ดังนี้

1. เป็นธุรกิจบริการด้านการพักผ่อนหย่อนใจและความบันเทิงที่สนองตอบความต้องการของประชาชนและนักท่องเที่ยว

2. เป็นการเสริมการบริการให้นักท่องเที่ยวที่มีจุดประสงค์อื่นที่ไม่ใช่การเดินทางเพื่อการพักผ่อนหรือเพื่อสุขภาพ เช่น การเดินทางเพื่อเยี่ยมญาติ เพื่อธุรกิจ และเพื่อการประชุมสัมมนา เพราะเมื่อว่างเว้นจากภารกิจดังกล่าวสามารถใช้บริการด้านนันทนาการในแหล่งท่องเที่ยวที่นั่น ซึ่งเป็นกิจกรรมเสริมการท่องเที่ยวที่ทำให้เกิดรายได้จากนักท่องเที่ยวอีกทางหนึ่ง

3. เป็นธุรกิจที่มีแนวโน้มขยายตัวมากขึ้น และให้ผลตอบแทนสูง เนื่องจากประชาชนต้องการแหล่งพักผ่อนหย่อนใจและเล่นกีฬามากขึ้น เนื่องจากสภาพสังคมที่เปลี่ยนไป ทำให้มนุษย์ต้องแสวงหาการพักผ่อนหย่อนใจเพิ่มมากขึ้น

4. เป็นการแบ่งภาระการจัดบริการนันทนาการภาครัฐ ซึ่งปัจจุบันไม่เพียงพอต่อความต้องการของประชาชน

5. เป็นทางเลือกอีกทางหนึ่งสำหรับประชาชน ที่ต้องการพักผ่อนหย่อนใจจากกิจกรรมนันทนาการ รวมทั้งนักท่องเที่ยว

4.6 ระบบสาธารณูปโภค

ระบบสาธารณูปโภค หมายถึง องค์ประกอบที่สนับสนุนให้ธุรกิจการท่องเที่ยวสามารถดำเนินไปได้ด้วยดี และก่อให้เกิดความสะดวกรวดเร็วในการดำเนินธุรกิจ วรรณ วลัยวาณิช (2539 : 23) ได้กล่าวถึงระบบสาธารณูปโภคไว้ดังนี้

1. การไฟฟ้า มีเพียงพอและใช้การได้ดี ไม่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ประกอบการและผู้ให้บริการ รวมทั้งมีความปลอดภัยด้วย

2. การประปา สะอาดถูกหลักอนามัย และมีปริมาณเพียงพอแก่การบริการ

3. การโทรศัพท์สาธารณะ สะดวก รวดเร็ว และมีปริมาณของหน่วยบริการเพียงพอ

ปัจจัยสำคัญที่จะทำให้มีนักท่องเที่ยวเข้าไปเยี่ยมชมทรัพยากรการท่องเที่ยวใด ๆ ก็ตามขึ้นอยู่กับปัจจัยสำคัญ 3 ประการคือ (บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา 2542 : 45 - 46)

1. ทรัพยากรการท่องเที่ยวจะต้องมีสิ่งดึงดูดใจ เช่น ความสวยงามของธรรมชาติ ศิลปวัฒนธรรมโบราณสถาน สถานที่ทางประวัติศาสตร์ เป็นต้น

2. ทรัพยากรท่องเที่ยวต้องมีสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น มีบริการอำนวยความสะดวก น้ำประปา ไฟฟ้า การสื่อสาร การขนส่ง ที่พักแรม อาหาร นันทนาการ จำหน่ายสินค้าที่ระลึก เป็นต้น

3. ทรัพยากรท่องเที่ยวจะต้องมีเส้นทางคมนาคมเข้าถึง ถือเป็นปัจจัยสำคัญของทรัพยากรท่องเที่ยวที่ต้องมีเส้นทางหรือโครงข่ายคมนาคมที่สามารถเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวที่นั่น ตลอดจนสามารถเชื่อมโยงกันระหว่างแหล่งท่องเที่ยวกับบริเวณใกล้เคียง

5. สถานการณ์การท่องเที่ยว

จากรายงานสถิติการท่องเที่ยวของสำนักงานการพัฒนาการท่องเที่ยว (2553) ประเทศไทยมีจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติเดินทางเข้ามามีอัตราที่เพิ่มขึ้นในทุก ๆ ปี รวมถึงนักท่องเที่ยวชาวไทยเองด้วย ระยะเวลาในการพักอาศัยของนักท่องเที่ยวต่างชาติจะมีระยะเวลาในการพักอาศัยมากกว่านักท่องเที่ยวชาวไทยอีกทั้งนักท่องเที่ยวต่างชาติยังมีการใช้จ่ายเฉลี่ยต่อวันมากกว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยและมีอัตราการใช้จ่ายเพิ่มมากขึ้นในทุก ๆ ปี ดังตารางที่ 1 และตารางที่ 2

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนนักท่องเที่ยว ระยะเวลาในการพักอาศัย การใช้จ่ายเฉลี่ยต่อวัน และรายได้ของนักท่องเที่ยวต่างชาติ

ปี	นักท่องเที่ยว (ล้านคน)	ระยะเวลาในการพัก อาศัยโดยเฉลี่ย (วัน)	การใช้จ่ายเฉลี่ยต่อ วัน(บาท)	รายได้(บาท)
2540	7.22	8.33	3,671.87	220,754
2541	7.76	8.40	3,712.93	242,177
2542	8.58	7.96	3,704.54	253,018
2543	9.51	7.77	3,861.19	285,272
2544	10.06	7.93	3,748.00	299,047
2545	10.80	7.98	3,753.74	323,484
2546	10.00	8.19	3,774.50	309,269
2547	11.65	8.13	4,057.85	384,360
2548	11.52	8.20	3,890.13	367,380
2549	13.82	8.62	4,048.22	482,319

ที่มา : กรมการท่องเที่ยว. สถิตินักท่องเที่ยวปี พ.ศ. 2553 [ออนไลน์], เข้าถึงเมื่อ 1 กุมภาพันธ์ 2553. เข้าถึงได้จาก

http://www.tourism.go.th/index.php?option=com_content&task=view&id=3062

จากตารางที่ 1 จะเห็นได้ว่าสถิตินักท่องเที่ยวต่างชาติเดินทางท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นทุกปี โดยในปี พ.ศ.2540 มีนักท่องเที่ยวจำนวน 7.22 ล้านคน เพิ่มขึ้นเป็น 13.82 ล้านคน ในปีพ.ศ. 2549 นักท่องเที่ยวต่างชาติมีระยะเวลาในการพักยาวนานเพิ่มขึ้นจาก 8.33 วัน ในปี พ.ศ. 2540 เป็น

8.62 วัน ในปี พ.ศ.2549 มีค่าใช้จ่ายในแต่ละวันของนักท่องเที่ยวต่างชาติเพิ่มจาก 3671.87 บาท ต่อวัน ในปี พ.ศ. 2540 เป็น จำนวน 4,048.22 บาทต่อวัน ในปี พ.ศ.2549 ส่งผลให้ประเทศไทยมี รายได้เพิ่มมากขึ้นทุกปี ในปี พ.ศ. 2540 มีรายได้ 220,754 บาท โดยเพิ่มขึ้น 482,319 บาท ในปี พ.ศ. 2549

ตารางที่ 2 แสดงจำนวนนักท่องเที่ยว ระยะเวลาในการพักอาศัย การใช้จ่ายเฉลี่ยต่อวัน และรายได้ ของนักท่องเที่ยวชาวไทย

ปี	นักท่องเที่ยว (ล้านคน)	ระยะเวลาในการพัก อาศัยโดยเฉลี่ย (วัน)	การใช้จ่ายเฉลี่ยต่อ วัน(บาท)	รายได้(บาท)
2540	52.05	2.31	1,466.00	180,388.00
2541	51.68	2.37	1,512.70	187,897.82
2542	53.62	2.43	1,523.55	203,179.00
2543	54.74	2.48	1717.77	210,516.15
2544	58.62	2.51	1,702.70	223,732.14
2545	61.82	2.55	1689.52	235337.15
2546	69.36	2.61	1824.38	289,986.81
2547	74.80	2.60	1,852.33	371,224.62
2548	79.53	2.73	1,768.87	334,716.79
2549	81.49	2.65	1,795.09	322,533.71

ที่มา : กรมการท่องเที่ยว. สถิตินักท่องเที่ยวปี พ.ศ. 2553 [ออนไลน์], เข้าถึงเมื่อ 1 กุมภาพันธ์ 2553. เข้าถึงได้จาก

http://www.tourism.go.th/index.php?option=com_content&task=view&id=3062

จากตารางที่ 2 จะเห็นได้ว่าประเทศไทยมีนักท่องเที่ยวชาวไทยเดินทางท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น โดยในปี พ.ศ.2540 มีนักท่องเที่ยวจำนวน 52.05 ล้านคน เพิ่มเป็น 81.49 ล้านคน ในปีพ.ศ. 2549 นักท่องเที่ยวชาวไทยมีระยะเวลาในการพักยาวนานเพิ่มขึ้นจาก 2.31 วัน ในปี พ.ศ. 2540 เป็น 2.65 วัน ในปี พ.ศ.2549 มีค่าใช้จ่ายในแต่ละวันของนักท่องเที่ยวต่างชาติเพิ่มจาก 1,466 บาท ต่อวัน ในปี พ.ศ. 2540 เป็น จำนวน 1795.09 บาทต่อวัน ในปี พ.ศ.2549 ส่งผลให้ประเทศไทยมี

รายได้เพิ่มมากขึ้นทุกปี ในปี พ.ศ. 2540 มีรายได้ 180,388 บาท ในปี พ.ศ. 2549 มีรายได้ 322,533.71 บาท

จาก สถิติของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยใน ปี 2550 จังหวัดเพชรบุรีมีผู้มาท่องเที่ยว และทัศนจาร จำนวน 3,912,817 คน เป็นชาวไทย 3,533,834 คน ชาวต่างประเทศ 378,983 คน มี ระยะเวลาพำนักเฉลี่ยของนักท่องเที่ยว 2.09 วัน ใช้จ่ายเฉลี่ยคนละ 1,519.74 บาทต่อวัน สามารถนำ รายได้สู่จังหวัดถึง 8,846.52 ล้านบาท ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 สถิติข้อมูลผู้เยี่ยมชมเยือนจังหวัดเพชรบุรี ปี 2550

รายการข้อมูล	ไทย	ต่างประเทศ	รวม
จำนวนผู้เยี่ยมชมเยือน	3,533,834	378,983	3,912,817
จำนวนนักท่องเที่ยวจำแนกตามประเภทที่พัก	1,488,836	260,395	1,749,231
โรงแรม	652,054	250,843	902,897
เกสต์เฮาส์	94,046	1,281	95,327
บังกะโล/รีสอร์ท	511,203	161	511,364
บ้านญาติ/เพื่อน	211,725	5,875	217,600
ที่พักในอุทยานฯ	10,774	149	10,923
บ้านรับรองฯ	2,375	-	2,375
อื่น ๆ (อพาร์ทเมนท์ วัด เป็นต้น)	6,659	2,086	8,745
ระยะเวลาพำนักเฉลี่ยของนักท่องเที่ยว(วัน)	1.87	3.33	2.09
ค่าใช้จ่ายเฉลี่ย/คน/วัน(บาท)	1,396.77	2,122.25	1,519.74
รายได้(ล้านบาท)	6,752.34	2,094.18	8,846.52
จำนวนครั้งเฉลี่ยของการเดินทางในรอบปี(ครั้ง)	1.29	1.15	1.28

ที่มา : สำนักงานจังหวัดเพชรบุรี ; แผนพัฒนาจังหวัดเพชรบุรี 53-56. กลุ่มงานยุทธศาสตร์

การพัฒนาจังหวัด [ออนไลน์], เข้าถึงเมื่อ 1 กุมภาพันธ์ 2553. เข้าถึงได้จาก

<http://www.phetchaburi.go.th/download.html>.

หมายเหตุ : ปี 2550 ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยรายหมวดเป็นข้อมูลจากการสำรวจนักท่องเที่ยว ณ จุดเดินทางออกของจังหวัดนี้ โดยไม่นับรวมค่าพาหนะเดินทางระหว่างจังหวัด และค่าใช้จ่ายบางหมวดที่ การปรับค่าอื่นๆประกอบเช่นค่าที่พัก ปรับตามอัตราการแลกเปลี่ยน ค่าอาหาร/เครื่องดื่มปรับตามค่า

ดัชนีผู้บริโภค ค่าบริการเดินทาง/ค่าพาหนะการเดินทางปรับตามอัตราแลกเปลี่ยนแปลงค่าบริการนำเที่ยว ราคาน้ำมัน เป็นต้น

6.งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

วิไล บุญบรรจง (2543 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่อง “การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวบริเวณชายฝั่งทะเลเมืองระยอง อำเภอเมือง จังหวัดระยอง” โดยใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามและวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพรรณนา สถิติวิเคราะห์ ผลการศึกษาพบว่า ประชาชนส่วนใหญ่มีส่วนร่วมในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวบริเวณชายฝั่งทะเลเมืองระยองอยู่ในระดับต่ำ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวบริเวณชายฝั่งทะเลเมืองระยองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติคือ ความตระหนักถึงปัญหาความเสื่อมโทรมของแหล่งท่องเที่ยว และความต้องการเกียรติยศ โดยมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว

โสภณ วัฒนมงคล (2548 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “การพัฒนาสถานที่ท่องเที่ยวเชิงนิเวศ : ศึกษากรณีหาดสอ กรมสรรพาวุธทหารเรือ จังหวัดชลบุรี” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ทราบถึงลักษณะพื้นที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกที่ทำให้หาดสอมีความเหมาะสมที่จะพัฒนาเป็นสถานที่ท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และความต้องการในการพัฒนาสถานที่ท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ใช้วิธีการศึกษาวิจัยทางคุณภาพ โดยศึกษาจากเอกสารและข้อมูลต่าง ๆ จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และการเก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์กลุ่มผู้บริหารและกลุ่มคณะกรรมการกิจการหาดสอและสันตนาการ ผลการศึกษาพบว่า หาดสอมีพื้นที่ไม่ยื่นต้นหลายชนิดอยู่ในบริเวณพื้นที่ราบหลังหาดในส่วนของท้องทะเลเป็นพื้นที่ทรายเป็นแหล่งปะการังน้ำตื้น พื้นที่ท่องเที่ยวอยู่ใกล้กับคลังสรรพาวุธ ซึ่งเป็นพื้นที่สำคัญทางทหาร มีสิ่งปลูกสร้างได้แก่ อาคารเอนกประสงค์ 1 หลัง และอาคารห้องน้ำ ส้วม 2 หลัง โดยที่หาดสอมีความเป็นธรรมชาติอยู่มาก การท่องเที่ยวจึงควรเป็นการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ การรักษาความปลอดภัยพื้นที่ของทางราชการเป็นสิ่งสำคัญที่ต้องคำนึงถึง การก่อสร้างต่าง ๆ โดยคำนึงถึงการรักษาธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ไม่ควรให้มีการก่อสร้างมากเกินไปจนส่งผลกระทบต่อระบบนิเวศ การท่องเที่ยวควรเป็นแบบนักท่องเที่ยวไม่มีการค้างแรมในพื้นที่ความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวเป็นสิ่งสำคัญ ชุมชนทหารในพื้นที่ควรได้เข้ามามีส่วนร่วมในการดูแลและใช้สถานที่การท่องเที่ยว

อภิชาติ อินทร์พงษ์พันธุ์ (2548 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “การพัฒนาการท่องเที่ยว : ศึกษากรณีอนุสาวรีย์วีรชนและอุทยานค่ายบางระจัน อำเภอค่ายบางระจัน จังหวัดสิงห์บุรี” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเสนอแนวทางในการพัฒนาบริการท่องเที่ยวในบริเวณอนุสาวรีย์วีรชนและอุทยานค่ายบางระจัน อำเภอค่ายบางระจัน จังหวัดสิงห์บุรี โดยใช้วิธีการเก็บรวบรวม

ข้อมูลจากภาคสนามด้วยการสัมภาษณ์กลุ่มเป้าหมาย ผลทางการศึกษาพบว่า หน่วยงานของรัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและส่วนราชการยังขาดการประสานงานร่วมกันพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว ซึ่งมีผลกระทบต่อ การส่งเสริมการท่องเที่ยว การปรับปรุงภูมิทัศน์และสภาพแวดล้อม การพัฒนา บริการท่องเที่ยวด้านการบริการข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยว ด้านอาหารและของที่ระลึก การจัด กิจกรรมต่าง ๆ ปัญหาที่พบจากการศึกษา หน่วยงานที่รับผิดชอบควรกำหนดแผนหลักในการ พัฒนาบริการท่องเที่ยวให้ชัดเจน ควรสร้างความร่วมมือกันระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน ในเชิง บูรณาการ ซึ่งมีกระบวนการแนวทางในการพัฒนา คุณภาพ มาตรฐาน และประสิทธิภาพ เพื่อ ประโยชน์ในการพัฒนาบริการท่องเที่ยวของประเทศให้ยั่งยืนตลอดไป

จุฑารัตน์ จริยาอุดม (2549 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่อง “การมีส่วนร่วมของ ประชาชนในการพัฒนาพื้นที่สีเขียวให้เป็นตลาดน้ำบางน้ำผึ้ง” โดยใช้วิธีการแจกแบบสอบถามให้กับ กลุ่มตัวอย่าง ผลการศึกษาพบว่า การมีส่วนร่วมในการพัฒนาพื้นที่สีเขียวให้เป็นตลาดน้ำบางน้ำผึ้ง ด้านริเริ่มการพัฒนาอยู่ในระดับสูง เนื่องมาจากวิถีชีวิตแบบสังคมท้องถิ่นที่มีความผูกพันกัน ด้าน วางแผนพัฒนา ด้านดำเนินการพัฒนาและด้านประเมินผลพัฒนาอยู่ในระดับต่ำซึ่งเป็นขั้นตอนที่ อดต.เป็นผู้กำหนดทรัพยากรและแหล่งทรัพยากรที่ใช้ในการพัฒนา ด้านรับผลประโยชน์จากการ พัฒนาอยู่ในระดับสูง เพราะเป็นขั้นตอนที่ประชาชนที่มีส่วนร่วมได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนา อยู่ในระดับสูง เพราะเป็นขั้นตอนที่ประชาชนที่มีส่วนร่วมได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนา ทางด้านวัตถุและด้านจิตใจและก่อเกิดการสร้างงานสร้างอาชีพของประชาชนระดับสูงสุด ศึกษา การมีส่วนร่วมของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ และ รายได้ที่แตกต่างกัน มีส่วนร่วมในการพัฒนาพื้นที่สีเขียวให้เป็นตลาดน้ำไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติ ข้อเสนอแนะการวิจัย การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาพื้นที่สีเขียวให้เป็น ตลาดน้ำบางน้ำผึ้ง อดต.ควรจัดให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการเสนอแนะข้อคิดเห็น และด้าน วางแผนพัฒนามีการประชาสัมพันธ์ตลาดน้ำบางน้ำผึ้งให้เป็นที่รู้จักมากขึ้น และระบบการบริหาร ภายใน อดต. ให้ใช้ระบบคุณธรรม เพื่อการพัฒนาพื้นที่ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวใหม่และการสร้าง งาน สร้างอาชีพของชุมชนโดยใช้กระบวนการพัฒนาแบบบูรณาการ

สนใจ รัชตวัฒน์กุล (2549 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่อง “แนวทางการส่งเสริมการ ท่องเที่ยวในพื้นที่เมืองพัทยา” โดยใช้วิธีการแจกแบบสอบถาม ใช้ค่าไคร้-สแควร์ในการทดสอบ ผลการศึกษาพบว่า พฤติกรรมการมาท่องเที่ยวส่วนใหญ่ขึ้นอยู่กับโอกาส ระยะเวลาพักอาศัยใน รอบปีที่ผ่านมาในปี 2546 ส่วนใหญ่ไม่พักค้างคืน จำนวนครั้งการเดินทางมาเที่ยวพัทยานานกว่า 10 ครั้ง ระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว พบว่า ปัจจัยด้านความเป็นธรรมชาติ ปัจจัยด้านสิ่งดึงดูดใจ ปัจจัยด้านความหลากหลายของแหล่งท่องเที่ยว ปัจจัยด้านความมีชื่อเสียง

ปัจจัยด้านแหล่งท่องเที่ยวในเชิงประวัติศาสตร์ ปัจจัยด้านโครงสร้างพื้นฐานการท่องเที่ยว ปัจจัยด้านวิถีการดำรงชีวิตของประชาชนในท้องถิ่นของเมืองพัทยา อยู่ในระดับเหมาะสมมาก

การกำหนดแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่เมืองพัทยา กลยุทธ์ด้านการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวควรมีการจัดโซน หรือกำหนดพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวให้เป็นระบบและสอดคล้องกับสภาพความเป็นจริง กลยุทธ์ด้านการจัดจำหน่าย ควรของความร่วมมือกับภาคเอกชน ในการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยว กลยุทธ์ด้านการส่งเสริมการขาย ชมรม สมาคม กลุ่มผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยว ควรมีการร่วมมือในการส่งเสริมการท่องเที่ยวร่วมกัน

ธนธรณ์ ศรีสวัสดิ์ (2552 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่อง “แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวตลาดน้ำคลองลัดมะยม เขตคลองสาน กรุงเทพมหานคร” ผลการศึกษาพบว่า ความต้องการของนักท่องเที่ยว โดยภาพรวมแล้วนักท่องเที่ยวพึงพอใจในการมาเที่ยวตลาดน้ำคลองลัดมะยมในระดับมาก แต่มีความต้องการให้ทางตลาดน้ำขยายพื้นที่สำหรับจอดรถเพิ่มขึ้น

พื้นที่ที่ศึกษา

ประวัติตำบลปึกเตียน

ตำบลปึกเตียนเป็นหมู่บ้านขึ้นอยู่กับตำบลหนองจอก อำเภอท่ายาง จังหวัดเพชรบุรี ได้แยกออกจากตำบลหนองจอกและตั้งเป็นตำบลปึกเตียนในปี พ.ศ.2525 คำว่าปึกเตียนนั้นแต่เดิมเรียกว่า "หาดตะกาด" คือเป็นพื้นที่ที่เป็นชายทะเลมีสภาพแห้งแล้ง ดินเค็ม ไม่มีต้นไม้ขึ้น มีชาวบ้านอาศัยตั้งบ้านเรือนอาศัยอยู่เป็นกลุ่มเล็ก ๆ ซึ่งจากการที่ชาวบ้านตั้งบ้านเรือนในหาดตะกาด ซึ่งเป็นที่แห้งแล้งและโล่งเตียนนี้เองจึงเป็นที่มาของชื่อ "บ้านปึกเตียน" ในเวลาต่อมา ตำบลปึกเตียน

จำนวนประชากร

ประชากรทั้งสิ้น 1,983 คน แยกเป็นชาย 938 คน หญิง 1,045 คน จำนวน 484ครัวเรือน
ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 แสดงหมู่บ้าน จำนวนครัวเรือน จำนวนประชากรในตำบลปึกเตียน

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	ครัวเรือน	จำนวนประชากร	
			ชาย	หญิง
1	บ้านหนองทราย	85	184	204
2	บ้านเมืองใหม่พัฒนา	112	225	258
3	บ้านปึกเตียน	186	308	342
4	บ้านหนองหมู	101	221	241
รวม		484	938	1045
รวมทั้งหมด			1983	

ที่มา : องค์การบริหารส่วนตำบลปึกเตียน. ข้อมูลประชากรตำบลปึกเตียน [ออนไลน์], เข้าถึงเมื่อ 22 กุมภาพันธ์ 2552. เข้าถึงได้จาก <http://www.puktien.org/>

ลักษณะภูมิประเทศ

ลักษณะภูมิประเทศของพื้นที่ของตำบลปึกเตียนเป็นที่ราบชายฝั่งทะเล พื้นที่บางส่วนได้รับอิทธิพลจากน้ำทะเลไม่เหมาะแก่การเพาะปลูก พื้นที่บางส่วนสามารถทำการเพาะปลูกได้ หาดปึกเตียนห่างจากหาดเจ้าสำราญไปทางใต้ประมาณ 7 กิโลเมตร หรือสามารถเดินทางไปทางถนนเพชรเกษมถึงอำเภอท่ายางแล้วเลี้ยวซ้ายตรงสี่แยกคลองชลประทานสาย 2 ประมาณ 15 กิโลเมตร บริเวณหาดปึกเตียน มีหินเรียงกันคลื่นซัดชายหาดเป็นแนวยาว ในทะเลและบนฝั่งมีรูปปั้นพระอภัยมณี นางผีเสื้อสมุทร สุนัขจอกและม้านิลมังกร ศาลเจ้าแม่กวนอิมและเกาะเต่า นอกจากนี้ยังมีที่พัก ร้านอาหาร และร้านขายของที่ระลึกอยู่เรียงราย

สิ่งอำนวยความสะดวก

การคมนาคมของตำบลปึกเตียนมีถนนคอนกรีต 7 กิโลเมตร ถนนลาดยาง 12.5 กิโลเมตร ถนนลูกรัง 9.5 กิโลเมตร การโทรคมนาคม มีตู้โทรศัพท์ 10 ตู้ การไฟฟ้า มีไฟฟ้าใช้ทุกหมู่บ้าน ประชากรที่ใช้ไฟฟ้า 1,972 คน ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน มีป้อมยามตำรวจ 1 แห่ง ดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 แสดงรายละเอียดสิ่งอำนวยความสะดวกตำบลปึกเตียน

สิ่งอำนวยความสะดวก	จำนวน	หน่วย
ถนนคอนกรีต	7	กิโลเมตร
ถนนลาดยาง	12.5	กิโลเมตร
ถนนลาดยาง	9.5	กิโลเมตร
ตู้โทรศัพท์	10	ตู้
ไฟฟ้า	1,972	คน
ป้อมยาม	1	แห่ง
สถานีอนามัย	1	แห่ง

ที่มา : รายละเอียดสิ่งอำนวยความสะดวกตำบลปึกเตียน (ตารางโดยนางสาวภัทรพร
ประภาสุทธิกุล เมื่อ 12 กันยายน 2453)

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

อำเภอเขต ตำบลปึกเตียนมีเนื้อที่ 11,439 ไร่ (18.302 ตารางกิโลเมตร) มีอาณาเขตติดต่อ คือ ทิศ

เหนือ ติดต่อกับ ต. หนองขนาน อ. เมือง จ. เพชรบุรี ทิศใต้ ติดต่อกับ ต. หนองศาลา อ. ชะอำ จ. เพชรบุรี ทิศตะวันออก ติดต่อกับ อ่าวไทย ทิศตะวันตก ติดต่อกับ ต. หนองจอก อ. ท่าช้าง จ. เพชรบุรี อยู่ห่างจากที่ว่าการอำเภอท่าช้าง 23 กิโลเมตร จำนวนหมู่บ้าน 4 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ที่ 1 บ้านหนองทราย หมู่ที่ 2 บ้านเมืองใหม่พัฒนา หมู่ที่ 3 บ้านปึกเตียน หมู่ที่ 4 บ้านหนองหมู ดังภาพที่ 2

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาเรื่อง แนวทางการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการท่องเที่ยวชายหาดปึกเตียน จังหวัดเพชรบุรี มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาโครงสร้างพื้นฐานด้านการท่องเที่ยวบริเวณชายหาดปึกเตียน ศึกษาความต้องการและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการจัดบริการโครงสร้างพื้นฐานด้านการท่องเที่ยวบริเวณชายหาดปึกเตียน เพื่อหาแนวทางในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการท่องเที่ยว อันเป็นการส่งเสริมการท่องเที่ยวชายหาดปึกเตียน โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยผสมผสานระหว่างระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) และเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ครบถ้วนสมบูรณ์และตรงตามวัตถุประสงค์ของการศึกษา มีรายละเอียดในแต่ละขั้นตอนดังต่อไปนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง ในการศึกษาความต้องการและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการจัดบริการโครงสร้างพื้นฐานด้านการท่องเที่ยวบริเวณชายหาดปึกเตียน เป็นการศึกษาวิจัยโดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณ ผู้วิจัยใช้แบบสอบถาม เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

โดยกลุ่มตัวอย่างประกอบด้วย นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวชายหาดปึกเตียน จังหวัดเพชรบุรี และมีศักยภาพในการตอบแบบสอบถามได้ โดยหลีกเลี่ยงไม่เลือกกลุ่มเด็กและคนชรา เนื่องจากข้อจำกัดด้านการอ่านหนังสือและบางคำถามอาจตอบได้ไม่ชัดเจนทำให้ข้อมูลคลาดเคลื่อนไม่ครบถ้วน เช่น รายได้ต่อเดือน ค่าใช้จ่ายในการเดินทาง เป็นต้น

เนื่องจากไม่มีการรวบรวมสถิตินักท่องเที่ยวชายหาดปึกเตียน ผู้วิจัยจึงกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สูตรของ Cochran (Cochran 1977) ในการดำเนินการวิจัยครั้งนี้ในกรณีไม่ทราบค่าสัดส่วนของประชากร ดังนี้

$$\text{สูตร } n = \frac{Z^2}{4e^2}$$

n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

e = ความคาดเคลื่อนของกลุ่มตัวอย่าง 95% = 0.05

Z = ค่า Z ที่ระดับความเชื่อมั่นหรือระดับนัยสำคัญ 0.05 มีค่า $Z = 1.96$

เมื่อแทนค่าประชากรในสูตรจะได้ผลลัพธ์ดังนี้

$$n = \frac{1.96^2}{4(0.05)^2}$$

$$n = 384.16 \sim 385 \text{ คน}$$

จากสูตรคำนวณขนาดของกลุ่มตัวอย่างจะได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 385 คน
ดังนั้นในงานวิจัยในครั้งนี้จะใช้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 385 คน

กลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลัก

กลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลัก ในการศึกษานโยบายการดำเนินการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการท่องเที่ยวชายหาดปึกเตียน เป็นการศึกษาโดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยใช้แบบสัมภาษณ์เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล กลุ่มผู้ให้ข้อมูล 2 กลุ่มคือ

1. ผู้ประกอบการเกี่ยวกับการท่องเที่ยว ได้แก่ ผู้ประกอบการธุรกิจที่พักแรม ผู้ประกอบการธุรกิจร้านอาหาร ผู้ประกอบการธุรกิจร้านค้าที่ระลึก ผู้ประกอบการธุรกิจคมนาคมขนส่ง ผู้ประกอบการธุรกิจนันทนาการ โดยเลือกผู้ประกอบการที่มีสถานที่ประกอบการบริเวณชายหาดปึกเตียน อำเภอยายาง จังหวัดเพชรบุรี
2. ผู้นำอย่างเป็นทางการในชุมชน ได้แก่ นายกองค้การบริหารส่วนตำบลปึกเตียนที่มีบทบาทในการดำเนินการด้านสาธารณูปโภค ได้แก่ ระบบไฟฟ้า ประปา โทรศัพท์ ถนน เป็นต้น

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา ประกอบด้วย แบบสำรวจ แบบสัมภาษณ์ และแบบสอบถาม ในประเด็นต่อไปนี้

1. แบบสำรวจ

แบบสำรวจ เพื่อใช้ศึกษาบริบทพื้นที่ชายหาดบึงเคียนด้านโครงสร้างพื้นฐานด้านการท่องเที่ยวได้แก่ ด้านการเข้าถึง ด้านที่พัก ด้านร้านอาหาร ด้านร้านขายของที่ระลึก ด้านกิจกรรมนันทนาการ ด้านสาธารณูปโภค โดยผู้วิจัยจะเข้าไปสำรวจพื้นที่ด้วยตัวเอง

2. แบบสัมภาษณ์

แบบสัมภาษณ์ที่ใช้สำหรับ ผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยว 5 ด้าน ได้แก่ ธุรกิจที่พักแรม ธุรกิจร้านอาหาร ธุรกิจร้านจำหน่ายสินค้าที่ระลึก ธุรกิจการคมนาคมขนส่ง ธุรกิจนันทนาการสอบถามในประเด็นเกี่ยวกับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการท่องเที่ยว 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการเข้าถึง ที่พัก ร้านอาหาร ร้านขายของที่ระลึก นันทนาการและแนวทางในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการท่องเที่ยวชายหาดบึงเคียน

แบบสัมภาษณ์ที่ใช้สำหรับผู้นำท้องถิ่นที่เป็นทางการ อันได้แก่ นายกองค์การบริหารส่วนตำบลบึงเคียน สอบถามในประเด็นที่เกี่ยวกับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้าน ระบบสาธารณูปโภค อันได้แก่ ระบบไฟฟ้า ระบบประปา โทรศัพท์สาธารณะ และถนน

3. แบบสอบถาม

แบบสอบถามสำหรับนักท่องเที่ยว จำนวน 385 ชุด ประกอบด้วย 3 ส่วนคือ

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 10 ข้อคำถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษาสูงสุด อาชีพหลัก รายได้ต่อเดือน ภูมิลำเนาปัจจุบัน ลักษณะการเดินทาง จำนวนครั้งที่มาเที่ยวชายหาดบึงเคียน ข้อมูลการท่องเที่ยวหาดบึงเคียนได้รับข้อมูลมาจากแหล่งใด และวัตถุประสงค์ในการท่องเที่ยว เพื่อใช้ในการศึกษาลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามด้านความคิดเห็นด้านความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการจัดบริการโครงสร้างพื้นฐานด้านการท่องเที่ยว 6 ด้าน ได้แก่ ด้านการเข้าถึง ที่พัก ร้านอาหาร ร้านขายของที่ระลึก กิจกรรมนันทนาการ และระบบสาธารณูปโภค

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับด้านความต้องการและข้อเสนอแนะของนักท่องเที่ยวเกี่ยวกับการจัดบริการโครงสร้างพื้นฐานด้านการท่องเที่ยว เพื่อใช้เป็นข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัย

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

- นำแบบสอบถามที่ได้ให้คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้ทรงคุณวุฒิ ตรวจสอบข้อคำถามแต่ละข้อ ว่าสอดคล้องตรงตามเนื้อหา หลังจากนั้นนำมาปรับปรุงแก้ไข
- นำแบบสอบถามไปทดสอบ (Pre-Test) กับกลุ่มตัวอย่างที่ใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา จำนวน 40 คน โดยผู้วิจัยจะนำไปทดสอบที่หาดเจ้าสำราญ อำเภอท่ายาง จังหวัดเพชรบุรี

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลปฐมภูมิ

ผู้วิจัยดำเนินการสำรวจข้อมูล โดยใช้วิธีการสำรวจพื้นที่ภาคสนาม และเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการแจกแบบสอบถามให้กับนักท่องเที่ยวชาวไทย จำนวน 385 คน ในประเด็นเกี่ยวกับด้านความคิดเห็นความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการจัดบริการ โครงสร้างพื้นฐานด้านการท่องเที่ยว โดยเกณฑ์การให้คะแนนตามมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ ของ Likert Scale มีกำหนดเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

5	หมายถึง	พอใจมากที่สุด
4	หมายถึง	พอใจมาก
3	หมายถึง	พอใจปานกลาง
2	หมายถึง	พอใจน้อย
1	หมายถึง	พอใจน้อยที่สุด

เกณฑ์การแปลความหมายในการวิเคราะห์ข้อมูลความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการจัดบริการ โครงสร้างพื้นฐานด้านการท่องเที่ยวชายหาดปึกเตียน ได้กำหนดการแบ่งช่วงคะแนนจากระดับชั้น 5 ชั้น (คะแนน 1-5) และคำนวณได้จากสูตร (Best 1977 , อ้างถึงในปรากฏการณ์ สมบูรณ์ศักดิ์ศิริ 2551 : 28)

$$\frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนระดับชั้น}} = \frac{5-1}{5} = 0.8$$

การประเมินความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวไทยกำหนดค่า \bar{x} อยู่ระหว่าง

ค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 4.21 - 5.00 คะแนน หมายถึง ระดับความพึงพอใจมากที่สุด

ค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 3.41 - 4.20 คะแนน หมายถึง ระดับความพึงพอใจมาก

ค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 2.61 - 3.40 คะแนน หมายถึง ระดับความพึงพอใจปานกลาง

ค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.81 - 2.60 คะแนน หมายถึง ระดับความพึงพอใจน้อย

ค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.00 - 1.80 คะแนน หมายถึง ระดับความพึงพอใจน้อยที่สุด

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยใช้วิธีการสัมภาษณ์เชิงลึกกลุ่มผู้ให้ข้อมูลที่เป็นผู้ประกอบการธุรกิจด้านการท่องเที่ยว ได้แก่ ธุรกิจที่พักแรม ธุรกิจร้านอาหาร ธุรกิจร้านจำหน่ายสินค้าที่ระลึก ธุรกิจการคมนาคมขนส่ง ธุรกิจนันทนาการ และสัมภาษณ์เชิงลึกกลุ่มผู้ให้ข้อมูลที่เป็นผู้นำท้องถิ่นที่เป็นทางการ ได้แก่ นายกองค้ำการบริหารส่วนตำบลปึกเตียน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลเชิงคุณภาพจากการสัมภาษณ์และการสังเกตจะถูกนำมาตรวจสอบความครบถ้วนและความถูกต้องของข้อมูล วิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) จัดหมวดหมู่ของข้อมูลตามประเด็นการศึกษา สรุปและนำเสนอผลการศึกษาเชิงพรรณนาความ (Descriptive) แต่ละประเด็นการศึกษา ทำการสังเคราะห์เพื่อให้ได้ข้อมูลในภาพรวมภายใต้กรอบแนวคิดและวัตถุประสงค์ของการวิจัย

ข้อมูลเชิงปริมาณที่ได้จากแบบสอบถาม กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักท่องเที่ยวยชาวไทย จำนวน 385 คน จะนำมาตรวจสอบความครบถ้วนสมบูรณ์ ลงรหัสข้อมูล ให้คะแนน บันทึกข้อมูล และทำการประมวลผล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป โดยนำเสนอข้อมูลในรูปแบบร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาเรื่อง “แนวทางการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการท่องเที่ยวชายหาดปึกเตียน จังหวัดเพชรบุรี” ผลศึกษาแบ่งออกเป็น 3 ส่วนคือ

- ตอนที่ 1 บริบทโครงสร้างพื้นฐานด้านการท่องเที่ยวบริเวณชายหาดปึกเตียน
- ตอนที่ 2 ความต้องการและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการจัดบริการโครงสร้างพื้นฐานด้านการท่องเที่ยวบริเวณชายหาดปึกเตียน
- ตอนที่ 3 นโยบายการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการท่องเที่ยวเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวชายหาดปึกเตียน

ตอนที่ 1 บริบทโครงสร้างพื้นฐานด้านการท่องเที่ยวบริเวณชายหาดปึกเตียน

จากการศึกษาบริบทโครงสร้างพื้นฐานด้านการท่องเที่ยว โดยใช้วิธีการสำรวจจำนวน 6 ด้าน คือ ด้านการเข้าถึง ด้านที่พัก ด้านร้านอาหาร ด้านร้านขายของที่ระลึก ด้านกิจกรรมนันทนาการ และด้านระบบสาธารณูปโภค ผลการสำรวจพบว่า

1. การเข้าถึงชายหาดปึกเตียน

จากการสำรวจพบว่า การเข้าถึงชายหาดปึกเตียนสามารถเข้าถึงได้ 3 เส้นทาง คือทั้งทางรถยนต์ส่วนตัว รถไฟ และรถทัวร์

เส้นทางการเดินทางโดยรถยนต์

การเดินทางไปชายหาดปึกเตียน หากเดินทางโดยรถยนต์ส่วนตัวจากกรุงเทพฯ ขับมุ่งตรงสู่ จ.เพชรบุรี โดยใช้ถนนเพชรเกษมทางหลวงหมายเลข 4 ผ่าน จ.นครปฐม จ.ราชบุรี มีสองเส้นทางให้เลือก เส้นทางที่หนึ่งเข้าตัวเมืองเพชรบุรี จากนั้นเข้าตรงมาเพื่อมุ่งหน้าไปหาดเจ้าสำราญ จะต้องผ่าน มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ตรงไปเรื่อย ๆ จะมีป้ายบอกตลอดทางจากนั้นถึงไฟแดงให้เลี้ยวขวาแล้ว

ตรงไปเรื่อย ๆ ประมาณ 10 กิโลเมตร จะมีป้ายบอกให้เลี้ยวซ้ายเข้าหาดปึกเตียน (ดังภาพที่ 3) เส้นทางที่สองเดินทางมุ่งหน้าไปอำเภอท่ายางตามถนนเพชรเกษม เมื่อถึงสามแยกท่ายางแล้วเลี้ยวซ้ายตรงสี่แยกคลองชลประทานสาย 2 ไปตามถนนประมาณ 15 กิโลเมตร จะมีป้ายทางซ้ายมือบอกเข้าหาดปึกเตียน (ดังภาพที่ 4) ลักษณะทางเข้าชายหาดปึกเตียน (ดังภาพที่ 5)

เส้นทางการเดินทางโดยรถไฟ

การเดินทางโดยรถไฟขึ้นรถจากกรุงเทพฯ ขึ้นรถไฟสาย ข.255 ชนบุรี-หลังสวน, ข.261 กรุงเทพฯ-หัวหิน, ข.251 ชนบุรี-ประจวบคีรีขันธ์ ให้ลงรถไฟที่สถานีหนองจอก มีรถมอเตอร์ไซด์รับจ้างให้บริการ จากสถานีหนองจอกห่างจากปึกเตียนประมาณ 10 กิโลเมตร (ดังภาพที่ 6)

เส้นทางการเดินทางโดยรถทัวร์และรถโดยสารประจำทาง

การเดินทางโดยรถทัวร์นั่งรถสาย 971 กรุงเทพฯ-ชะอำ, สาย 978 กรุงเทพฯ-หัวหิน, สาย 985 กรุงเทพฯ-ปราณบุรี (ดังภาพที่ 7 จากสถานีขนส่งสายใต้ใหม่ ถ.บรมราชชนนี) ลงรถที่แยกชลประทานสาย 2 เลขอำเภอท่ายางไปประมาณ 4 กิโลเมตร (ดังภาพที่ 4) จากแยกสาย 2 ไปปึกเตียนระยะทางประมาณ 20 กิโลเมตร มีรถมอเตอร์ไซด์รับจ้างให้บริการ หากนั่งรถเข้าตัวเมืองเพชร (ดังภาพที่ 3) นั่งรถสาย 73 กรุงเทพฯ-เพชรบุรี จะมีรถสองแถวให้บริการ รถสองแถวหมวด 4 สายเพชรบุรี-หาดเจ้าสำราญ (ดังภาพที่ 8) มีบางเที่ยวเป็นรถเสริมไปหาดปึกเตียนไม่มีเวลาเดินรถที่แน่นอนรอผู้โดยสารเต็มรถถึงจะออก

ภาพที่ 3 แผนที่การเดินทางเข้าถึงหาดปึกเตียนทางด้านตัวเมืองจังหวัดเพชรบุรี

ที่มา : โรงแรมคาสวารีนา รีสอร์ท หาดปึกเตียน, แผนที่เดินทางเข้าสู่หาดปึกเตียน [ออนไลน์], เข้าถึง

เมื่อ 19 ตุลาคม 2553. เข้าถึงได้จาก <http://www.hotsia.com/phetchaburi/1915.shtml>

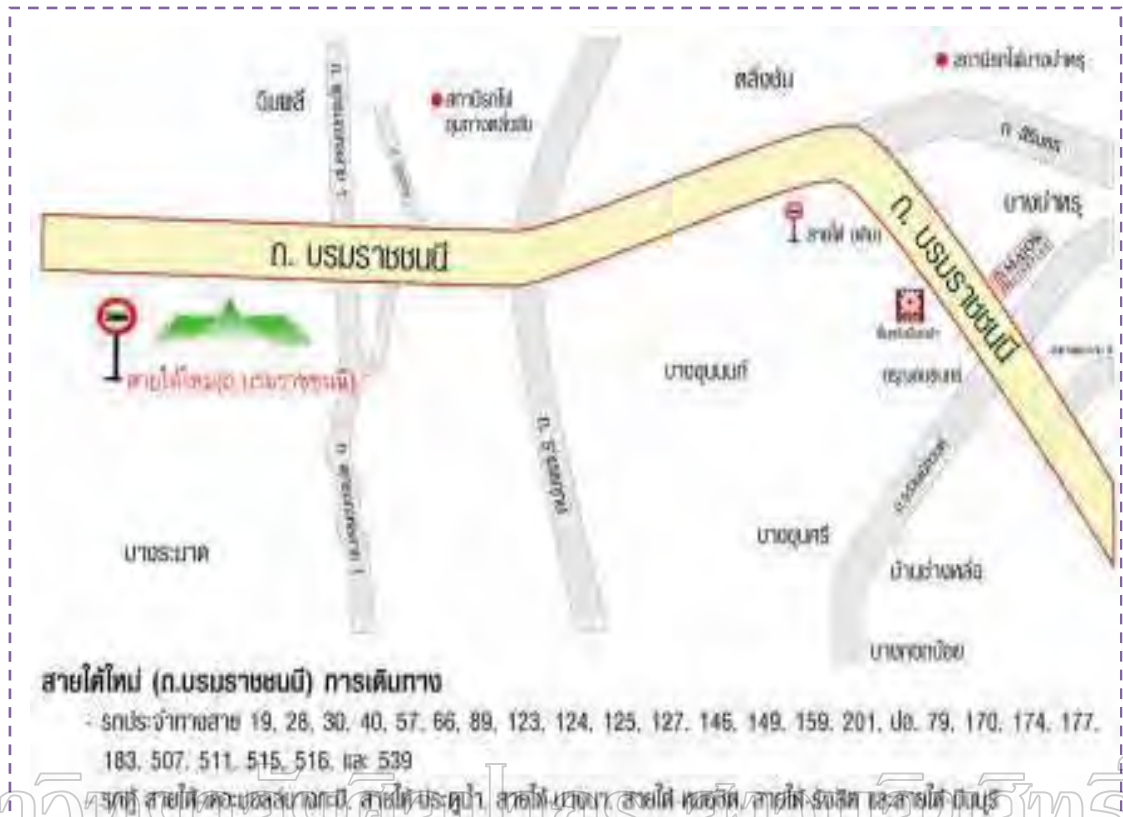

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

ภาพที่ 5 เส้นทางรถเข้าถึงชายหาดปึกเตียนและบรรยากาศบริเวณชายหาดปึกเตียน
(ภาพโดย นางสาวภัทรพร ประภาสุทธิกุล เมื่อ 29 ตุลาคม 2553)

ภาพที่ 6 เส้นทางรถไฟเข้าถึงหาดปึกเตียนโดยรถไฟจากสถานีที่กรุงเทพฯ
 ที่มา : การรถไฟแห่งประเทศไทย, เส้นทางรถไฟ [ออนไลน์], เข้าถึงเมื่อ 4 ธันวาคม 2553.
 เข้าถึงได้จาก <http://www.railway.co.th/line/map.asp>

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงขลานครินทร์

ภาพที่ 7 เส้นทางรถเข้าถึงหาดปึกเตียนโดยรถทัวร์จากสายใต้ใหม่(ก.บรมราชชนนี)
 ที่มา : The Boss 60 . เส้นทางรถเดินรถทัวร์ [ออนไลน์], เข้าถึงเมื่อ 4 ธันวาคม 2553. เข้าถึงได้จาก
<http://weboss60.blogspot.com/2008/06/blog-post.html>

ภาพที่ 8 รถทัวร์และรถสองแถวที่ใช้ในการเข้าถึงชายหาดปึกเตียน
 (ภาพโดยนางสาวกัทพร ประภาสุทธิกุล เมื่อ 29 ตุลาคม 2553)

2.ที่พัก

จากการศึกษาโดยการสำรวจที่พักบริเวณหาดปึกเตียน พบว่าหาดปึกเตียนมีผู้ประกอบการที่พักแรมไม่มากนักแต่จำนวนห้องพัก บ้านพัก มีเพียงพอต่อความต้องการของนักท่องเที่ยว มีจำนวนผู้ประกอบการ 6 ราย โดยมีลักษณะที่พัก 2 แบบ คือ แบบบังกะโลบ้านพัก และรีสอร์ท โดย

แบบบังกะโลบ้านพัก 2 แห่ง คือ พรรณวิภาการ์เด็นโฮม ชลเลปิซ

แบบรีสอร์ท 4 แห่ง คือ หาดเพชรรีสอร์ท บลูมารินรีสอร์ท ปึกเตียนคาบาน่าบีชรีสอร์ท แอนด์เรสซิเดนซ์ คาซาวรินารีสอร์ท ดังภาพที่ 9-14

หาดเพชรรีสอร์ท เป็นที่พักประเภทบ้าน และห้องพัก ราคาเริ่มต้นที่ 800 บาทต่อหนึ่งห้อง

ภาพที่ 9 ที่พักหาดเพชรรีสอร์ท

ที่มา : ชะอำบีช, ที่พักหาดเพชรรีสอร์ท [ออนไลน์], เข้าถึงเมื่อ 19 ตุลาคม 2553. เข้าถึงได้จาก http://www.chaambeach.com/booking_online/haadphetresort/gallery.asp?Pic=LinkStay068-PICB1.jpg

บลูมารินรีสอร์ท เป็นที่พักประเภทบ้าน ภายในพื้นที่รีสอร์ทจะมีบ้านพักเป็นหลัง ๆ เรียงกันมีระยะห่างกันของแต่ละหลังพอสมควร ราคาเริ่มต้นที่ 1,450 บาท สำหรับห้องเดี่ยว

ภาพที่ 10 ที่พักบลูมารินรีสอร์ท

ที่มา : บลูมารินรีสอร์ท, ที่พักบลูมารินรีสอร์ท [ออนไลน์], เข้าถึงเมื่อ 24 ตุลาคม 2553. เข้าถึงได้

จาก <http://www.phetbluemarineresort.com/galleryth.html>

มหาวิทยาลัยศิลปากร ส่วนวนเวียงสิทธิ์

พรรณวิภาการ์เดินโฮม เป็นที่พักประเภทบ้านพัก ราคาเริ่มต้นที่ 1,200 บาท

ภาพที่ 11 ที่พักพรรณวิภาการ์เดินโฮม

ที่มา : อบต.ปึกเตียน, ที่พักพรรณวิภาการ์เดินโฮม [ออนไลน์], เข้าถึงเมื่อ 24 ตุลาคม 2553. เข้าถึง

ได้จาก http://www.puktien.org/otop/travel_detail.php?otop_id=00000000030

ปึกเตียนคabanาน่าบิซริสอร์ทแอนด์เรสซิเดนท (ปึกเตียน ซิววิ เรสซิเดนท) เป็นที่พักประเภทบังกะโลบ้านพัก และโรงแรมให้นักท่องเที่ยวเลือกตามความต้องการ ราคาเริ่มต้นที่ 2,400 บาท

ประเภทรีสอร์ทบังกะโลบ้านพัก

ประเภทโรงแรม

ภาพที่ 12 ที่พัkipึกเตียนคabanาน่าบิซริสอร์ทแอนด์เรสซิเดนท (ปึกเตียน ซิววิ เรสซิเดนท)
ที่มา : ปึกเตียนคabanาน่า, ที่พัkipึกเตียนคabanาน่าบิซริสอร์ทแอนด์เรสซิเดนท (ปึกเตียน ซิววิ เรสซิเดนท) [ออนไลน์], เข้าถึงเมื่อ 24 ตุลาคม 2553. เข้าถึงได้จาก <http://www.puktiencabana.com>

ชลเลบิช เป็นที่พักประเภทบ้านพัก ตั้งอยู่ในโครงการบางของลาถูกนเป็นที่พักราคา
ประหยัด ราคาเริ่มต้นที่ 300 บาท

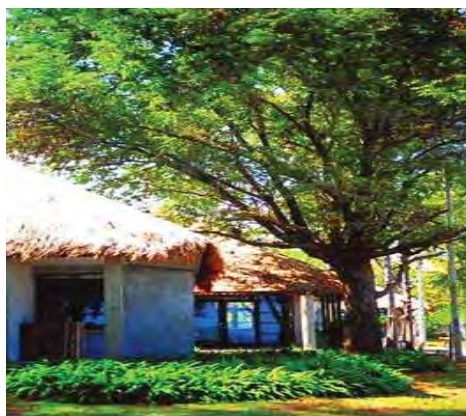
ภาพที่ 13 ที่พักชลเลบิช

ที่มา : ชลเลบิช , ที่พักชลเลบิช [ออนไลน์], เข้าถึงเมื่อ 24 ตุลาคม 2553. เข้าถึงได้จาก

<http://www.thaisecondhand.com/board/tr/data/TR7537111.html>

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

คาซวรินารีสอร์ท เป็นที่พักประเภทบังกะโล แบ่งออกเป็นหลัง ๆ เหมาะสำหรับผู้
ต้องการความเป็นส่วนตัว ราคาเริ่มต้นที่ 4,500 บาท

ภาพที่ 14 ที่พักคาซวรินารีสอร์ท

ที่มา : คาซวรินารีสอร์ท, ที่พักคาซวรินารีสอร์ท [ออนไลน์], เข้าถึงเมื่อ 24 ตุลาคม 2553.

เข้าถึงได้จาก <http://www.casuarinathailand.com/gallery.htm>

แต่ละที่จะมีความแตกต่างกันในเรื่องของการตกแต่งจุดเด่นของที่พักของตน ผู้ประกอบการทุกรายล้วนแล้วแต่จะเป็นพื้นที่ส่วนตัว ที่พักแต่ละที่มีความเป็นส่วนตัวเหมาะสม สำหรับการพักผ่อนและผู้ที่ต้องการความสงบเงียบ

3.ร้านอาหาร

จากการศึกษาโดยการสำรวจพบว่า ร้านอาหารมีจำนวน 9 ร้าน เป็นร้านตั้งถาวรทุกร้านจะมีของขายคล้ายกันในหนึ่งร้านจะขายอาหารตามสั่งรวมไปถึงขนมขบเคี้ยวและน้ำดื่ม จะมีร้านเล็กและร้านใหญ่อยู่ในพื้นที่ชายหาดร้านใหญ่ ๆ จะมีสองร้านคือ ห้องอาหารสโมสรเชคและร้าน The Best นอกนั้นก็จะเป็นร้านเล็ก ๆ รวมไปถึงร้านขายเครื่องดื่มด้วย จะแบ่งขายอาหารบางร้านจะเป็นอาหารตามสั่งอย่างเดียวบางร้านจะขายส้มตำไปอย่างอย่างเดียว (ดังภาพที่ 15)

ภาพที่ 15 ร้านอาหารในบริเวณชายหาดปึกเตียน

(ภาพโดยนางสาวภัทรพร ประภาสุทธิกุล เมื่อ 29 ตุลาคม 2553)

4.ร้านขายสินค้าที่ระลึก

จากการศึกษาโดยการสำรวจพบว่า ร้านขายสินค้าที่ระลึกจะมี 3 ร้าน เป็นร้านตั้งถาวร แบ่งเป็นสัดส่วน ขายสินค้าประเภทหมี่หอย เปลือกหอย หมวก แวนตา ผลิตภัณฑ์ที่ทำจากเซรามิกประเภทแก้วน้ำ จาน เป็นต้น (ดังภาพที่ 16)

ภาพที่ 16 ร้านขายสินค้าที่ระลึกในบริเวณชายหาดปึกเตียน

(ภาพโดยนางสาวภัทรพร ประภาสุทธิกุล เมื่อ 29 ตุลาคม 2553)

5.กิจกรรมนันทนาการ

จากการศึกษาโดยการสำรวจ พบว่ากิจกรรมนันทนาการของชายหาดปึกเตียนมีกิจกรรมหลากหลายให้เลือกไม่ว่าจะเป็น บานาน่าโบ๊ท ม้าเช่า ห่วงยางเช่า รถจักรยานเช่า รถATVเช่า รถจักรยานยนต์เช่า (ดังภาพที่ 17)

ภาพที่ 17 กิจกรรมนันทนาการในบริเวณชายหาดปึกเตียน

(ภาพโดยนางสาวภัทรพร ประภาสุทธิกุล เมื่อ 29 ตุลาคม 2553)

6.ระบบสาธารณูปโภค

จากการศึกษาโดยการสำรวจ พบว่า ระบบสาธารณูปโภค ด้านโทรศัพท์สาธารณะยังมีให้บริการน้อยภายในตำบลมีเพียง 10 คู่ ภายในบริเวณทางเข้าหาดมี 1 คู่ ด้านระบบไฟฟ้ามีการจ่ายไฟดีไม่มีบกร่อง ด้านน้ำประปาสะอาดคือน้ำไหลแรงไม่มีตะกอน ด้านถนน ก่อนเข้าชายหาดมีสภาพถนนดีเรียบไม่ขรุขระมีความปลอดภัย แต่ถนนทางเข้าหาดมีหลุมพื้นผิวถนนขรุขระมาก ถนนหน้าชายหาดเป็นพื้นหินลูกรังเม็ดเล็กไม่เรียบ

ตอนที่ 2 การศึกษาความต้องการและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการจัดบริการโครงสร้างพื้นฐานด้านการท่องเที่ยวบริเวณชายหาดปึกเตียน

จากการศึกษาความต้องการและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการจัดบริการโครงสร้างพื้นฐานด้านการท่องเที่ยวบริเวณชายหาดปึกเตียน โดยใช้แบบสอบถามนักท่องเที่ยวจำนวน 385 ตัวอย่าง ผลการศึกษาแสดงได้ดังต่อไปนี้

2.1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

จากการศึกษาลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง 10 ด้านได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพหลัก รายได้ต่อเดือน ภูมิลำเนา ยานพาหนะที่ใช้เดินทาง จำนวนครั้งที่มาเยือนชายหาดปึกเตียน แหล่งข้อมูลการท่องเที่ยว และวัตถุประสงค์ในการเดินทาง จากแบบสอบถามทั้งหมด 385

ชุด ผลการศึกษาดังตารางที่ 6

ตารางที่ 6 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

n=385

ข้อมูลส่วนตัวของนักท่องเที่ยว	จำนวน	ร้อยละ	
เพศ	ชาย	181	47.0
	หญิง	204	53.0
อายุ	15-25 ปี	59	15.3
	26-40 ปี	110	28.6
	41-55 ปี	170	44.2
	56 ปี ขึ้นไป	46	11.9
การศึกษา	มัธยมหรือต่ำกว่า ม.6	3	0.8
	อนุปริญญา/ปวส.	48	12.4
	ปริญญาตรี	190	49.4
	สูงกว่าปริญญาตรี	144	37.4

ตารางที่ 6 (ต่อ)

ข้อมูลส่วนตัวของนักท่องเที่ยว	จำนวน	ร้อยละ
อาชีพ		
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	2	0.5
พ่อบ้าน/แม่บ้าน	49	12.7
ข้าราชการ	24	6.2
พนักงานบริษัทเอกชน	41	10.6
นักเรียน/นักศึกษา	45	11.7
ธุรกิจส่วนตัว	224	58.3
อื่น ๆ	-	-
รายได้ต่อเดือน		
ไม่เกิน 10,000 บาท	60	15.6
10,001-20,000 บาท	69	17.9
20,001-30,000 บาท	81	21.0
30,001-40,000 บาท	12	3.1
40,001-50,000 บาท	38	9.9
50,001 บาท ขึ้นไป	125	32.5
ภูมิลำเนา		
ภาคกลาง	267	69.4
ภาคเหนือ	8	2.1
ภาคใต้	12	3.1
ภาคตะวันตก	85	22.1
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	7	1.8
ภาคตะวันออก	6	1.5
แหล่งข้อมูลการท่องเที่ยว		
โทรทัศน์	85	22.0
วิทยุ	4	1.0
หนังสือพิมพ์	1	0.3
อินเทอร์เน็ต	167	43.4
ตัวแทนนำเที่ยว	15	3.9
นิตยสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยว	113	29.4
อื่น ๆ	-	-

ตารางที่ 6 (ต่อ)

ข้อมูลส่วนตัวของนักท่องเที่ยว	จำนวน	ร้อยละ
จำนวนครั้งที่มาเยือน		
1 ครั้ง	42	10.9
2-4 ครั้ง	132	34.3
5-7 ครั้ง	83	21.6
มากกว่า 7 ครั้ง	128	33.2
วัตถุประสงค์ในการเดินทาง		
ท่องเที่ยว/พักผ่อน	346	89.8
ติดต่อธุรกิจ/เชื่อมลูกค้า/ตรวจตลาด	-	-
ทัศนศึกษา	8	2.1
ปฏิบัติราชการ	-	-
เยี่ยมญาติ/เพื่อน	-	-
สัมมนา/อบรม/ประชุม	31	8.1
ยานพาหนะที่ใช้ในการเดินทาง		
รถยนต์ส่วนตัว	330	85.7
รถโดยสารประจำทาง	-	-
รถตู้	53	14.3
อื่น ๆ	-	-

จากตารางที่ 6 สามารถอธิบายข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างได้ว่า

เพศของนักท่องเที่ยว พบว่า เป็นเพศชาย จำนวน 181 คน คิดเป็นร้อยละ 47.0 และเป็นเพศหญิง จำนวน 204 คน คิดเป็นร้อยละ 53.0

อายุของนักท่องเที่ยว พบว่า ช่วงอายุ 15-25 ปี จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 15.3 ช่วงอายุ 26-40 ปี จำนวน 110 คน คิดเป็นร้อยละ 28.6 ช่วงอายุ 41-55 ปี จำนวน 170 คน คิดเป็นร้อยละ 44.2 และช่วงอายุ 56 ปีขึ้นไป จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 11.9

การศึกษาของนักท่องเที่ยว พบว่า ระดับชั้นมัธยมหรือต่ำกว่าม.6 จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 0.8 ระดับอนุปริญญา/ปวส จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 12.4 ระดับปริญญาตรี จำนวน 190 คน คิดเป็นร้อยละ 49.4 และระดับสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 144 คน คิดเป็นร้อยละ 37.4

อาชีพของนักท่องเที่ยว พบว่า เป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.5 พ่อบ้าน/แม่บ้าน จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 12.7 ข้าราชการ จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 6.2 พนักงานบริษัทเอกชน จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 10.6 นักเรียน/นักศึกษาจำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 11.7 และธุรกิจส่วนตัว จำนวน 224 คน คิดเป็นร้อยละ 58.3

รายได้ต่อเดือนของนักท่องเที่ยว พบว่า รายได้ไม่เกิน 10,000 บาท จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 15.6 รายได้ 10,001-20,000 บาท จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 17.9 รายได้ 20,001-30,000 บาท จำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 21.0 รายได้ 30,001-40,000 บาท จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 3.1 รายได้ 40,001-50,000 บาท จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 9.9 และรายได้ 50,001 บาท ขึ้นไป จำนวน 125 คน คิดเป็นร้อยละ 32.5

ภูมิลำเนาของนักท่องเที่ยว พบว่า ภูมิลำเนาอยู่ภาคกลาง จำนวน 267 คิดเป็นร้อยละ 69.4 ภาคเหนือ จำนวน 8 คิดเป็นร้อยละ 2.1 ภาคใต้ จำนวน 12 คิดเป็นร้อยละ 3.1 ภาคตะวันตก จำนวน 85 คิดเป็นร้อยละ 22.1 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 7 คิดเป็นร้อยละ 1.8 และภาคตะวันออก จำนวน 6 คิดเป็นร้อยละ 1.5

การรับข้อมูลเกี่ยวกับการท่องเที่ยวชายหาดปึกเตียนชายหาดปึกเตียนของนักท่องเที่ยว พบว่า ได้รับข้อมูลจากโทรทัศน์ จำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 22.0 วิทยุ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.0 หนังสือพิมพ์ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.3 อินเทอร์เน็ต จำนวน 167 คน คิดเป็นร้อยละ 43.4 ตัวแทนนำเที่ยว จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 3.9 และนิตยสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยว จำนวน 113 คน คิดเป็นร้อยละ 29.4

จำนวนครั้งในการเที่ยวชายหาดปึกเตียนของนักท่องเที่ยว พบว่า เดินทางมา 1 ครั้ง จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 10.9 2-4 ครั้ง จำนวน 132 คน คิดเป็นร้อยละ 34.3 5-7 ครั้ง จำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 21.6 และมากกว่า 7 ครั้ง จำนวน 128 คน คิดเป็นร้อยละ 33.2

วัตถุประสงค์ในการมาชายหาดปึกเตียนของนักท่องเที่ยว พบว่า เป็นการท่องเที่ยว/พักผ่อน จำนวน 346 คน คิดเป็นร้อยละ 89.8 ทักษศึกษา จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 2.1 และสัมมนา/อบรม/ประชุม จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 8.1

ยานพาหนะที่ใช้ในการเดินทางของนักท่องเที่ยว พบว่า นำรถยนต์ส่วนตัวมา จำนวน 330 คน คิดเป็นร้อยละ 85.7 และเช่ารถตู้จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 14.3

2.2 การศึกษาความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อชายหาดปึกเตียน

จากการศึกษาความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการจัดบริการโครงสร้างพื้นฐานด้านการท่องเที่ยวชายหาดปึกเตียน 6 ด้าน ได้แก่ ด้านการคมนาคม ด้านที่พัก ด้านร้านอาหาร

ด้านร้านขายของที่ระลึก ด้านกิจกรรมนันทนาการ ด้านระบบสาธารณูปโภค ผลการศึกษาแสดงได้ดังตารางที่ 7

ตารางที่ 7 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อชายหาดปึกเตียน

ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว	ค่าเฉลี่ย \bar{x}	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน(S.D.)	ความพึงพอใจ
1.ด้านการเข้าถึง			
1.1 เส้นทางในการเดินทางสะดวกปลอดภัย	3.32	.83	ปานกลาง
1.2 การเดินทางเข้าชายหาดสะดวกรวดเร็ว	3.30	.46	ปานกลาง
1.3 พื้นผิวจราจรไม่ขรุขระเป็นอันตราย	2.83	.93	ปานกลาง
1.4 มีรถรับจ้างบริการเข้าชายหาดมากเพียงพอ	1.76	1.13	น้อยที่สุด
\bar{x}	2.80		ปานกลาง
2.ด้านที่พัก			
2.1 ความสะดวกในการติดต่อสอบถามหรือจองที่พัก	3.76	.73	มาก
2.2 ความสะอาดของที่พัก	3.58	.50	มาก
2.3 ความเพียงพอของจำนวนที่พัก/ห้องพัก	3.67	.54	มาก
2.4 ความปลอดภัยของที่พัก	3.68	.48	มาก
2.5 ความเหมาะสมของราคาที่พัก	3.56	.57	มาก
2.6 การบริการของพนักงานผู้ให้บริการด้านที่พัก	4.37	.88	มากที่สุด
\bar{x}	3.77		มาก
3.ด้านร้านอาหาร			
3.1 รสชาติอาหาร	3.13	.96	ปานกลาง
3.2 ความเหมาะสมของราคาและคุณภาพอาหาร	3.08	.42	ปานกลาง
3.3 การบริการของพนักงานในสถานที่บริการอาหาร	3.51	.85	มาก
3.4 ความสะอาดของสถานที่บริการอาหาร	3.28	.68	ปานกลาง
\bar{x}	3.25		ปานกลาง

ตารางที่ 7 (ต่อ)

ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว	ค่าเฉลี่ย \bar{x}	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน(S.D.)	ความพึงพอใจ
4. ร้านขายของที่ระลึก			
4.1ความเหมาะสมของการกระจายตัวของร้านจำหน่ายสินค้าที่ระลึก	2.89	1.09	ปานกลาง
4.2 ของที่ระลึกมีความหลากหลาย	3.01	1.14	ปานกลาง
4.3 ความเหมาะสมของราคาและคุณภาพของที่ระลึก	2.81	.70	ปานกลาง
4.4 การบริการของพนักงานผู้จำหน่ายของที่ระลึก	3.70	.94	มาก
\bar{x}	3.10		ปานกลาง
5.ด้านกิจกรรมนันทนาการ เช่น บานาน่าโบ๊ท รถเช่า ม้าเช่า			
5.1 ความน่าสนใจของกิจกรรมฯ	3.67	.79	มาก
5.2 ความปลอดภัยของกิจกรรมฯ	3.25	.51	ปานกลาง
5.3 ความเหมาะสมของราคา	3.23	.51	ปานกลาง
5.4 การให้บริการของกิจกรรมมีความหลากหลาย	3.09	1.00	ปานกลาง
\bar{x}	3.31		ปานกลาง
6.ด้านระบบสาธารณูปโภค			
6.1 มีตู้โทรศัพท์สาธารณะเพียงพอ	2.40	.84	น้อย
6.2 มีระบบไฟฟ้าเพียงพอและใช้การได้ดี	3.65	.79	มาก
6.3 มีระบบน้ำปะปาที่สะอาดเพียงพอต่อผู้ใช้บริการ	3.66	.77	มาก
6.4 ถนนสภาพดีไม่อันตราย	1.91	1.08	น้อย
\bar{x}	2.9		ปานกลาง
รวมทั้งหมด	3.18		ปานกลาง

จากตารางที่ 7 สามารถอธิบายได้ว่า ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อชายหาด ปีกเตียน ในภาพรวมนักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย (\bar{x}) เท่ากับ 3.18 โดยเรียงลำดับความพึงพอใจด้านต่าง ๆ จากมากไปหาน้อยดังนี้

1. ด้านที่พัก
2. ด้านกิจกรรมนันทนาการ เช่น บานาน่าโบ๊ท ม้าเช่า รถเช่า
3. ด้านร้านอาหาร
4. ด้านร้านขายของที่ระลึก
5. ด้านระบบสาธารณูปโภค
6. ด้านการเข้าถึง

ถ้าพิจารณาในรายละเอียดของความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อชายหาดปึกเตียนในแต่ละด้านจะพบว่า

1. ด้านที่พัก

นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจด้านที่พัก ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย (\bar{x}) เท่ากับ 3.77 โดยลักษณะที่นักท่องเที่ยวพึงพอใจมากที่สุด คือ การบริการของพนักงานผู้ให้บริการด้านที่พัก มีค่าเฉลี่ย (\bar{x}) เท่ากับ 4.37 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ .88 และลักษณะที่นักท่องเที่ยวพึงพอใจมากที่สุด คือ ความสะดวกในการติดต่อสอบถามหรือจองที่พัก มีค่าเฉลี่ย (\bar{x}) เท่ากับ 3.76 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ .73 ความปลอดภัยของที่พัก มีค่าเฉลี่ย (\bar{x}) เท่ากับ 3.68 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ .48 ความเพียงพอของจำนวนที่พักร/ห้องพักร มีค่าเฉลี่ย (\bar{x}) เท่ากับ 3.67 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ .54 ความสะอาดของที่พัก มีค่าเฉลี่ย (\bar{x}) เท่ากับ 3.58 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ .50 และความเหมาะสมของราคาที่พัก ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) เท่ากับ 3.56 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ .57 ดังตารางที่ 8

ตารางที่ 8 แสดงความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวด้านที่พัก

ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว	ค่าเฉลี่ย \bar{x}	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน(S.D.)	ความพึงพอใจ
ด้านที่พัก			
-ความสะดวกในการติดต่อสอบถามหรือจองที่พัก	3.76	.73	มาก
-ความสะอาดของที่พัก	3.58	.50	มาก
-ความเพียงพอของจำนวนที่พักร/ห้องพักร	3.67	.54	มาก
-ความปลอดภัยของที่พัก	3.68	.48	มาก
-ความเหมาะสมของราคาที่พัก	3.56	.57	มาก
-การบริการของพนักงานผู้ให้บริการด้านที่พัก	4.37	.88	มากที่สุด
\bar{x}	3.77		มาก

2. ด้านกิจกรรมนันทนาการ

นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจด้านกิจกรรมนันทนาการ ในภาพรวมแล้วอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย (\bar{x}) เท่ากับ 3.31 โดยลักษณะที่นักท่องเที่ยวพึงพอใจมาก คือ ความน่าสนใจของกิจกรรมฯ มีค่าเฉลี่ย (\bar{x}) เท่ากับ 3.67 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ .80 และลักษณะที่นักท่องเที่ยวพึงพอใจปานกลาง คือ ความปลอดภัยของกิจกรรมฯ มีค่าเฉลี่ย (\bar{x}) เท่ากับ 3.25 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ .51 รองลงมาคือ ความเหมาะสมของราคา มีค่าเฉลี่ย (\bar{x}) เท่ากับ 3.23 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ .51 และการให้บริการของกิจกรรมมีความหลากหลาย มีค่าเฉลี่ย (\bar{x}) เท่ากับ 3.09 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 1.0 ดังตารางที่ 9

ตารางที่ 9 แสดงความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวด้านกิจกรรมนันทนาการ

ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว	ค่าเฉลี่ย \bar{x}	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน(S.D.)	ความพึงพอใจ
ด้านกิจกรรมนันทนาการ เช่น บานาน่าโบ๊ท รถเช่า ม้าเช่า			
-ความน่าสนใจของกิจกรรมฯ	3.67	.79	มาก
-ความปลอดภัยของกิจกรรมฯ	3.25	.51	ปานกลาง
-ความเหมาะสมของราคา	3.23	.51	ปานกลาง
-การให้บริการของกิจกรรมมีความหลากหลาย	3.09	1.00	ปานกลาง
\bar{x}	3.31		ปานกลาง

3. ด้านร้านอาหาร

นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจด้านร้านอาหาร ในภาพรวมแล้วอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย (\bar{x}) เท่ากับ 3.25 โดยลักษณะที่นักท่องเที่ยวพึงพอใจมาก คือ การบริการของพนักงานในสถานที่บริการอาหาร มีค่าเฉลี่ย (\bar{x}) เท่ากับ 3.51 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ .85 และลักษณะที่นักท่องเที่ยวพึงพอใจปานกลาง คือ ความสะอาดของสถานที่บริการอาหาร มีค่าเฉลี่ย (\bar{x}) เท่ากับ 3.28 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ .85 รองลงมาคือ รสชาติอาหาร มีค่าเฉลี่ย (\bar{x}) เท่ากับ 3.13 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ .96 และความเหมาะสมของราคาและคุณภาพอาหาร มีค่าเฉลี่ย (\bar{x}) เท่ากับ 3.08 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ .42 ดังตารางที่ 10

ตารางที่ 10 แสดงความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวด้านร้านอาหาร

ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว	ค่าเฉลี่ย \bar{x}	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน(S.D.)	ความพึงพอใจ
ด้านร้านอาหาร			
-รสชาติอาหาร	3.13	.96	ปานกลาง
-ความเหมาะสมของราคาและคุณภาพอาหาร	3.08	.42	ปานกลาง
-การบริการของพนักงานในสถานที่บริการอาหาร	3.51	.85	มาก
-ความสะอาดของสถานที่บริการอาหาร	3.28	.68	ปานกลาง
\bar{x}	3.25		ปานกลาง

4. ด้านร้านขายของที่ระลึก

นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจด้านร้านขายของที่ระลึก ในภาพรวมแล้วอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย (\bar{x}) เท่ากับ 3.10 โดยลักษณะที่นักท่องเที่ยวพึงพอใจมาก คือ การบริการของพนักงานผู้จำหน่ายของที่ระลึก มีค่าเฉลี่ย (\bar{x}) เท่ากับ 3.70 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ .94 และลักษณะที่นักท่องเที่ยวพึงพอใจปานกลาง คือ ของที่ระลึกมีความหลากหลาย มีค่าเฉลี่ย (\bar{x}) เท่ากับ 3.01 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 1.14 รองลงมาคือ ความเหมาะสมของการกระจายตัวของร้านจำหน่ายสินค้าที่ระลึก มีค่าเฉลี่ย (\bar{x}) เท่ากับ 2.89 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 1.09 และความเหมาะสมของราคาและคุณภาพของที่ระลึก มีค่าเฉลี่ย (\bar{x}) เท่ากับ 2.81 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ .70 ดังตารางที่ 11

ตารางที่ 11 แสดงความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวด้านร้านขายสินค้าที่ระลึก

ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว	ค่าเฉลี่ย \bar{x}	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน(S.D.)	ความพึงพอใจ
ร้านขายของที่ระลึก			
-ความเหมาะสมของการกระจายตัวของร้านจำหน่ายสินค้าที่ระลึก	2.89	1.09	ปานกลาง
-ของที่ระลึกมีความหลากหลาย	3.01	1.14	ปานกลาง
-ความเหมาะสมของราคาและคุณภาพของที่ระลึก	2.81	.70	ปานกลาง
-การบริการของพนักงานผู้จำหน่ายของที่ระลึก	3.70	.94	มาก
\bar{x}	3.10		ปานกลาง

5. ด้านระบบสาธารณูปโภค

นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจด้านระบบสาธารณูปโภค ในภาพรวมแล้วอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย (\bar{x}) เท่ากับ 2.90 โดยลักษณะที่นักท่องเที่ยวพึงพอใจมาก คือ มีระบบน้ำประปาที่สะอาดเพียงพอต่อผู้ใช้บริการ มีค่าเฉลี่ย (\bar{x}) เท่ากับ 3.66 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ .77 และมีระบบไฟฟ้าเพียงพอและใช้งานได้ดี มีค่าเฉลี่ย (\bar{x}) เท่ากับ 3.65 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ .80 และลักษณะที่นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจน้อย คือ มีผู้โทรศัพท์สาธารณะเพียงพอ มีค่าเฉลี่ย (\bar{x}) เท่ากับ 2.40 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ .84 และถนนสภาพดีไม่อันตราย พบว่านักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจน้อย มีค่าเฉลี่ย (\bar{x}) เท่ากับ 1.91 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 1.08 ดังตารางที่ 12

ตารางที่ 12 แสดงความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวด้านระบบสาธารณูปโภค

ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว	ค่าเฉลี่ย \bar{x}	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน(S.D.)	ความพึงพอใจ
ด้านระบบสาธารณูปโภค			
-มีผู้โทรศัพท์สาธารณะเพียงพอ	2.40	.84	น้อย
-มีระบบไฟฟ้าเพียงพอและใช้งานได้ดี	3.65	.79	มาก
-มีระบบน้ำประปาที่สะอาดเพียงพอต่อผู้ใช้บริการ	3.66	.77	มาก
-ถนนสภาพดีไม่อันตราย	1.91	1.08	น้อย
\bar{x}	2.9		ปานกลาง

6. ด้านการเข้าถึง

นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจด้านการเข้าถึง ในภาพรวมแล้วอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย (\bar{x}) เท่ากับ 2.80 โดยลักษณะที่นักท่องเที่ยวพึงพอใจปานกลาง คือ เส้นทางในการเดินทางสะดวกปลอดภัย มีค่าเฉลี่ย (\bar{x}) เท่ากับ 3.32 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ .83 การเดินทางเข้าชายหาดสะดวกรวดเร็ว มีค่าเฉลี่ย (\bar{x}) เท่ากับ 3.30 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ .46 และพื้นที่วิวทิวทัศน์ไม่ขรุขระเป็นอันตราย มีค่าเฉลี่ย (\bar{x}) เท่ากับ 2.83 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ .93 ส่วนความพึงพอใจต่อการให้บริการรถรับจ้างเข้าชายหาดมีมากเพียงพอ พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจน้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ย (\bar{x}) เท่ากับ 1.76 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 1.13 ดังตารางที่ 13

ตารางที่ 13 แสดงความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวด้านการเข้าถึง

ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว	ค่าเฉลี่ย \bar{x}	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน(S.D.)	ความพึงพอใจ
ด้านการเข้าถึง			
-เส้นทางในการเดินทางสะดวกปลอดภัย	3.32	.83	ปานกลาง
-การเดินทางเข้าชายหาดสะดวกรวดเร็ว	3.30	.46	ปานกลาง
-พื้นที่ผิวจราจรไม่ขรุขระเป็นอันตราย	2.83	.93	ปานกลาง
-มีรถรับจ้างบริการเข้าชายหาดมากเพียงพอ	1.76	1.13	น้อยที่สุด
\bar{x}	2.80		ปานกลาง

จากผลการศึกษาที่ได้กล่าวมาข้างต้นแสดงให้เห็นว่า ประเด็นที่นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจน้อยที่สุดในเรื่องตู้โทรศัพท์สาธารณะ สภาพถนน และรถรับจ้างเข้าชายหาด โดยประเด็นของการมีรถรับจ้างบริการเข้าชายหาดเป็นสิ่งที่นักท่องเที่ยวมีความต้องการให้เกิดการปรับปรุงและพัฒนามากที่สุดและควรทำอย่างเร่งด่วน เนื่องจากเป็นปัจจัยสำคัญที่นักท่องเที่ยวนำมาพิจารณาในการตัดสินใจจะไปท่องเที่ยวหรือไม่ ทางจังหวัดหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรจัดการเรื่องการเดินรถโดยสารประจำทาง เพิ่มสายการเดินรถให้มากขึ้น

ส่วนผลการศึกษาที่พบว่านักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจน้อย ในด้านระบบสาธารณูปโภคในประเด็นของตู้โทรศัพท์สาธารณะและสภาพถนน หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ตำบลปึกเตียน เช่น อบต.ซึ่งเป็นผู้ดูแลเรื่องตู้โทรศัพท์สาธารณะและสภาพถนนทางเข้าชายหาด ควรเข้ามาเพิ่มตู้โทรศัพท์สาธารณะและพัฒนาสภาพถนนให้ดีขึ้น

ส่วนผลการศึกษาที่พบว่านักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจปานกลางนั้น มีด้านการเข้าถึงในประเด็นที่เกี่ยวกับเส้นทางในการเดินทางสะดวกปลอดภัย การเดินทางเข้าชายหาดสะดวกรวดเร็ว และพื้นที่ผิวจราจรไม่ขรุขระเป็นอันตราย ด้านร้านอาหารในประเด็นเกี่ยวกับรสชาติอาหาร ความเหมาะสมของราคาและคุณภาพอาหาร และความสะอาดของสถานที่บริการอาหาร ด้านร้านขายของที่ระลึกในประเด็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของการกระจายตัวของร้านจำหน่ายสินค้าที่ระลึกของที่ระลึกมีความหลากหลาย และความเหมาะสมของราคาและคุณภาพของที่ระลึก ด้านกิจกรรมนันทนาการ ในประเด็นที่เกี่ยวกับความปลอดภัยของกิจกรรมฯ ความเหมาะสมของราคา และการให้บริการของกิจกรรมมีความหลากหลาย ซึ่งควรมีการปรับปรุงและพัฒนาในลำดับต่อไป

ส่วนผลการศึกษาที่พบว่านักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจมาก มีด้านที่พักในประเด็นที่เกี่ยวกับความสะอาดในการติดต่อสอบถามหรือจองที่พัก ความสะอาดของที่พัก ความเพียงพอ

ของจำนวนที่พัก/ห้องพัก ความปลอดภัยของที่พัก ความเหมาะสมของราคาที่พัก ด้านร้านอาหาร ในประเด็นเกี่ยวกับการบริการของพนักงานในสถานที่บริการอาหาร ด้านร้านขายของที่ระลึกใน ประเด็นเกี่ยวกับการบริการของพนักงานผู้จำหน่ายของที่ระลึก ด้านกิจกรรมนันทนาการ ในประเด็น เกี่ยวกับความน่าสนใจของกิจกรรมฯ และด้านระบบสาธารณูปโภคในประเด็นเกี่ยวกับระบบไฟฟ้า เพียงพอและใช้การได้ดี ระบบน้ำประปาที่สะอาดเพียงพอต่อผู้ใช้บริการพัก ซึ่งควรรักษามาตรฐานในประเด็นดังกล่าวที่นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจมากให้คงอยู่และพัฒนาต่อไปให้ยั่งยืน

ส่วนผลการศึกษาที่พบว่านักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจมากที่สุด มีด้านที่พักในประเด็น เกี่ยวกับการบริการของพนักงานผู้ให้บริการด้านที่พัก ซึ่งควรรักษามาตรฐานในประเด็นดังกล่าวที่ นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจมากที่สุดให้คงอยู่และพัฒนาต่อไปให้ยั่งยืน

ข้อเสนอแนะของนักท่องเที่ยวที่มีต่อชายหาดปึกเตียน

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของนักท่องเที่ยวที่คิดว่าชายหาดปึกเตียนควรปรับปรุง มากที่สุดคือ

1. เรื่องของ ถนนทางเข้าชายหาด ถนนบริเวณตำบลปึกเตียนเป็นถนนลาดยางอย่าง ดีแต่ถนนทางเข้าชายหาดยังเป็นถนนลูกรังเป็นหลุมเป็นบ่อควรปรับปรุงเรื่องถนนทางเข้าให้ดีกว่า เดิม รองลงมาคือ
2. เรื่องความสะอาดบริเวณรอบ ๆ ชายหาด ควรทำความสะอาดชายหาดอย่าง สม่ำเสมอ และควรปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวกที่ชำรุด เช่น ทुरुคโทรมควรเปลี่ยนหรือ ซ่อมแซมเพื่อให้สถานที่นั้นไม่ดูเก่า
3. ควรมีร้านค้าสะดวกซื้อ เพราะมีร้านค้าที่ขายของใช้น้อยมากการจะหาร้านขาย ของต้องขับรถไกลมากและไม่สะดวก
4. ห้องน้ำมีให้บริการน้อยและไม่สะอาด ควรเพิ่มห้องน้ำ เพิ่มการทำความสะดวกให้ บ่อยครั้ง

ตอนที่ 3 นโยบายการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการท่องเที่ยวเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวชายหาดปึกเตียน

จากการศึกษา นโยบายการพัฒนาการท่องเที่ยว โดยการสัมภาษณ์เชิงลึก(In-depth Interview) นายกองค้การบริหารส่วนตำบลปึกเตียน และผู้ประกอบการด้านการคมนาคม ผู้ประกอบการด้านที่พัก ผู้ประกอบการด้านร้านอาหาร ผู้ประกอบการด้านร้านขายของที่ระลึก และ ผู้ประกอบการด้านกิจกรรมนันทนาการ ผลการศึกษา แสดงดังต่อไปนี้

1. **ผู้นำอย่างเป็นทางการในพื้นที่** ผู้วิจัยได้ทำการสัมภาษณ์ นายกองค้การบริหารส่วนตำบลปึกเตียน

จากการสัมภาษณ์นายกองค้การบริหารส่วนตำบลปึกเตียน โดยใช้วิธี SWOT ทำให้ทราบว่า

จุดแข็ง

จุดแข็งของการพัฒนาการท่องเที่ยวชายหาดปึกเตียน คือ ด้านกายภาพเป็นหาดทรายสวยงาม มีบ้านพักตากอากาศ มีความเงียบสงบเหมาะสำหรับการพักผ่อนที่ต้องการความเป็นส่วนตัว

จุดอ่อน

จุดอ่อนของการพัฒนาการท่องเที่ยวชายหาดปึกเตียน

1. ด้านบุคลากร
 - 1.1. บุคลากรผู้ปฏิบัติงานประจำยังไม่เพียงพอ
 - 1.2. กลุ่มองค์กรในพื้นที่บางส่วนยังขาดความรู้เรื่องการบริหารจัดการ
2. ด้านทรัพยากรธรรมชาติ
 - 2.1. ชายฝั่งถูกทำลาย ขาดการบริหารจัดการท่องเที่ยวอย่างเป็นระบบ
 - 2.2. แหล่งน้ำและระบบชลประทานยังไม่ครอบคลุมพื้นที่การเกษตรในตำบล

อุปสรรค

อุปสรรคของการพัฒนาการท่องเที่ยวที่สำคัญ ด้านกฎหมาย คือ เรื่องระเบียบกฎหมายที่ยังไม่เอื้อต่อการปฏิบัติงานทำให้ไม่เกิดความคล่องตัวในการปฏิบัติงานเพราะติดขัดเรื่องระเบียบแบบแผนทางราชการ

โอกาส

โอกาสของการพัฒนาการท่องเที่ยวชายหาดปึกเตียน

- 1.ด้านความมีชื่อเสียงเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียง
- 2.ด้านการเชื่อมโยงสู่แหล่งท่องเที่ยวข้างเคียง มีเส้นทางการเดินทางที่สะดวกและเป็นเส้นทางเชื่อมสู่แหล่งท่องเที่ยวจากจังหวัดสมุทรสงคราม ถึงอำเภอชะอำ

นโยบายและแผนพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานด้านการท่องเที่ยวขององค์การบริหารส่วนตำบล จากการสัมภาษณ์นายกองค์การบริหารส่วนตำบล มีนโยบาย 8 ด้าน มีด้านอาชีพ ด้านคมนาคม ด้านการบริการ ด้านการมีส่วนร่วม ด้านสิ่งแวดล้อม ด้านเศรษฐกิจการเกษตร ด้านอุตสาหกรรม และด้านระบบสาธารณสุขไปไกล

ด้านอาชีพ

1. ให้ประชาชนมีอาชีพเสริมเพื่อเพิ่มพูนรายได้ และมีรายได้ให้เพียงพอต่อความต้องการและการดำรงชีวิต

ด้านคมนาคม

1. จัดให้มีการคมนาคมในตำบลให้สะดวก ปลอดภัย และได้ขนาดมาตรฐาน
2. ให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาความเป็นอยู่และการดำรงชีวิตของตนเอง

ตนเอง

ด้านการบริการ

1. จัดให้ประชาชนได้รับความรู้ และข่าวสารของทางราชการ
2. ให้มีการบริการด้านสาธารณสุขอย่างเพียงพอกับความต้องการของประชาชน

ด้านการมีส่วนร่วม

1. ประสานความร่วมมือในการทำงานระหว่างเอกชน กับหน่วยงานราชการ

ด้านสิ่งแวดล้อม

1. วางแผนการใช้ประโยชน์พื้นที่ให้เหมาะสม
2. พัฒนาสิ่งแวดล้อมเมืองและแม่น้ำให้ใสสะอาดน่ามอง
3. สนับสนุนให้โรงงานอุตสาหกรรมใช้เทคโนโลยีการผลิตที่สะอาด

ด้านการท่องเที่ยว

1. พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวทางเลือกด้านประวัติศาสตร์ ศิลปวัฒนธรรม ควบคู่กับการส่งเสริมตลาดนัดท่องเที่ยวกลุ่มประชุมสัมมนาและนันทนาการ และสร้างความเชื่อมโยงกับการท่องเที่ยวหลัก (ทะเล ป่าเขา)

2. ปรับปรุงระบบการบริหารจัดการการท่องเที่ยว

ด้านเศรษฐกิจการเกษตร

1. ควบคุมมาตรฐานการผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัยเพื่อการส่งออก

2. ส่งเสริมการผลิตผักผลไม้ปลอดภัย เพื่อการบริโภคในประเทศ

ด้านอุตสาหกรรม

1. สนับสนุนให้มีนิคมอุตสาหกรรม หรือเขตอุตสาหกรรมสำหรับโรงงานขนาดเล็ก

ด้านระบบสาธารณูปโภค

1. ด้านไฟฟ้า ขยายเขตบริการไฟฟ้าให้ทั่วถึง พร้อมไฟฟ้าสาธารณะและซ่อมแซมไฟฟ้าสาธารณะ

2. ด้านน้ำประปา พัฒนาแหล่งน้ำและระบบประปาหมู่บ้าน ขุดลอกคูส่งน้ำเหมือง ก่อสร้าง ปรับปรุงเหมืองคอนกรีตส่งน้ำ ปรับปรุงสระน้ำ เหมือง คูคลองส่งน้ำ ขยายเขตประปา ก่อสร้างปรับปรุงระบบประปาหมู่บ้าน ท่อระบายน้ำ ฯลฯ

3. ด้านโทรศัพท์สาธารณะ จัดให้มีโทรศัพท์สาธารณะครบทุกหมู่บ้านในจุดที่สำคัญ

4. ด้านถนน ก่อสร้างปรับปรุงบำรุงรักษาถนน ขยายผิวการจราจร ปรับปรุงเครื่องหมายบังคับทางจราจร

2. ผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยว

จากการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการ ในด้านผู้ประกอบการรถเช่า ผู้ประกอบการด้านที่พัก ผู้ประกอบการด้านร้านอาหาร ผู้ประกอบการด้านร้านขายของที่ระลึก ผู้ประกอบการด้านกิจกรรมนันทนาการ ในเรื่องการเข้าถึง ที่พัก ร้านอาหาร ร้านขายสินค้าที่ระลึกและนันทนาการ มีแนวทางในการพัฒนาดังนี้

1. ด้านการเข้าถึง

จากการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการรถเช่าจำนวน 3 คน ทำให้ทราบว่า ปัจจุบันการเข้าถึงชายหาดปึกเตียนมีจำนวนนักท่องเที่ยวลดน้อยลงจากเมื่อก่อนมาก จึงลดปริมาณการเดินทางเพราะไม่คุ้มกับค่าน้ำมัน โดยส่วนใหญ่นักท่องเที่ยวส่วนมากเดินทางมาเองสาเหตุอาจมาจาก

ความสะดวกรวดเร็ว ความสบาย ไม่ต้องนั่งรอเวลารถออก อีกทั้งทางเข้าชายหาดระยะทางไกล และถ้าเดินทางตอนกลางคืนถนนจะเปลี่ยวเพราะข้างทางมีแต่ต้นไม้ อาจทำให้นักท่องเที่ยวรู้สึกว้าวนอกราย แนวทางในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน คือ ติดป้ายเวลาออกรถที่ชัดเจน เพิ่มผู้ประกอบการเช่ารถ ด้านทางเข้าแนวทางคือ ติดไฟทางตลอดเส้นทาง เพิ่มป้อมตำรวจหรือจุดตรวจเพื่อความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว

2.ด้านที่พัก

จากการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการด้านที่พักจำนวน 6 คน ทำให้ทราบว่าไม่มีหน่วยงานใดที่เข้ามารับผิดชอบเรื่องท่องเที่ยว เพราะชายหาดเป็นหาดส่วนตัวเจ้าของคนเดียว การปรับปรุงพัฒนาจะรับผิดชอบกันเอง รายได้จากการเปิดบริการมีรายได้ดีในช่วงวันหยุดยาวช่วงเทศกาล วันปกติมีนักท่องเที่ยวบ้าง นักท่องเที่ยวจะมากในช่วงเทศกาลและวันหยุดยาว ลักษณะเด่นของแต่ละที่ก็คือความเป็นส่วนตัวความเงียบสงบ ไม่แออัดเป็นสิ่งที่นักท่องเที่ยวต้องการเพื่อการพักผ่อน สัมมนา มีการรองรับนักท่องเที่ยวเพียงพอในช่วงเทศกาลวันหยุดยาว แนวทางในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน คือปรับปรุงที่พักให้น่าอยู่เสมอ ปรับปรุงทัศนียภาพให้น่าอยู่

3.ด้านร้านอาหาร

จากการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการด้านร้านอาหารจำนวน 9 คน ทำให้ทราบว่ายังไม่มีหน่วยงานใดที่เข้ามาสนับสนุน การเปิดกิจการเริ่มตั้งแต่เปิดหาดแรก ๆ มีรายได้มากในช่วงเทศกาลวันหยุดยาวและวันศุกร์ เสาร์ อาทิตย์ ด้านอาหารพอเพียงต่อการรองรับนักท่องเที่ยวเพราะมีหลายร้าน ปัญหาที่เกิดขึ้นจะเกิดจากนักท่องเที่ยวลดน้อยลง เข้าช่วงหน้าฝน แต่ละร้านจะมีจุดเด่น คือ ติดชายหาดมองเห็นทัศนียภาพที่สวยงาม ลมเย็นสบาย

4.ด้านร้านขายของที่ระลึก

จากการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการด้านร้านขายของที่ระลึกจำนวน 3 คน ทำให้ทราบว่าร้านจำหน่ายสินค้าที่ระลึกภายในหาดปึกเตียนมีมาตั้งแต่เริ่มแรกเปิดชายหาด ในตอนนั้นยังไม่มีใครทำกิจการนี้จึงเป็นการเริ่มต้นที่จะขายสินค้าที่ระลึก รายได้จากการขายสินค้าที่ระลึกจะได้อีกในช่วงเทศกาลวันหยุดหลาย ๆ วันถ้าเป็นวันปกติจะไม่มียกนักท่องเที่ยวมากพอ สินค้าของแต่ละร้านมีความเพียงพอต่อการรองรับนักท่องเที่ยว ลักษณะเด่นของแต่ละร้าน คือ เปลือกหอยโมบาย มูลิ เปลือกหอย ปัญหาและอุปสรรคของร้านขายสินค้าที่ระลึกคือ ช่วงวันธรรมดา และช่วงฤดูฝน จำนวนนักท่องเที่ยวจะน้อยมาก

5.ด้านกิจกรรมนันทนาการ

จากการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการด้านกิจกรรมนันทนาการจำนวน 4 คน ทำให้ทราบว่า กิจกรรมนันทนาการแต่ละประเภทจะผูกขาดเพียงเจ้าเดียวในชายหาดไม่มีบุคคลอื่นเข้ามาแทรกแซง ธุรกิจ ผู้ประกอบการประเภทบานาน่าโบ๊ท ม้าเช่า ห่วงยางจะมาให้บริการในวันเสาร์-อาทิตย์ และ ช่วงเทศกาล ในวันปกติจะไม่มีให้บริการ นอกจากรถเช่าประเภท จักรยาน จักรยานยนต์ และรถ ATV จะมีทุกวัน การบริการในช่วงเทศกาลหรือวันเสาร์-อาทิตย์ ถ้ามีนักท่องเที่ยวจำนวนมาก กิจกรรมต่าง ๆ จะมีให้บริการไม่เพียงพอบานาน่าโบ๊ทมีเรือจำนวน 2 ลำ ม้าเช่าจำนวน 2 ตัว รถเช่ามีให้บริการเพียงพอเพราะมีสาขาอยู่ที่หาดชะอำสามารถยืมรถจากหาดชะอำได้ อุปสรรคและ ปัญหาของบานาน่าโบ๊ท ม้าเช่า และห่วงยางคือ ไม่สามารถรองรับนักท่องเที่ยวได้เพียงพอในเวลา ที่มีนักท่องเที่ยวจำนวนมาก รถเช่าจะมีปัญหาเรื่องของอะไหล่ของรถนักท่องเที่ยวบางรายชอบถอด อะไหล่และการขับขีรถไม่ดูแล ไม่ระวัง

ดังนั้น โครงสร้างพื้นฐานด้านการท่องเที่ยวชายหาดปึกเตียน จำนวน 6 ด้าน ด้านการ เข้าถึง ด้านที่พัก ด้านร้านอาหาร ด้านร้านขายของที่ระลึก ด้านกิจกรรมนันทนาการ และด้าน ระบบสาธารณสุขปก จากการศึกษา พบว่ามีจุดแข็งด้านที่พัก ร้านอาหาร ร้านขายสินค้าที่ ระลึก คือ มีการบริการของพนักงานที่ดี บรรยากาศภายในสถานที่ในการจัดตกแต่ง มีสินค้าที่แปลก ตาเป็นเอกลักษณ์ของสถานที่ จุดอ่อนด้านการเข้าถึง คือ รถบริการเข้าชายหาดมีให้บริการน้อย โอกาสด้านกิจกรรมนันทนาการ คือ การมีกิจกรรมนันทนาการที่น่าสนใจเป็นสิ่งที่สามารถดึงดูด นักท่องเที่ยวมาได้มาก และอุปสรรคด้านระบบสาธารณสุขปก คือ ถนนทางเข้าชายหาดยังไม่มี การปรับปรุง เป็นกิจการของกลุ่มเอกชนเจ้าของคนเดียวบริหารงานระบบเครือญาติ

บทที่ 5

สรุปอภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการศึกษา

การศึกษาเรื่อง “แนวทางการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการท่องเที่ยวชายหาดปึกเตียน จังหวัดเพชรบุรี” มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาโครงสร้างพื้นฐานด้านการท่องเที่ยวบริเวณชายหาดปึกเตียน ความต้องการและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการจัดบริการโครงสร้างพื้นฐานด้านการท่องเที่ยวชายหาดปึกเตียน เพื่อหาแนวทางในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการท่องเที่ยว อันเป็นการส่งเสริมการท่องเที่ยวของชายหาดปึกเตียน ผลของการศึกษาสามารถสรุปได้ดังนี้

ตอนที่ 1 การจัดการบริการโครงสร้างพื้นฐานด้านการท่องเที่ยวบริเวณชายหาดปึกเตียน จากการสำรวจโครงสร้างพื้นฐานด้านการท่องเที่ยว โดยการสำรวจจำนวน 6 ด้าน คือ ด้านการเข้าถึง ด้านที่พัก ด้านร้านอาหาร ด้านร้านขายของที่ระลึก ด้านกิจกรรมนันทนาการ ด้านระบบสาธารณูปโภค พบว่า

1.ด้านการเข้าถึง(คมนาคม)

การเข้าถึง พบว่า ชายหาดปึกเตียนสามารถเข้าถึงได้หลายทางแล้วแต่ความสะดวกของนักท่องเที่ยวไม่ว่าจะเป็นทางรถยนต์ รถทัวร์ และรถไฟ ด้านเส้นทาง พบว่า ทางคมนาคมมีความปลอดภัยในตอนกลางวัน ตอนกลางคืนมีมืดมากและบ้านคนริมทางน้อย เส้นทางค่อนข้างเปลี่ยวในตอนกลางคืน

2.ด้านที่พัก

ที่พัก พบว่า โดยภาพรวมแล้วที่พักมีการให้บริการดีมากไม่ว่าจะเป็นจำนวนห้องพักเพียงพอต่อการรองรับนักท่องเที่ยว ความปลอดภัย ความสะอาด ความสะดวกในการติดต่อสอบถามหรือการจองห้องพัก และการบริการของพนักงาน

3.ด้านร้านอาหาร

ร้านอาหาร พบว่า ร้านอาหารมีจำนวนมากเพียงพอต่อการรองรับนักท่องเที่ยว มีอาหารหลากหลายประเภทให้นักท่องเที่ยวเลือก

4.ด้านร้านขายของที่ระลึก

ร้านขายของที่ระลึก พบว่า มีจำนวนร้านขายของที่ระลึกน้อย เพียงจำนวน 3 ร้าน ของแต่ละร้านจะไม่แตกต่างกันจะขายของคล้าย ๆ กัน

5.ด้านกิจกรรมนันทนาการ

กิจกรรมนันทนาการ พบว่า มีกิจกรรมให้นักท่องเที่ยวเลือกหลายอย่างแล้วแต่ความชอบแต่การรองรับนักท่องเที่ยวของแต่ละกิจกรรมจะไม่เพียงพอในช่วงเทศกาลและวันหยุดยาว เพราะมีผู้ประกอบการกิจกรรมละหนึ่งเจ้า เช่น บานาน่าโบ้ท ก็จะมีเพียงเจ้าเดียว

6.ด้านระบบสาธารณูปโภค

ระบบสาธารณูปโภค พบว่า ผู้โทรศัพท์สาธารณะยังมีให้บริการน้อย ระบบไฟฟ้ามีการจ่ายไฟดี น้ำประปาไหลแรงและสะอาด ด้านถนนมีพื้นผิวบางจุดที่ควรปรับปรุง และการขับขีรถไม่ดูแลไม่ระวัง

ตอนที่ 2 การศึกษาความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการจัดการบริการโครงสร้าง

พื้นฐานด้านการท่องเที่ยวบริเวณชายหาดปึกเตียน

จากการศึกษาความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการจัดการบริการ โครงสร้างพื้นฐาน 6 ด้าน คือ ด้านการเข้าถึง ด้านที่พัก ด้านร้านอาหาร ด้านร้านขายของที่ระลึก ด้านกิจกรรมนันทนาการ ด้านระบบสาธารณูปโภค ผลการวิเคราะห์สรุปได้ดังนี้

1.ด้านการเข้าถึง

จากการศึกษาระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการเข้าถึง กลุ่มตัวอย่างมีระดับความพึงพอใจด้านการเข้าถึง โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีระดับความพึงพอใจปานกลาง ในเรื่อง เส้นทางในการเดินทางสะดวกปลอดภัย การเดินทางเข้าชายหาดสะดวกรวดเร็ว และพื้นผิวจราจรไม่ขรุขระเป็นอันตราย พึงพอใจน้อย ในเรื่องมีรถรับจ้างบริการเข้าชายหาดน้อย

2.ด้านที่พัก

จากการศึกษาระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อที่พัก กลุ่มตัวอย่างมีระดับความพึงพอใจด้านที่พัก โดยรวมอยู่ในระดับความพึงพอใจมาก โดยมีระดับความพึงพอใจมากที่สุดในเรื่องบริการของพนักงานผู้ให้บริการด้านที่พัก พึงพอใจระดับมาก ในเรื่องความ

สะดวกในการติดต่อสอบถาม/จองที่พัก ความสะอาดของที่พัก ความเพียงพอของจำนวนที่พักร/ห้องพัก ความปลอดภัยของที่พักและความเหมาะสมของราคาที่พัก

3.ด้านร้านอาหาร

จากการศึกษาระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อร้านอาหาร กลุ่มตัวอย่างมีระดับความพึงพอใจด้านร้านอาหาร โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีระดับความพึงพอใจมากในเรื่องการบริการของพนักงานในสถานที่บริหารอาหาร ความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลางในเรื่องรสชาติของอาหาร ความเหมาะสมของราคาและคุณภาพ และความสะอาดของสถานที่บริการอาหาร

4.ด้านร้านขายของที่ระลึก

จากการศึกษาระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อร้านขายของที่ระลึก กลุ่มตัวอย่างมีระดับความพึงพอใจด้านร้านขายของที่ระลึก โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีระดับความพึงพอใจมากในเรื่องการบริการของพนักงานผู้จำหน่ายของที่ระลึก พึงพอใจอยู่ในระดับปานกลางในเรื่องความเหมาะสมของการกระจายตัวของร้านจำหน่ายสินค้าที่ระลึก ของที่ระลึกมีความหลากหลาย และความเหมาะสมของราคาและคุณภาพของที่ระลึก

5.ด้านกิจกรรมนันทนาการ

จากการศึกษาระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อกิจกรรมนันทนาการ กลุ่มตัวอย่างมีระดับความพึงพอใจด้านกิจกรรมนันทนาการ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีระดับความพึงพอใจมากในเรื่องความน่าสนใจของกิจกรรมนันทนาการ ความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลางในเรื่องความปลอดภัยของกิจกรรมนันทนาการ ความเหมาะสมของราคาและการให้บริการของกิจกรรมนันทนาการมีความหลากหลาย

6.ด้านระบบสาธารณูปโภค

จากการศึกษาระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อระบบสาธารณูปโภคกลุ่มตัวอย่าง มีระดับความพึงพอใจด้านระบบสาธารณูปโภค โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีระดับความพึงพอใจมากในเรื่อง มีระบบไฟฟ้าเพียงพอและใช้การได้ดี มีระบบน้ำประปาที่สะอาดเพียงพอต่อผู้ใช้บริการ ความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อย ในเรื่อง มีตู้โทรศัพท์สาธารณะเพียงพอและถนนสภาพดีไม่อันตราย

ตอนที่ 3 นโยบายการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการท่องเที่ยวชายหาดปึกเตียน

นโยบายการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการท่องเที่ยวชายหาดปึกเตียน ผู้วิจัยประมวลข้อมูลที่ได้จากการสำรวจ การใช้แบบสอบถามเพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการจัดการบริการโครงสร้างพื้นฐานด้านการท่องเที่ยวและการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) นายกองกิจการบริหารส่วนตำบลปึกเตียนเกี่ยวกับแผนและนโยบายในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการท่องเที่ยวและสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) ผู้ประกอบการธุรกิจบริการนักท่องเที่ยวในพื้นที่ชายหาด ได้แก่ ผู้ประกอบการธุรกิจที่พัก ธุรกิจร้านอาหาร ธุรกิจจำหน่ายสินค้าที่ระลึก ธุรกิจนันทนาการและธุรกิจขนส่งเกี่ยวกับการดำเนินงาน ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงาน ได้แนวทางการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการท่องเที่ยวชายหาดปึกเตียนดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. การเข้าถึง

การเดินทางเข้าสู่ชายหาดปึกเตียนนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีความพึงพอใจในระดับปานกลาง เนื่องจากสามารถเข้าถึงได้โดยรถยนต์ส่วนตัวเท่านั้น เนื่องจากไม่มีรถบริการสาธารณะเข้าถึงชายหาดโดยตรง และหากจะเดินทางโดยรถทัวร์หรือรถไฟ ก็จะต้องต่อรถเช่าหรือเหมาเข้าสู่พื้นที่หาด ทำให้เป็นข้อจำกัดในการเดินทาง นักท่องเที่ยวจึงมีจำนวนลดลง อีกทั้งผู้ประกอบการหลายรายลดเที่ยวรถหรือบางที่ไม่เดินรถเพราะไม่คุ้มกับค่าน้ำมัน แนวทางการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการเข้าถึง ควรเน้นเรื่องการจัดการบริการสาธารณะเพื่อรองรับความต้องการของนักท่องเที่ยวกลุ่มที่ไม่มีรถส่วนตัว การเพิ่มปริมาณการเดินทาง ทำตารางเวลาในการออกรถและสนับสนุนผู้ประกอบการในการรับจ้างเหมาหรือเช่ารถในการเดินทาง

2. ที่พัก

ลักษณะที่พักบริเวณชายหาดปึกเตียน เป็นแบบบังกะโล รีสอร์ทและบ้านพัก ไม่มีโรงแรมขนาดใหญ่ เป็นลักษณะการดำเนินงานแบบผูกขาดโดยเจ้าของเพียงรายเดียวในลักษณะเครือญาติในบริเวณชายหาดปึกเตียน ไม่มีหน่วยงานใดเข้ามารับผิดชอบ การปรับปรุงพัฒนาจะรับผิดชอบกันเอง อย่างไรก็ตามก็มีลักษณะเด่น คือ ความสงบเงียบเป็นส่วนตัวที่เป็นจุดที่ทำให้นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจในระดับมาก แนวทางการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านที่พัก ควรเน้นเรื่องการปรับปรุงที่พักให้สะอาด ปรับปรุงทัศนียภาพและการอบรมพนักงานในเรื่องการให้บริการเสมอ

3. ร้านอาหาร

ร้านอาหารบริเวณริมหาด มีจำนวนไม่มากนักโดยมีลักษณะเป็นร้านค้าถาวรขนาดใหญ่เพียง 2 ร้านที่ขายอาหารและเครื่องดื่ม โดยมีจุดเด่นคือติดชายหาดมองเห็นทัศนียภาพที่สวยงาม ส่วนร้านขนาดเล็กและร้านหาบเร่พบเห็นได้บ้าง เป็นสาเหตุให้นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจในระดับปานกลาง แนวทางการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านร้านอาหาร ควรส่งเสริมให้ผู้ประกอบการเข้ามาดำเนินการลงทุนเพิ่มขึ้นเพื่อให้เพียงพอต่อความต้องการของนักท่องเที่ยว ส่งเสริมการขาย คิดเมนูแปลกใหม่ที่ทำให้เป็นจุดเด่นของร้าน จัดอบรมพนักงานในเรื่องการบริการ รักษามาตรฐานความสะอาด ความสด รสชาติและรักษาคุณภาพของอาหารให้ดีเสมอ

4. ร้านขายสินค้าที่ระลึก

ร้านขายสินค้าที่ระลึกบริเวณชายหาดมีจำนวนไม่มากนัก ลักษณะสินค้าเป็นสินค้าทั่วไป เช่น หมวก แว่นกันแดด ลักษณะเด่นจะเป็นของตกแต่งประเภทมูลี่ที่ทำจากเปลือกหอย นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจในระดับปานกลาง รายได้จากการขายสินค้าที่ระลึกจะได้น้อยในช่วงเทศกาลหรือวันหยุด แต่หากเป็นช่วงวันธรรมดา และช่วงฤดูฝน จำนวนนักท่องเที่ยวจะน้อยมากทำให้รายได้ น้อย แนวทางการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านร้านขายของที่ระลึก คือ ควรหาสินค้าที่แปลกใหม่ ไม่ซ้ำใครที่เป็นเอกลักษณ์ เพื่อการจดจำที่ดี ตั้งราคาให้เหมาะสมไม่สูงจนเกินไป เลือกสินค้าที่มีคุณภาพมาขาย การให้บริการที่รักษามาตรฐานไว้เสมอ รวมถึงส่งเสริมพัฒนาผลิตภัณฑ์ของท้องถิ่นที่ผลิตจากวัตถุดิบที่หาได้ง่ายในท้องถิ่นเพื่อสร้างเอกลักษณ์เป็นสินค้าที่ระลึก เช่น ผลิตภัณฑ์อาหารแห้ง ขนมหวาน ของตกแต่ง เป็นต้น

5. กิจกรรมนันทนาการ

กิจกรรมนันทนาการบริเวณชายหาด ได้แก่ เรือกล้วย ม้าเช่า ห่วงยางเช่า รถเช่า เช่น จักรยาน จักรยานยนต์ และรถ ATV ซึ่งมีจำนวนน้อยและความหลากหลายไม่มากนัก กิจกรรมนันทนาการแต่ละประเภทจะผูกขาดโดยผู้ประกอบการรายเดียวในชายหาดไม่มีบุคคลอื่นเข้ามาแทรกแซงธุรกิจ ผู้ประกอบการจะมาให้บริการแก่นักท่องเที่ยวในวันหยุด แต่วันปกติจะมีให้บริการน้อย แต่หากในวันหยุดที่มีนักท่องเที่ยวจำนวนมากกิจกรรมนันทนาการมีให้บริการไม่เพียงพอ ซึ่งทำให้นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจในระดับปานกลาง แนวทางการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านกิจกรรมนันทนาการ คือ หากิจกรรมแปลก ๆ ใหม่ให้นักท่องเที่ยว เพิ่มมาตรการรักษาความปลอดภัยของกิจกรรมทุกชนิด เตรียมแผนการรองรับกับจำนวนนักท่องเที่ยวเพื่อให้เพียงพอต่อกิจกรรม รักษามาตรฐานของราคาไม่ขึ้นราคาสูงจนเกินไป รวมถึงเพิ่มกิจกรรมนันทนาการและสนับสนุนผู้ประกอบการในการลงทุนกิจกรรมนันทนาการในพื้นที่

6. ระบบสาธารณูปโภค

ระบบสาธารณูปโภคพื้นฐาน โดยเฉพาะโทรศัพท์สาธารณะยังมีให้บริการน้อยภายใน ตำบลมีเพียง 10 คู่ ภายในบริเวณทางเข้าหาดมี 1 คู่ ซึ่งไม่เพียงพอต่อความต้องการ ส่วนด้าน ระบบไฟฟ้าและน้ำประปามีความพร้อม ควรมีการพัฒนาปรับปรุงสภาพถนนทางเข้าหาดที่เป็น หลุมบ่อขรุขระมากเป็นอันตรายต่อการขับขี่ ทำให้นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจในระดับปานกลาง ทั้งนี้หน่วยงานที่รับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลปึกเตียนได้จัดบริการโทรศัพท์สาธารณะ เพิ่มเติม ปรับปรุงพื้นผิวถนน ขยายผิวการจราจร และเครื่องหมายบังคับทางจราจร รวมถึงการ กำหนดแนวทางในการวางแผนรองรับนักท่องเที่ยว **ด้านไฟฟ้า** ได้ขยายเขตบริการไฟฟ้าให้ทั่วถึง พร้อมไฟฟ้าสาธารณะและซ่อมแซมไฟฟ้าสาธารณะ **ด้านน้ำประปา** ได้พัฒนาแหล่งน้ำและระบบ ประปาหมู่บ้าน ขุดลอกคูส่งน้ำ เหมือง ก่อสร้าง ปรับปรุงเหมืองคอนกรีตส่งน้ำ ปรับปรุงสระน้ำ เหมือง คูคลองส่งน้ำ ขยายเขตประปាក่อสร้างปรับปรุงระบบประปาหมู่บ้าน ท่อระบายน้ำ ฯลฯ

แนวทางการพัฒนาโครงสร้าง

ผู้ศึกษาได้นำเสนอแนวทางการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการท่องเที่ยวชายหาด ปึกเตียน โดยพิจารณาจากความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวและนโยบายขององค์การบริหารส่วน ตำบล และการดำเนินงานของผู้ประกอบการ โดยเรียงลำดับความพึงพอใจด้านต่าง ๆ จากมากไปหาน้อยได้ดังนี้

1.แนวทางการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านที่พัก

จากผลการศึกษาจะเห็นได้ว่านักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจด้านที่พักโดยรวมอยู่ในระดับ มาก สำหรับแนวทางการพัฒนาแสดงได้ดังตารางที่ 14

ตารางที่ 14 แนวทางการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านที่พัก

ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว	ค่าเฉลี่ย \bar{x}	ความพึง พอใจ	แนวทางการพัฒนา
ด้านที่พัก			
ความสะดวกในการติดต่อ สอบถามหรือจองที่พัก	3.76	มาก	จัดสถานที่ที่สามารถมองเห็นได้ง่ายในการ ติดต่อสอบถามหรือจองที่พัก
ความสะอาดของที่พัก	3.58	มาก	กำหนดมาตรฐานความสะอาด และหมั่นทำ ความสะอาดบ่อย ๆ
ความเพียงพอของจำนวนที่พัก/ ห้องพัก	3.67	มาก	เพิ่มจำนวนห้องพักหรือจัดเตียงเสริมในกรณี ที่นักท่องเที่ยวเยอะ
ความปลอดภัยของที่พัก	3.68	มาก	ดูแลกำหนดมาตรฐานในการรักษาความ ปลอดภัยให้เข้มงวด
ความเหมาะสมของราคาที่พัก	3.56	มาก	กำหนดมาตรฐานราคาให้เหมาะสมไม่แพง จนเกินไป
การบริการของพนักงานผู้ ให้บริการด้านที่พัก	4.37	มากที่สุด	ดูแลรักษามาตรฐานในการให้บริการของ พนักงานให้ดีเสมอ เพิ่มการอบรมในเรื่องการ บริการให้แก่พนักงาน
\bar{x}	3.77	มาก	

2.แนวทางการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านกิจกรรมนันทนาการ

จากผลการศึกษาจะเห็นได้ว่านักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจด้านกิจกรรมนันทนาการโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง สำหรับแนวทางการพัฒนาแสดงได้ดังตารางที่ 15

ตารางที่ 15 แนวทางการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านกิจกรรมนันทนาการ

ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว	ค่าเฉลี่ย \bar{x}	ความพึงพอใจ	แนวทางการพัฒนา
ด้านกิจกรรมนันทนาการ เช่น บานาน่าโบ้ท รถเช่า ม้าเช่า			
ความน่าสนใจของกิจกรรมฯ	3.67	มาก	จัดหากิจกรรมท่องเที่ยวที่ดึงดูดความสนใจนักท่องเที่ยว
ความปลอดภัยของกิจกรรมฯ	3.25	ปานกลาง	เพิ่มการรักษาความปลอดภัยให้มากขึ้น ควรตรวจเช็คสิ่งให้บริการสม่ำเสมอ
ความเหมาะสมของราคา	3.23	ปานกลาง	ดูแลและกำหนดราคาที่เหมาะสมไม่ให้สูงเกินไปไม่เอากำไรเกินควร
การให้บริการของกิจกรรมมีความหลากหลาย	3.09	ปานกลาง	จัดหากิจกรรมใหม่ ๆ มาเพิ่มความน่าสนใจให้กับนักท่องเที่ยวเพิ่มความหลากหลาย
\bar{x}	3.31	ปานกลาง	

3.แนวทางการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านร้านอาหาร

จากผลการศึกษาจะเห็นได้ว่านักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจด้านการเข้าถึงโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง สำหรับแนวทางการพัฒนาแสดงได้ดังตารางที่ 16

ตารางที่ 16 แนวทางการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านร้านอาหาร

ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว	ค่าเฉลี่ย \bar{x}	ความพึงพอใจ	แนวทางการพัฒนา
ด้านร้านอาหาร			
รสชาติอาหาร	3.13	ปานกลาง	กำหนดมาตรฐานรสชาติอาหารและความสะอาดของอาหารรวมถึงคุณภาพ โดยให้ทางหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจัดทำเกียรติบัตรแก่ร้านอาหารที่ได้มาตรฐาน เพื่อให้ร้านอื่นๆ ปฏิบัติตาม
ความเหมาะสมของราคาและคุณภาพอาหาร	3.08	ปานกลาง	ดูแลและกำหนดราคาสินค้าและคุณภาพของอาหารในราคาที่เหมาะสมไม่ให้สูงเกินไป
การบริการของพนักงานในสถานที่บริการอาหาร	3.51	มาก	ดูแลรักษามาตรฐานในการให้บริการของพนักงานให้ดีเสมอ เพิ่มการอบรมในเรื่องการบริการให้แก่พนักงาน
ความสะอาดของสถานที่บริการอาหาร	3.28	ปานกลาง	ควรเพิ่มมาตรการรักษาความสะอาด เพิ่มระยะเวลาในการทำความสะอาดมากขึ้น เพื่อรักษาคุณภาพของร้าน
\bar{x}	3.25	ปานกลาง	

4.แนวทางการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านร้านขายสินค้าที่ระลึก

จากผลการศึกษาจะเห็นได้ว่านักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจด้านร้านขายสินค้าที่ระลึก โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง สำหรับแนวทางการพัฒนาแสดงได้ดังตารางที่ 17

ตารางที่ 17 แนวทางการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านร้านขายสินค้าที่ระลึก

ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว	ค่าเฉลี่ย \bar{x}	ความพึงพอใจ	แนวทางการพัฒนา
ร้านขายของที่ระลึก			
ความเหมาะสมของการกระจายตัวของร้านจำหน่ายสินค้าที่ระลึก	2.89	ปานกลาง	จำกัดจำนวนร้านขายสินค้าที่ระลึกให้มีตามความเหมาะสมไม่ให้ร้านขายของที่ระลึกมีติดกันหลายร้าน ควรตั้งระยะให้ห่างกันอย่างพอเหมาะ
ของที่ระลึกมีความหลากหลาย	3.01	ปานกลาง	จัดหาสินค้าให้มีความแปลกใหม่มีสินค้าที่ไม่ซ้ำกันเยอะเพิ่มความหลากหลาย
ความเหมาะสมของราคาและคุณภาพของที่ระลึก	2.81	ปานกลาง	ดูแลและกำหนดราคาสินค้าและคุณภาพของสินค้าในราคาที่เหมาะสมไม่ให้สูงเกินไป
การบริการของพนักงานผู้จำหน่ายของที่ระลึก	3.70	มาก	ดูแลรักษามาตรฐานในการให้บริการของพนักงานให้ดีเสมอ เพิ่มการอบรมในเรื่องการบริการให้แก่พนักงาน
\bar{x}	3.10	ปานกลาง	

5.แนวทางการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านระบบสาธารณสุขปโลก

จากผลการศึกษาย่จะเห็นได้ว่านักท่องเที่ยวยมีความพึงพอใจด้านระบบสาธารณสุขปโลกโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง สำหรับแนวทางการพัฒนาแสดงได้ดังตารางที่ 18

ตารางที่ 18 แนวทางการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านระบบสาธารณสุขปโลก

ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว	ค่าเฉลี่ย \bar{x}	ความพึงพอใจ	แนวทางการพัฒนา
ด้านระบบสาธารณสุขปโลก			
มีตู้โทรศัพท์สาธารณะเพียงพอ	2.40	น้อย	เพิ่มการตั้งตู้โทรศัพท์ในบริเวณสถานที่ชุมชนหรือสถานที่ท่องเที่ยว
มีระบบไฟฟ้าเพียงพอและใช้การได้ดี	3.65	มาก	รักษามาตรฐานและตรวจเช็ครักษาสภาพตลอดเพื่อการใช้งานได้ดี
มีระบบน้ำปะปาที่สะอาดเพียงพอต่อผู้ใช้บริการ	3.66	มาก	รักษามาตรฐานความสะอาดให้คงอยู่เสมอ และหมั่นตรวจเช็คเสมอ
ถนนสภาพดีไม่อันตราย	1.91	น้อย	ปรับปรุงสภาพถนนไม่ให้มีหลุมมีบ่อ ลาดยางหรือทำพื้นคอนกรีต
\bar{x}	2.9	ปานกลาง	

6.แนวทางการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการเข้าถึง

จากผลการศึกษาจะเห็นได้ว่านักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจด้านการเข้าถึงโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง สำหรับแนวทางการพัฒนาแสดงได้ดังตารางที่ 19

ตารางที่ 19 แนวทางการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการเข้าถึง

ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว	ค่าเฉลี่ย \bar{x}	ความพึงพอใจ	แนวทางการพัฒนา
ด้านการเข้าถึง			
เส้นทางในการเดินทางสะดวกปลอดภัย	3.32	ปานกลาง	เพิ่มไฟทาง เพื่อการเดินทางในเวลากลางคืนให้ปลอดภัย ไม่เปลี่ยว
การเดินทางเข้าชายหาดสะดวกรวดเร็ว	3.30	ปานกลาง	จัดทำป้ายบอกทางให้ชัดเจน และติดตามจุดเส้นทางต่าง ๆ
พื้นที่วางจากร่มไม่ขรุขระเป็นอันตราย	2.83	ปานกลาง	จัดหน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบทำการซ่อมแซมในจุดที่พื้นผิววางจากร่มขรุขระ
มีรถรับจ้างบริการเข้าชายหาดมากเพียงพอ	1.76	น้อยที่สุด	ขยายเวลาในการเดินรถให้ออกเร็วขึ้น เพิ่มผู้ประกอบการ เช่น การเช่ารถ การเหมารถเข้าชายหาด
\bar{x}	2.80	ปานกลาง	

อภิปรายผลการศึกษา

จากผลการศึกษาความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว โดยแบบสอบถามประกอบกับผลการสัมภาษณ์ระดับลึกกับผู้ให้ข้อมูลหลักที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวชายหาดปึกเตียน ผู้วิจัยจึงได้ข้อเสนอแนะทางการพัฒนาการท่องเที่ยวชายหาดปึกเตียน จังหวัดเพชรบุรี 2 แนวทางหลัก คือ แนวทางการพัฒนารูปแบบการท่องเที่ยว และแนวทางพัฒนาให้เกิดความพึงพอใจ

แนวทางการพัฒนารูปแบบการท่องเที่ยว เป็นการพัฒนาเพื่อเพิ่มความหลากหลายของกิจกรรม สินค้า และความน่าสนใจของกิจกรรมฯ เพื่อเป็นแนวทางในการเพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวสามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวได้และนำมาสู่การเพิ่มของรายได้

แนวทางปฏิบัติ คือ พัฒนาเส้นทางเดินทางเข้าสู่ชายหาดปึกเตียนให้มีความสะดวกกับนักท่องเที่ยว คือ ลาดยางถนนทางเข้าชายหาดไม่ให้มีหลุมมีบ่อ พัฒนาและเพิ่มผู้ประกอบการด้านการขนส่งรับจ้างเข้าชายหาด เพิ่มสิ่งที่เป็นสำหรับนักท่องเที่ยว ไม่ว่าจะเป็นร้านค้าสะดวกซื้อที่เปิดบริการ 24 ชม. เนื่องจากชายหาดปึกเตียนยังไม่มีร้านค้าบริการ 24 ชม. เมื่อนักท่องเที่ยวมาพักผ่อนที่ชายหาดแล้วสิ่งของใช้บางอย่างมา นักท่องเที่ยวต้องขับรถออกมาจากชายหาดเป็นระยะทางไกล สำหรับนักท่องเที่ยวที่ไม่ได้นำรถส่วนตัวมาก็จะลำบากมากในการหาซื้อสินค้าที่จำเป็น ควรเพิ่มสิ่งอำนวยความสะดวกคือ ตู้โทรศัพท์สาธารณะให้มากขึ้นให้เพียงพอสำหรับนักท่องเที่ยว เพิ่มกิจกรรมนันทนาการให้มีความหลากหลายมากกว่าเดิม เพื่อการดึงดูดนักท่องเที่ยวและกำหนดราคาค่าบริการให้ได้มาตรฐาน ไม่เอาर्डเอาเปรียบนักท่องเที่ยว อีกทั้งการพัฒนาการท่องเที่ยวต้องมีความมีส่วนร่วมของคนในชุมชนและมีหน่วยงานที่รับผิดชอบซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของอภิชาติ อินทร์พงษ์พันธุ์ (2548) ว่าควรมีหน่วยงานที่รับผิดชอบควรกำหนดแผนหลักในการพัฒนาบริการท่องเที่ยวให้ชัดเจน ควรสร้างความร่วมมือกันระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน ในเชิงบูรณาการ ซึ่งมีกระบวนการแนวทางในการพัฒนา คุณภาพ มาตรฐาน และประสิทธิภาพ เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาบริการท่องเที่ยวของประเทศให้ยั่งยืนตลอดไป

แนวทางการพัฒนาให้เกิดความพึงพอใจ เพื่อให้นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจมากที่สุดในการเดินทางมาเที่ยวชายหาดปึกเตียน

แนวทางปฏิบัติ คือ การให้บริการของพนักงานในบริเวณชายหาดปึกเตียนไม่ว่าจะเป็นด้านที่พัก ด้านร้านอาหาร ด้านร้านขายของที่ระลึก และด้านกิจกรรมนันทนาการ ควรให้บริการกับนักท่องเที่ยวด้วยความจริงใจควรรับพนักงานที่มีใจรักในงานบริการ มีการอบรมการให้บริการกับพนักงานอย่างน้อยเดือนละครั้ง เพื่อไม่ให้เกิดการเสียลูกค้า การบริการที่ดีจะทำให้นักท่องเที่ยวพึงพอใจ และเมื่อนักท่องเที่ยวพึงพอใจ นักท่องเที่ยวอาจบอกต่อ ๆ กันทำให้มีนักท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น อีกทั้งนักท่องเที่ยวอาจกลับมาเที่ยวอีกครั้งก็ได้

ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

ในการศึกษาครั้งนี้มุ่งศึกษา เพื่อศึกษาโครงสร้างพื้นฐานด้านการท่องเที่ยวบริเวณชายหาดปึกเตียน ศึกษาความต้องการและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการจัดบริการโครงสร้างพื้นฐานด้านการท่องเที่ยวบริเวณชายหาดปึกเตียน หาแนวทางในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการท่องเที่ยวเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวชายหาดปึกเตียน ประเด็นที่อยากจะเสนอแนะสำหรับการศึกษาครั้งต่อไป คือ

1. ควรมีการศึกษาเรื่องศักยภาพและขีดความสามารถของชายหาดปึกเตียนในการรองรับนักท่องเที่ยวเพื่อป้องกันปัญหาความเสื่อมโทรมของสิ่งแวดล้อม
2. ควรศึกษาเรื่องการมีส่วนร่วมของคนในชุมชนในการพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่อสร้างความสามัคคีระหว่างคนในชุมชนและการร่วมกันพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้เจริญก้าวหน้าเป็นการสร้างรายได้ให้กับคนในชุมชน

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย . อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว . ม.ป.ท., 2532.

_____ . อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว . ม.ป.ท., 2540.

กิตติพร วีรสฤกุล. พจนานุกรมเสียงอ่านภาษาไทย. กรุงเทพฯ : เอดิชั่นเพรส โพรดักส์ จำกัด, 2530.

โกศล น้อยอ่าง. “ความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการของสถานีตำรวจภูธรอำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี”. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขารัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2543.

จุฑารัตน์ จริยาอุดม. “การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาพื้นที่สีเขียวให้เป็นตลาดน้ำบางน้ำผึ้ง”. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารทั่วไป บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยบูรพา, 2549.

จิรวรรณ กังน้อย. “แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวแหล่งน้ำพุร้อนหินดาด (กุยมั่ง)”. วิทยานิพนธ์ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2552.

ชยาภรณ์ ชื่นรุ่งโรจน์. “ผลกระทบด้านสังคม วัฒนธรรม และการเมืองจากการพัฒนาการท่องเที่ยว”. จุลสารการท่องเที่ยว 15, 1 (มกราคม – มีนาคม 2539) : 35-37.

คาริน ทองเต็ม. “องค์ประกอบศักยภาพของนักพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในยุคโลกาภิวัตน์”. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการพัฒนาศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2549.

ดารุณี บุญธรรม. “ศักยภาพของชุมชนมั่งในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ : กรณีศึกษาบ้านน้ำเค ตำบลผาซำน้อย อำเภอปาง จังหวัดพะเยา”. การค้นคว้าอิสระ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการจัดการมนุษย์กับสิ่งแวดล้อม. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2543.

ชนธรณ์ ศรีสวัสดิ์. “แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวตลาดน้ำคลองลัดมะยม เขตตลิ่งชัน กรุงเทพมหานคร”. วิทยานิพนธ์ ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาการประกอบการ. มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2552.

นววรรณ พันธุ์เมธา. คลังคำ. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์อมรินทร์, 2544.

นิคม จารุมณี. การท่องเที่ยวและการจัดการอุตสาหกรรมท่องเที่ยว. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์, 2544.

- นิลชนก คีอินทร์. “การส่งเสริมการท่องเที่ยวจังหวัดพิษณุโลก”. สารนิพนธ์ ปรินญา เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ.มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2546.
- นิภารัตน์ ดวงมณี. “ความพึงพอใจการใช้บริการของลูกค้าร้านตัดเสื้อผ้าโฮโย”. การค้นคว้าอิสระ ปรินญามหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจ. มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร, 2551.
- นิตา ชัชกุล. อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว. กรุงเทพฯ : สัมนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย, 2550.
- พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน 2542. กรุงเทพฯ : นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์, 2544.
- พวงพิศ บุญระรัตน์. “ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว ที่มีต่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ใน จังหวัดสมุทรสงคราม”. ค้นคว้าอิสระ ปรินญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขา บริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2551.
- พรศิริ มโนหาญ. แผนการตลาดการท่องเที่ยวปี 2552. กรุงเทพฯ : การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2552.
- บุญชม ศรีสะอาด. วิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ สุวีริยาสาส์น, 2538.
- บุญชอบ เพ็ญสมบูรณ์. การพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดระนอง. ปทุมธานี: โรงเรียนนายอำเภอ วิทยาลัยการปกครอง, 2538.
- บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา. การส่งเสริมการท่องเที่ยวจังหวัดเชียงใหม่. เชียงใหม่ : คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2541.
- _____. การวางแผนการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน. เชียงใหม่ : คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2542.
- ประกิจพันธ์ จูวรรณ. “ศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในมหาวิทยาลัยนเรศวร วิทยาเขต สารสนเทศพะเยา”. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2545.
- ปรีชา แดงโรจน์. อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวสู่ศตวรรษที่ 21. กรุงเทพฯ : ดวงกมลสมัย, 2544.
- ปาริชาติ ห่วงศรี. “การมีส่วนร่วมของนักท่องเที่ยวในการอนุรักษ์ทรัพยากรการท่องเที่ยวบริเวณ ชายหาดบางแสน” . วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานโยบาย สาธารณะ บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยบูรพา, 2545.
- วรรณาศิลปอาษา. การจัดการทรัพยากรการท่องเที่ยว. นนทบุรี : สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัย สุโขทัยธรรมธิราช, 2545.

- วรรณภา วรณานิข. ภูมิศาสตร์การท่องเที่ยว. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2539.
- วิชัย เทียนน้อย. ภูมิศาสตร์การท่องเที่ยว. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์, 2528.
- วินิจ วีรยางกูร. การจัดการอุตสาหกรรมท่องเที่ยว. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2532.
- วิไล บุญบรรจง. “การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวบริเวณชายฝั่งทะเลเมืองระยอง อำเภอเมือง จังหวัดระยอง”. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการมนุษย์กับสิ่งแวดล้อม บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2543.
- ระพีพรรณ ทองหล่อ. รายงานการวิจัยเรื่อง การเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมที่เป็นผลจากการท่องเที่ยว : กรณีศึกษาจังหวัดน่าน. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง สถาบันวิจัยและพัฒนา, 2549.
- รุ่ง กาญจนวิโรจน์. “แผนการท่องเที่ยวปี 2542”. จุลสารการท่องเที่ยว. 17,4 (ตุลาคม-ธันวาคม 2541) : 56-61.
- สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย. การท่องเที่ยวไทยวิสัยทัศน์ 2555. กรุงเทพฯ : การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2540.
- สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย(วท.). รายงานขั้นสุดท้ายการดำเนินการเพื่อกำหนดนโยบายการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ. นำเสนอต่อการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. กรุงเทพมหานคร : สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย(วท.) , 2540.
- สนใจ รชตวัฒน์กุล. “แนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่เมืองพัทยา”. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานโยบายสาธารณะ บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยบูรพา, 2547.
- สมยศ มะลิลา. “บทบาทและศักยภาพขององค์กรปกครองท้องถิ่นที่มีต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดลพบุรี : ศึกษากรณีเทศบาลเมืองลพบุรี”. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต สาขาวิชานโยบายสาธารณะ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา, 2546
- सानนท์ สมศรี. การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม. กรุงเทพฯ : การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2532.
- สายนโยบายการเงิน. รายงานเศรษฐกิจและการเงินปี 2551 กรุงเทพฯ : ธนาคารแห่งประเทศไทย, 2552.

- สุกัญญา รัศมีธรรมโชติ. แนวทางการพัฒนาศักยภาพมนุษย์ด้วย Competency. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ศิริวัฒนา อินเตอร์พรีนซ์, 2548.
- สุทัศน์ นาคจันและคณะ. การพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวในจังหวัดเพชรบุรี ระยะที่ 2. รายงานวิจัยมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี, 2548.
- สุนีย์ เลี้ยวเพ็ญวงษ์ และคณะ. โครงการศึกษาศักยภาพด้านการท่องเที่ยวแขวงสะหวันนะเขต สปป.ลาว. 8 มกราคม-ธันวาคม 2550 : 121, 2550.
- สุภาลักษณ์ ชัยอนันต์. “ความพึงพอใจของเกษตรกรที่มีต่อโครงการส่งเสริมการปลูกมะเขือเทศแบบมีสัญญาผูกพันในจังหวัดลำปาง”. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2540.
- สุวัฒน์ จูธารณ. ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยว. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมธิราช, 2544.
- เสรี ว่างส์ไพจิตร. จุดหักเหของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวชวนวนให้เกิดขบวนการนิเวศวิทยาการเมือง. กรุงเทพฯ : วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร, 2534.
- โสภณ วัฒนมงคล. “การพัฒนาสถานที่ท่องเที่ยวเชิงนิเวศ : ศึกษากรณีหาดสอ กรมสรรพาวุธทหารเรือ จังหวัดชลบุรี”. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานโยบายสาธารณะ, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา, 2549.
- เสาวภา มีถาวรกุล. ทรัพยากรการท่องเที่ยวของไทย. นนทบุรี : สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมธิราช, 2545
- ศรัณญา วรากุลวิทย์. ปฐมนิเทศอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์เฟื่องฟ้า พรินต์ติ้ง, 2546.
- ศุภชัย สนธิรักษ์. “ศักยภาพการมีส่วนร่วมของประชาชนในการอนุรักษ์แหล่งโบราณสถานในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหน้าประตู อำเภอพานทอง จังหวัดชลบุรี”. วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การเมืองและการบริหารจัดการ บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยบูรพา, 2549.
- ศักดิ์ชาย พิทักษ์วงศ์. การจัดการธุรกิจแหล่งท่องเที่ยว. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมธิราช, 2545.
- ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย. สถิติข้อมูลที่สำคัญกระทรวงมหาดไทย ไตรมาสที่ 3/2552. กรุงเทพฯ : ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย, 2552.

อภิชาติ อินทร์พงษ์พันธุ์. “การพัฒนาการท่องเที่ยวศึกษากรณีอนุสาวรีย์วีรชนและอุทยานค่ายบางระจัน อำเภอค่ายบางระจัน จังหวัดสิงห์บุรี”. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานโยบายสาธารณะ, บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยบูรพา, 2548.

สื่ออิเล็กทรอนิกส์

กรมการท่องเที่ยว. สถิตินักท่องเที่ยว [ออนไลน์]. เข้าถึงเมื่อ 1 กุมภาพันธ์ 2553. เข้าถึงได้จาก http://www.tourism.go.th/index.php?option=com_content&task=view&id=3062

กลุ่มงานข้อมูลสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานจังหวัดเพชรบุรี. ภาวะเศรษฐกิจจังหวัดเพชรบุรี ประจำปี พ.ศ.2551 [ออนไลน์]. เข้าถึงเมื่อ 22 ธันวาคม 2552. เข้าถึงได้จาก www.phetchaburi.go.th/data/eco_phet51.pdf.

แผนพัฒนาจังหวัดเพชรบุรี 53-56 [ออนไลน์]. เข้าถึงเมื่อ 1 กุมภาพันธ์ 2553. เข้าถึงได้จาก <http://www.phetchaburi.go.th/download.html>.

นายวิน พุทธนุกุล. แผนที่และเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาทางภูมิศาสตร์ [ออนไลน์]. เข้าถึงเมื่อ 10 กรกฎาคม 2553. เข้าถึงได้จาก www.kruarcheewa.com/data/win/modul2.pdf

ประเทศที่ได้รับความนิยมจากนักท่องเที่ยวทั่วโลก (2551) [ออนไลน์]. เข้าถึงเมื่อ 22 กันยายน 2552. เข้าถึงได้จาก www.cntraveller.com.

ศูนย์วิจัยกรุงเทพโพลล์. แหล่งท่องเที่ยวในฝันของคนกรุง 2546 [ออนไลน์]. เข้าถึงเมื่อ 25 กันยายน 2552. เข้าถึงได้จาก <http://research.bu.ac.th/poll/result/poll243.php?pollID=47&Topic=แหล่งท่องเที่ยวในฝันของคนกรุง&fileDoc=poll243.doc>

องค์การบริหารส่วนตำบลปึกเตียน. ข้อมูลประชากรตำบลปึกเตียน [ออนไลน์]. เข้าถึงเมื่อ 22 กุมภาพันธ์ 2552. เข้าถึงได้จาก <http://www.puktien.org/>

ThaiLongTour. ทะเลยอดนิยมของประเทศไทย 10 แห่ง [ออนไลน์]. เข้าถึงเมื่อ 23 กรกฎาคม พ.ศ.2552. เข้าถึงได้จาก http://thailongtour.blogspot.com/2009/07/10_23.html

The boss 60. แผนที่เดินทางไปชนสงฆ์สายใต้ใหม่(ถ.บรมราชชนนี) [ออนไลน์]. เข้าถึงเมื่อ 4 มกราคม 54. เข้าถึงได้จาก <http://weboss60.blogspot.com/2008/06/blog-post.html>

ภาษาต่างประเทศ

Cochran, W.G. Sampling Techniques. 3rd ed. New York : John Wiley and Sons, Inc. 1997.

Collier, Alan and Harraway, Sue. The New Zealand Tourism Industry. Auckland : Longman, 1997.

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

ภาคผนวก ก

แบบนำสัมภาระสำหรับผู้ประกอบการธุรกิจด้านการเข้าถึงในบริเวณชายหาดปักเตียน

แบบนำสัมภาษณ์

สำหรับผู้ประกอบการธุรกิจด้านการคมนาคมในบริเวณชายหาดปึกเตียน

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล

1. ชื่อ-สกุลอายุ.....
2. เพศระยะเวลาในการประกอบธุรกิจนี้.....
3. สถานที่ทำงาน.....ตำแหน่งงาน.....

ตอนที่ 2 ข้อมูลด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคม

1. ท่านดำเนินธุรกิจด้านการคมนาคมนี้มานานหรือยัง/ตั้งแต่เมื่อไร
2. ท่านดำเนินธุรกิจด้านการคมนาคมเพราะเหตุใดใครแนะนำ
3. รายได้จากธุรกิจด้านการคมนาคมเป็นอย่างไร ช่วงไหนที่มีนักท่องเที่ยวเข้ามาใช้บริการมาก ช่วงไหนน้อย
4. ธุรกิจด้านการคมนาคมของท่านมีความเพียงพอในการรองรับนักท่องเที่ยวหรือไม่
5. ลักษณะเด่นของด้านการคมนาคมของท่านคืออะไร
6. ปัญหา อุปสรรคในการดำเนินธุรกิจด้านการคมนาคมของท่านคืออะไร
7. มีหน่วยงานอื่น ๆ มาให้การสนับสนุนช่วยเหลือหรือไม่(ถ้ามีหน่วยงานใด)
8. ท่านมีแนวทางในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการท่องเที่ยวชายหาดปึกเตียนอย่างไร (แผนในอนาคต)

ภาคผนวก ข

แบบนำสัมภาษณ์สำหรับผู้ประกอบการธุรกิจด้านที่พักบริเวณชายหาดปึกเตียน

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

แบบนำสัมภาษณ์

สำหรับผู้ประกอบการธุรกิจที่พักในบริเวณชายหาดปึกเตียน

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล

1. ชื่อ-สกุลอายุ.....
2. เพศระยะเวลาในการประกอบธุรกิจนี้.....
3. สถานที่ทำงาน.....ตำแหน่งงาน.....

ตอนที่ 2 ข้อมูลด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านที่พัก

1. ท่านดำเนินธุรกิจที่พักนี้มานานหรือยัง/ตั้งแต่เมื่อไร
2. ท่านดำเนินธุรกิจนี้เพราะเหตุใดใครแนะนำ
3. รายได้จากธุรกิจที่พักเป็นอย่างไร ช่วงไหนที่มีนักท่องเที่ยวเข้าพักมาก ช่วงไหนน้อย
4. ห้องพักของท่านมีความเพียงพอในการรองรับนักท่องเที่ยวหรือไม่
5. ลักษณะเด่นของที่พักของท่านคืออะไร
6. ปัญหา อุปสรรคในการดำเนินธุรกิจที่พักของท่านคืออะไร
7. มีหน่วยงานอื่น ๆ มาให้การสนับสนุนช่วยเหลือหรือไม่(ถ้ามีหน่วยงานใด)
8. ท่านมีแนวทางในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการท่องเที่ยวชายหาดปึกเตียนอย่างไร(แผนในอนาคต)

ภาคผนวก ค

แบบนำสัมผัสภายในสำหรับผู้ประกอบการธุรกิจร้านอาหารในบริเวณชายหาดป่าตอง
มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

แบบสัมภาษณ์

สำหรับผู้ประกอบการธุรกิจร้านอาหารในบริเวณชายหาดปึกเตียน

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล

1. ชื่อ-สกุลอายุ.....
2. เพศระยะเวลาในการประกอบธุรกิจนี้.....
3. สถานที่ทำงาน.....ตำแหน่งงาน.....

ตอนที่ 2 ข้อมูลด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านร้านอาหาร

1. ท่านดำเนินธุรกิจร้านอาหารนี้มานานหรือยัง/ตั้งแต่เมื่อไร
2. ท่านดำเนินธุรกิจนี้เพราะเหตุใดใครแนะนำ
3. รายได้จากธุรกิจร้านอาหารเป็นอย่างไร ช่วงไหนที่มีนักท่องเที่ยวเข้ามาใช้บริการมาก ช่วงไหนน้อย
4. ร้านอาหารของท่านมีความเพียงพอในการรองรับนักท่องเที่ยวหรือไม่
5. ลักษณะเด่นของร้านอาหารของท่านคืออะไร
6. ปัญหา อุปสรรคในการดำเนินธุรกิจร้านอาหารของท่านคืออะไร
7. มีหน่วยงานอื่น ๆ มาให้การสนับสนุนช่วยเหลือหรือไม่(ถ้ามีหน่วยงานใด)
8. ท่านมีแนวทางในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการท่องเที่ยวชายหาดปึกเตียนอย่างไร(แผนในอนาคต)

ภาคผนวก ง

แบบนำสัมภาระสำหรับผู้ประกอบการธุรกิจร้านจำหน่ายสินค้าที่ระลึกบริเวณชายหาดปึกเตียน
มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

แบบนำสัมภาษณ์

สำหรับผู้ประกอบการธุรกิจร้านจำหน่ายสินค้าที่ระลึกในบริเวณชายหาดปึกเตียน

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล

1. ชื่อ-สกุลอายุ.....
2. เพศระยะเวลาในการประกอบธุรกิจนี้.....
3. สถานที่ทำงาน.....ตำแหน่งงาน.....

ตอนที่ 2 ข้อมูลด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านร้านจำหน่ายสินค้าที่ระลึก

1. ท่านดำเนินธุรกิจร้านจำหน่ายสินค้าที่ระลึกนี้มานานหรือยัง/ตั้งแต่เมื่อไร
2. ท่านดำเนินธุรกิจร้านจำหน่ายสินค้าที่ระลึกเพราะเหตุใดใครแนะนำ
3. รายได้จากธุรกิจร้านจำหน่ายสินค้าที่ระลึกเป็นอย่างไร ช่วงไหนที่มีนักท่องเที่ยวเข้ามาชื้อของมาก ช่วงไหนน้อย
4. ร้านจำหน่ายสินค้าที่ระลึกของท่านมีความเพียงพอในการรองรับนักท่องเที่ยวหรือไม่
5. ลักษณะเด่นของร้านขายของที่ระลึกของท่านคืออะไร
6. ปัญหา อุปสรรคในการดำเนินธุรกิจร้านจำหน่ายสินค้าที่ระลึกของท่านคืออะไร
7. มีหน่วยงานอื่น ๆ มาให้การสนับสนุนช่วยเหลือหรือไม่(ถ้ามีหน่วยงานใด)
8. ท่านมีแนวทางในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการท่องเที่ยวชายหาดปึกเตียนอย่างไร(แผนในอนาคต)

ภาคผนวก จ

แบบนำสัมภาษณ์สำหรับผู้ประกอบการธุรกิจนันทนาการบริเวณชายหาดปึกเตียน

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

แบบสัมภาษณ์

สำหรับผู้ประกอบการธุรกิจนันทนาการในบริเวณชายหาดปึกเตียน

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล

1. ชื่อ-สกุลอายุ.....
2. เพศระยะเวลาในการประกอบธุรกิจนี้.....
3. ประเภทกิจกรรมนันทนาการ.....ตำแหน่งงาน.....

ตอนที่ 2 ข้อมูลด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านนันทนาการ

1. ท่านดำเนินธุรกิจนันทนาการอะไร(ห่วงยาง/ม้าเช่า/bananaboat/รถเช่า/อื่นๆ)
2. ท่านดำเนินธุรกิจนันทนาการมานานหรือยัง/ตั้งแต่เมื่อไร
3. ท่านดำเนินธุรกิจนันทนาการเพราะเหตุใดใครแนะนำ
4. รายได้จากธุรกิจนันทนาการเป็นอย่างไร ช่วงไหนที่มีนักท่องเที่ยวเข้ามาใช้บริการมาก ช่วงไหนน้อย
5. ธุรกิจนันทนาการของท่านมีความเพียงพอต่อความต้องการของนักท่องเที่ยวหรือไม่
6. ปัญหา อุปสรรคในการดำเนินธุรกิจนันทนาการของท่านคืออะไร
7. มีหน่วยงานอื่น ๆ มาให้การสนับสนุนช่วยเหลือหรือไม่(ถ้ามีหน่วยงานใด)
8. ท่านข้อเสนอแนะหรือมีแนวทางในการพัฒนา โครงสร้างพื้นฐานด้านการท่องเที่ยวชายหาดปึกเตียนอย่างไร(แผนในอนาคต)

ภาคผนวก จ

แบบนำสัมภาระสำหรับเจ้าหน้าที่องค์การบริการส่วนตำบลปึกเตียน

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

แบบนำสัมภาษณ์

สำหรับนายกองค์การบริหารส่วนตำบล, ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลและเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลในพื้นที่

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล

1. ชื่อ-สกุล
2. เพศอายุ.....
3. สถานที่ทำงาน.....ตำแหน่งงาน.....

ตอนที่ 2 ข้อมูลด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการท่องเที่ยว

1. จุดแข็ง จุดอ่อน อุปสรรค โอกาส ของการพัฒนาการท่องเที่ยวชายหาดปึกเตียน
2. ทางองค์การบริหารส่วนตำบลมีนโยบายและแผนการ ด้าน โครงสร้างพื้นฐาน

- อย่างไร
- 2.1 การพัฒนาด้านระบบสาธารณูปโภค

- ด้านไฟฟ้า
- ด้านประปา
- ด้านโทรศัพท์สาธารณะ
- ด้านถนน

ภาคผนวก ข

แนวทางการเก็บข้อมูลโดยการสำรวจ

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

แนวทางการเก็บข้อมูลในการสำรวจโดยผู้วิจัย

เรื่อง แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวชายหาดปึกเตียน อำเภอท่ายาง จังหวัดเพชรบุรี

ผู้วิจัยดำเนินการวางแผนเพื่อสำรวจ โครงสร้างพื้นฐานด้านการท่องเที่ยวทั้ง 6 ด้าน ได้แก่

1. ด้านการเข้าถึง จะสังเกตความสามารถในการเข้าถึง เช่น ความหลากหลายของการเข้าถึงได้ทางไหนบ้าง

- รถไฟ , รถยนต์ , รถโดยสาร , อื่น ๆ

2. ด้านที่พัก จะสังเกตลักษณะที่พัก ความเพียงพอ ประเภทที่พัก(โรงแรม/ บังกะโล/รีสอร์ท)

3. ด้านร้านอาหาร จะสังเกตลักษณะร้านอาหาร ความเพียงพอ ความสะอาด (ชั่วคราว/ถาวร/หาบเร่)

4. ด้านร้านขายของที่ระลึก จะสังเกตประเภทสินค้า/ลักษณะสินค้า/ความเพียงพอ/ราคา

5. ด้านกิจกรรมนันทนาการ จะสังเกตลักษณะกิจกรรมมีอะไรบ้าง(บานาน่าโบ๊ท/ม้าเช่า/รถเช่า) ความเพียงพอ

6. ด้านระบบสาธารณูปโภค จะสังเกตลักษณะความเพียงพอต่อการให้บริการด้านไฟฟ้า น้ำประปา ตู้โทรศัพท์สาธารณะ สภาพปัจจุบันเป็นอย่างไร มีปัญหาเพียงพอหรือไม่

โดยใช้วิธีการสังเกตและจดบันทึก รวมถึงการศึกษาสภาพแวดล้อมทางกายภาพโดยทั่วไปของชายหาดปึกเตียน เช่น ที่ตั้ง ทรัพยากรธรรมชาติ ความเป็นระเบียบของสิ่งปลูกสร้างริมหาด ความสะอาดของชายหาด ความสวยงามของชายหาด ความสงบร่มรื่น เป็นต้น

มหาวิทยาลัยศิลปากร ส่วนนิเทศน์
ภาคผนวก ข
แบบสอบถามความพึงพอใจและความต้องการของนักท่องเที่ยวต่อการจัดการโครงการ
พื้นฐานด้านการท่องเที่ยวบริเวณชายหาดปักเทียน

แบบสอบถามการวิจัย

เรื่อง แนวทางการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการท่องเที่ยวชายหาดปึกเตียน อำเภอท้ายาง จังหวัด เพชรบุรี

(อ้างอิงจาก : พวงพิศ บุญระรัตน์. ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว ที่มีต่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ในจังหวัดสมุทรสงคราม. คั่นแก้วอิสระ ปรินญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2551.)

คำชี้แจง

แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความต้องการและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว ต่อการจัดบริการโครงสร้างพื้นฐานด้านการท่องเที่ยวบริเวณชายหาดปึกเตียน

ผู้วิจัยขอความอนุเคราะห์จากท่านกรุณาตอบแบบสอบถาม เพื่อจักใช้ข้อมูลให้เป็นประโยชน์ ในการเสนอแนะหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจัดทำแผนพัฒนาการท่องเที่ยวต่อไป

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

แบบสอบถามฉบับนี้มี 3 ส่วนคือ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว

ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะในการพัฒนาการท่องเที่ยว

ขอขอบคุณในความกรุณาที่ให้ความร่วมมือการตอบแบบสอบถามครั้งนี้เป็นอย่างดี

ภัทรพร ประภาสุทธิกุล

ผู้วิจัย

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ลงใน หรือเติมข้อความลงในช่องเดิมคำดังต่อไปนี้

- 1) เพศ 1) ชาย 2) หญิง
- 2) อายุ 1) 15 - 25 ปี 2) 26 - 40 ปี 3) 41 - 55 ปี 4) 56 ปี ขึ้นไป
- 3) การศึกษา 1) มัธยมหรือต่ำกว่า ม. 6 2) อนุปริญญา/ปวส. 3) ปริญญาตรี 4) สูงกว่าปริญญาตรี
- 4) อาชีพ 1) พนักงานรัฐวิสาหกิจ 2) พ่อบ้าน/แม่บ้าน 3) ข้าราชการ 4) พนักงานบริษัทเอกชน
 5) นักเรียน/นักศึกษา 6) ธุรกิจส่วนตัว 7) อื่น ๆ โปรดระบุ.....
- 5) รายได้ต่อเดือน
 1) ไม่เกิน 10,000 บาท 2) 10,001-20,000 บาท 3) 20,001- 30,000 บาท
 4) 30,001 - 40,000 บาท 5) 40,001 - 50,000 บาท 6) 50,001 บาทขึ้นไป
- 6) ปัจจุบันท่านอาศัยอยู่ในภาคใด
 1) ภาคกลาง 2) ภาคเหนือ 3) ภาคใต้ 4) ภาคตะวันตก 5) ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
- 7) ท่านทราบข้อมูลเกี่ยวกับการท่องเที่ยวชายหาดปึกเตียนจากที่ใด(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 1) โทรทัศน์ 2) วิทยุ 3) หนังสือพิมพ์ 4) อินเทอร์เน็ต
 5) ตัวแทนนำเที่ยว 6) นิตยสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยว 7) อื่น ๆ (ระบุ).....
- 8) ท่านเคยมาเที่ยวชายหาดปึกเตียนกี่ครั้ง
 1) 1 ครั้ง 2) 2-4 ครั้ง 3) 5 - 7 ครั้ง 4) มากกว่า 7 ครั้ง
- 9) วัตถุประสงค์ในการเที่ยวครั้งนี้
 1) ท่องเที่ยว/พักผ่อน 2) ติดต่อธุรกิจ/เยี่ยมลูกค้า/ตรวจตลาด 3) ทักษะศึกษา
 4) ปฏิบัติราชการ 5) เยี่ยมญาติ/เพื่อน 6) สัมมนา/ประชุม/อบรม.
- 10) ในการเดินทางมายังสถานที่ท่องเที่ยวท่านมาโดยยานพาหนะใด
 1) รถยนต์ส่วนตัว 2) รถโดยสารประจำทาง 3) รถตู้ 4) อื่น ๆ.....

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการจัดบริการ โครงสร้างพื้นฐานด้านการท่องเที่ยวบริเวณชายหาดปึกเตียน 6 ด้าน

ท่านมีความพึงพอใจด้านการเข้าถึง ที่พัก ร้านอาหาร ร้านขายของที่ระลึก กิจกรรมนันทนาการ และระบบสาธารณูปโภคเพียงใด

คำชี้แจง กรุณาขีดเครื่องหมายถูก (✓) ในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

ข้อ	รายการ	ระดับความพึงพอใจ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ด้านการเข้าถึง						
1.1	เส้นทางในการเดินทางสะดวกปลอดภัย					
1.2	การเดินทางเข้าชายหาดสะดวกรวดเร็ว					
1.3	พื้นผิวจราจรไม่ขรุขระเป็นอันตราย					
1.4	มีรถรับจ้างบริการเข้าชายหาดมากเพียงพอ					
2 ด้านที่พัก						
2.1	ความสะดวกในการติดต่อสอบถามหรือจองที่พัก					
2.2	ความสะอาดของที่พัก					
2.3	ความเพียงพอของจำนวนที่พัก/ห้องพัก					
2.4	ความปลอดภัยของที่พัก					
2.5	ความเหมาะสมของราคาที่พัก					
2.6	การบริการของพนักงานผู้ให้บริการด้านที่พัก					
3. ด้านร้านอาหาร						
3.1	รสชาติอาหาร					
3.2	ความเหมาะสมของราคาและคุณภาพอาหาร					
3.3	การบริการของพนักงานในสถานที่บริการอาหาร					
3.4	ความสะอาดของสถานที่บริการอาหาร					

ข้อ	รายการ	ระดับความพึงพอใจ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
4.ร้านขายของที่ระลึก						
4.1	ความเหมาะสมของการกระจายตัวของร้านจำหน่ายของที่ระลึก					
4.2	ของที่ระลึกมีความหลากหลาย					
4.3	ความเหมาะสมของราคาและคุณภาพของที่ระลึก					
4.4	การบริการของพนักงานผู้จำหน่ายของที่ระลึก					
5.กิจกรรมนันทนาการ เช่น บานาน่าโบ๊ท รถเช่า ม้าเช่า						
5.1	ความน่าสนใจของกิจกรรมฯ					
5.2	ความปลอดภัยของกิจกรรมฯ					
5.3	ความเหมาะสมของราคา					
5.4	การให้บริการของกิจกรรมมีความหลากหลาย					
6.ระบบสาธารณูปโภค						
6.1	มีตู้โทรศัพท์สาธารณะเพียงพอ					
6.2	มีระบบไฟฟ้าเพียงพอและใช้การได้ดี					
6.3	มีระบบน้ำปะปาที่สะอาดเพียงพอต่อผู้ใช้บริการ					
6.4	ถนนสภาพดีไม่อันตราย					

ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

.....

.....

.....

.....

.....

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับด้านความต้องการและข้อเสนอแนะของนักท่องเที่ยวต่อการจัดบริการด้านการท่องเที่ยว

ท่านมีความต้องการหรือมีข้อเสนอแนะต่อการจัดบริการด้านการท่องเที่ยวชายหาดปึกเตียนอย่างไร (โปรดแสดงความคิดเห็น เพื่อให้เกิดประโยชน์และความพึงพอใจแก่ท่านมากที่สุดและเป็นแนวทางในการพัฒนาการท่องเที่ยวชายหาดปึกเตียน)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์
สิ่งตีพิมพ์ปรับปรุง

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ขอขอบคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

ประวัติผู้ทำวิจัย

ชื่อ – สกุล นางสาวภัทรพร ประภาสุทธิกุล
 ที่อยู่ 37/1 หมู่ที่ 2 ต.พระประโทน อ.เมือง จ.นครปฐม 73000
 ที่ทำงาน ธนาคารกรุงเทพ สาขานครปฐม
 E-mail prapasuthikul_25@hotmail.com

ประวัติการศึกษา

ระดับมัธยมศึกษา แผนการเรียนศิลป์ – คำนวณ โรงเรียนราชินีบูรณะ จ.นครปฐม
 ระดับปริญญาตรี คณะวิทยาการจัดการ สาขาวิชาการจัดการธุรกิจทั่วไป
 มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี

ประวัติการทำงาน
 มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์
 พ.ศ. 2550-ปัจจุบัน ธนาคารกรุงเทพ สาขานครปฐม